

INDEX GRAECO-LATINUS

CONFECIT

GUILELMUS HERAEUS

Hoc indice qui uti volent, ut recte utantur, utique teneant eum confectum esse omnino ad 'Thesaurum glossarum emendatarum (vol. VI et VII p. 1—438)'. Itaque interpretamenta latina nihil aliud indicant nisi lemmata illius thesauri, ad quae necessario semper recurrendum est utentibus, ut certiora et accuratiora ibi inveniant, sive varias scripturas sive formas derivatas sive criticas dubitationes, quas revolvere huius indicis non erat. Ubi graeca et latina lemmata valdius differunt, id uncinis rotundis postpositis indicatum est hoc modo: ἀκροστόλιον forus (-i), ut pluralis 'fori' sub lemmate 'forus' significetur, vel: ἀγαπητός bonus (optimus).

Adverbia ab adiectivis seiuncta sunt, adiectiva verbalia a verbis, sed participia cum verbis coniuncta. Verba quae dicuntur contracta primam personam contractam habent ex usu glossarum, velut ἀγωνιῶ non ἀγωνιάω.

Eins. significat glossam et sola auctoritate Hermeneumatum Einsidlensium niti (cf. vol. VI praef. VI) et suspectae originis esse.

expl. significat latina lemmata thesauri, quibus voces graecae continentur, explicationem sequentem habere, ut: ἀγκωνίσκος cf. anconiscos (*expl.* incastratura).

s. interpr. = sine interpretatione.

Asterisco * notata sunt ea verba graeca, quae nisi glossis tradita non videntur, etiam quae corrupta sunt ita, ut fortasse aliquid novi lateat (haec accentu et spiritu carent).

Ceterum vide epilogum huic indici subiectum.

A.

***ἄανγος** (?) crepusculum.
ἄβάκιον futus.
ἄβάκχευτος imbacchatus.
ἀβάλε cf. anabla.
ἄβαξ abacus, caliclar, tabella.
ἀβαρῆς non gravis.
***ἄβας**: -αντες abantes.
ἄβάσκαντος infascinabilis, -ον fascinum.
ἄβασκάντως infascinate, sine fascino.
ἄβατος devius, inaccessibilis, inaccessus, inivus.
***ἄβαφος** intinctus.
ἄβειαιος exconsul, impotens, incertus, inconsul, infirmus, instabilis.
ἄβειαιότης infirmitas.
ἄβέλτερος absurdus, insalsus.
***ἀβέρτης** libum (-a) (?). Cf. averta?
ἄβιαστος inviolatus.
ἄβιος sine vita.
ἄβλάβεια innocentia, innoxia.
ἄβλαβής illaesus, innocens, innoceus, innox, innoxius, sincerus, -ῇ ἔσσεσθαι immunem fore. V. διανομή.
ἄβλεψία caecitudo.
ἄβοήθητος desinator.
ἄβόλλα toga, vestimentum. Cf. abolla.
ἄβολος cf. novellus.
***ἀβοτεύομαι** (?) lustro.
ἄβουλία inconsultum.
ἄβουλος incogitans, inconsultus, sine cogitatione. Cf. apodos.
ἄβούλως inconsulte.
ἄβρός delicatus, glaber.
ἄβρότανον et -ος abrotanum, sisymbrium. De amplexabilis cf. p. 435.
ἄβροχία siccitas.
ἄβροχον insudum.
ἄβρωτον inesum, irrosum.
ἄβυσσος profundus (-um). Cf. abyssus.
ἀγαθίδιον globulus, glomus.
ἀγαθὶς vel ἄκ. globus, glomus. Cf. adot.
ἀγαθοφελής benivolus.
ἀγαθοποιός beneficus.
ἀγαθός benignus (ib. -ώτερος -ior), bonus, duonus, -όν bonus (-um), detium. Cf. δαίμων, σωτηρία, τύχη et gradus anomalos ut βελτίων, ἀριστος κρείττων, κατίστος cet.

***ἀγαθοσύμβουλος** benesuasor, consultus.
ἀγαθοσύνη benignitas, bonitas.
ἀγαθότης benignitas, benivolentia, bonitas.
ἀγαθῶς bene.
ἀγαθωσύνη v. ἀγαθοσύνη.
ἀγαλλίαμα exsultatio.
ἀγαλλίασις laetitia.
ἀγαλλιώ exsulto, -ῶμαι glorior, refrigero.
ἀγάλλομαι exsulto, glorior.
ἀγάλλοχον agalicon.
ἄγαλμα larva, sigillum, simulacrum, III 438, 12 sine interpr.
ἀγαλματογλύφος marmorarius, sigillarius.
ἀγαλματοποιός fctor simulacri, sigillarius.
ἀγαμία caelibatus.
ἄγαμος caelebs, innuptus. Cf. agamus.
ἄγαν nimis, nimium, valde.
ἀγανάκτησις indignatio.
ἀγανακτῶ excandescio, indignor, ringor et rinctus sum.
ἀγάπη caritas, dilectio. Cf. agape.
ἀγάπησις caritas.
***ἀγάπις** cf. agape.
ἀγαπητός amans, bonus (optimus), carus, dilectus, speratus. Cf. agape, agapitus.
ἀγαπῶ amo, diligo, -ῶν diligens, -ηθεῖς dilectus, diligens, ἡγαπημένος et -ωμένος (!) dilectus.
ἀγαρικόν agaricum.
ἄγγαθα (στύβης ἄ.) stuppa.
ἄγγαρεία pensatio.
ἄγγαρεῖον angario.
ἄγγειον atanulus, bacar, bilbinus, bria, buccula, fidelia, vas, -ποιμενικόν signum (= sinum), -ῦελον fidelia, -χολικόν folliculum fellis.
ἄγγελία nuntiatio, nuntius (et -um).
ἄγγελος angelus, delator, nuntiator, nuntius, renuntiator.
ἄγγέλλω indico, nuntio.
ἄγγος urceolus.
ἄγγριζω irrito.

*ἀγγρισμός irritatio.

*ἀγγριστής irritator.

ἄγε ago(-e), dum, heia, ἄγε δὴ agedum.

ἄγελαῖος gregalis, gregarius.

ἄγελάρχης armentarius, dux gregis, gregarius, - βοῶν armentarius.

ἄγελαστος irrisibilis, irrisus, rudis. Cf. agelastus.

ἄγελῃ grex, -ἵππων equitium.

ἄγεληδόν gregatim (v. ignobilitas).

*ἀγελίζει gregat.

ἄγνευα ignobilitas.

ἄγνευιος imberbis.

ἄγενής degener, improbus.

ἄγεννητος ingenuus 1.

ἄγερωχία arrogantia, luxuria.

ἄγέρωχος insolens (et -ntior), protervus.

ἄγευστος impastus.

ἄγέωργητος incultus.

ἄγηρατος insensibilis.

ἁγιάζω sanctifico.

ἁγίασμα sanctificatio, sanctimonium.

ἁγιασμός lustrum 2., sanctificatio, sanctimonium.

ἁγιογραφα sancta scriptura. Cf. hagiographa.

ἅγιος hagios, sacer, sacrosanctus, sanctus, ὁ μὴ ἅγιος insanctus. Cf. ἡμέρα, πνεῦμα, σκεῦος, τριάς.

ἁγιότης sanctimonium (-nia), sanctitas.

ἁγιασὸν sanctificatio, sanctitas.

ἁγκάλη gremium (et -us).

*ἁγκάλητον (?) v. ἀνάκλητον.

ἁγκιστρεῦω uncinio.

ἁγκιστρον (rarius -ος) ambitio, hamus, uncinus, viscum. Cf. ὄρμις.

ἄγκος: -εα anerae.

ἄγκυλῃ femur, poples, -αι concavae, suffragines, -η ποδός poples. Cf. ancyla et arduus.

*ἄγκυλοκομπῶ h. e. ἀγκυλοκοπῶ = *ἀγκυλοκοπῶ vel *ἀγκυλοτομῶ suffragino.

ἄγκυλόπους v. δίφρος.

ἄγκυρα ancora, angina.

ἄγκυριον: - τροχόν sufflamen.

*ἄγκυρόμαγος (-μαχος Buech.) ancyromagus (expl. genus navigii).

ἄγκων cubitus, cutulus, lacertus. Cf. ancon.

ἄγκωνίζω: -ίσωμεν accumbit (-amus).

ἄγκωνίσκος cf. anconiscos (expl. incastratura).

*ἄγκωνόδεσμος cubital.

ἄγλαοφῶτις paeonia.

ἄγλυφος incaelatus, insculptus.

ἄγλωσσος elinguis.

ἄγναφος et ἄγν. immundus, impolitus, infullonicatus, non fullatum, rudis.

ἄγνεα castimonium, castitas.

ἄγνευτήριον sacrarium.

ἄγνεῦω castitor, purifico, -οντες hagneutes (expl. ii qui se sanctificant).

*ἄγνιασμα (?) piaculum.

ἄγνίζω pio, purgo, purifico.

ἄγνισμα castimonium, purificatio.

ἄγνισμός lustratio, purificatio.

*ἄγνιστής purificus.

ἄγνοια ignorantia, imperitia, inscientia, κατὰ -αν per ignorantiam.

ἄγνος (δένδρον et ὅθεν οἱ λύγοι) salix graeca, s. grossa, s. marina, vimen.

V. σπέρμα.

ἄγνός almus, castus, purus, sanctus. Cf. ἄρμός, ταῦρος.

ἄγνότης castitas.

ἄγνοῶ ignoro, nescio, -ῶν insciens, inscius, nescius, -όντες ignorures.

ἄγνωμονῶ fidem solvo, fidem rumpo, infitior, tergiversor.

ἄγνωμοσύνη fraudatio, fraus, indevotio, infitiatio, perfidia.

ἄγνώμων fraudulentus, infitiator, perfidus.

ἄγνῶς sincere.

ἄγνωστια ignorantia, imperitia.

ἄγνωστος deses, ignarus, ignobilis, ignotus, incognitus, -ότερος ignorabilior.

*ἄγσις suffocatio, suggillatio.

ἄγονια infecunditas, infertilitas, sterilitas.

ἄγονος improles, infecundus, infertilis, sterilis.

ἄγορά compitum, forum, nundina (-ae), - τῶν ὠνίων nundina (et -ae), - πράσιων forum. Cf. συνέλευσις.

ἄγοράζω comparo, emo, mercor, redimo, -άσων empturus, -ασθείς comparatus, emptus.

ἄγοραῖος basiliciarius, conventus, forensis, lixa, nundinator, tabellio, -α πράγματα negotia forensia, -οι et -οι ἡμέραι nundina (-ae), ὅτε ἡ ἀγοραῖός ἐστι cum res agitur. Cf. σύνοδος, τέλεσμα.

ἄγορανομία aedilitas.

ἄγορανόμος aedilicius, aedilis (cf. p. 434).

ἄγορασία comparatio, emptio, mercatio. Cf. τιμή.

ἄγοραστής emax (-ατης cod.), emptor, mercator, redemptor, -ὑπαρχόντων bonorum emptor.

ἄγοραστός empticius, emptus.

*ἄγοράστρια emptrix.

ἄγός ducator.

ἄγρα captio, piscatus, venatio.

ἄγραμματος expers litterarum, illiteratus.

ἄγραφος inscriptus, sine scriptura. Cf. διαθήκη, νόμος, χάρις.

ἄγράφως v. διατίθημι.

ἄγριαῖνον ferum facio.

ἄγριαμπελος labrusca.

Ἀγριάνιος Agrantus (cf. p. 434). V. menses.

*ἀγριάπεις *pirastrum*.
 ἀγρίδιον *agellus, villula*.
 ἀγρ(ι)ελαία, -ον et -ος *oleaster*.
 *ἀγριελάνον *oleaginarium*.
 ἀγριμαῖον *ferina*.
 *ἀγριοκάττα *cattoferus*.
 ἀγριοκινάρι *carduus*.
 ἀγριολάχανον *holus rusticum, h. silvestre, -α agrestia olera*.
 ἀγριομαλάχη *hibiscum*.
 *ἀγριομέλιττα *vespa*.
 ἀγριόμηλον *sorbum*.
 *ἀγριομύρμηξ *cureulio*.
 *ἀγριόπρασον *serpyllum*.
 *ἀγριό(ρ)οσθον *saliuncula, saliuncula*.
 ἄγριος *agrestis, efferus, ferox, ferus, immanis, scruposus, -τῇ ἀφῇ asper tactu. Cf. ἀμπελος, ἀνδράχνη, ἄπιον, ἄσταφίς, γαλέα, γλήχων, ζῶον, θήρ, θηρίον, θριδάξ, ἵππος, κάλαμος, κρίνον, κρόμμυν, κώδειον, μαλάχη, μέλισσα, μήλων, μολόχη, μῆς, μῶρον, ὄνος, ὕρνης, πέπων, πῆγανον, πίτς, πράσιον, πρόβατον, σέλινον, σίκνον. σίκυς, σικωνία, σίον, σταφίς, σταφυλή, σταφυλίνος, συτυπηρία, συναή*.
 ἀγριότης *asperitas, atrocitas, efferatio, feritas, ferocitas, immanitas*.
 ἀγριόφυλλον *peucedanum*.
 *Ἀγρίππειος *Agripeos. Cf. menses*.
 ἀγριῶ: ἡγριωμένος *efferatus, exasperatus. Cf. τράχμα*.
 ἄγρογείτων *accolla*.
 ἀγροδιάτης *agricola*.
 ἀγροικία *rusticatio, rusticitas*.
 ἀγροικικός *rurester, ruricola. Cf. αὐλός, μῦς, ὑποδεσίδιον*.
 ἄγροικος *agrestis, agricola, rullus, rusticanus, rusticus. Cf. κρανή, μῦς, οἰκημα, ὀλολυγμός, σκηνή, βοῶ, ὀλολύξω*.
 ἀγρονόμος *vilicus*.
 *ἀγροπόνος *agricola*.
 ἀγρός *ager, fundus, rus, villa, -ἐπὶ κολωνία territorium, -δὲς τοῦ ἔτους ἀροτριώμενος restibilis, κατ' ἀγρόν rus (rure). Cf. οἰκονομῶ*.
 ἀγρότης *rullus, Silvanus*.
 ἀγροφυλάξ *agri custos, circitor, sal-tuarius*.
 *ἀγρουνητής *excubitor, vigil*.
 ἀγρουπνία *excubiae, excubitus, excubium, insomnia, lucubratio, pervigilium (cf. provig.), vigilantia, vigilia. Cf. παννυχισμός*.
 ἄγρουπνος *pernox, vigil, vigilans*.
 ἀγρουπνῶ *lucubro*.
 ἀγρωστis et -στης et -στη *fenum, filix, gramen*.
 ἀγνιά (et ἀγνά) *compitum, platea, regio*.
 ἀγνι(α)ῖος: θεῶν ἀγναιῶν *ἐορταί com-pitalia*.

ἀγῆμναστος *inexercitatus*.
 ἀγῆναιος *caelebs, sine uxore*.
 ἀγῆρτης *circulator, gurdus, rullus*.
 ἀγνυτία (= -εία) *circulatorium*.
 ἀγχίαλος *iuxta mare, litoreus locus, prope mare*.
 ἀγχιβαθής *praealtus*.
 ἀγχινοια *experientia, prudentia, sagacitas*.
 ἀγχινοῦς *astutus, exactus, sagax, sollers*.
 *Ἀγχισειος *Anchiseos. Cf. menses*.
 ἀγχιστεία *affinitas, propinquitas, proximitas. Cf. ἐορτή (lemuria)*.
 ἀγχιστεύς *affinis, propinquus*.
 ἀγχιστής *affinis, propinquus, -ἐξ ἀρε-νογονίας agnatus*.
 ἀγχιτέρμων *affinis*.
 ἀγχομανές *dracontea*.
 ἀγχόνη *laqueus, suspendium, suspensum*.
 *ἀγχομιστής *necator*.
 ἄγχουσα *ancusa, ebulus, vaccinium*.
 ἄγχω *affligo, ango, neco, -άμεινοι ancti*.
 ἄγω *adduco, ago, defero, duco, educo, ἄγε: v. ἄγε, ἄγωμεν eo (eamus), ἄγω-μεν εἰς οἶκον eamus domum, ἐιρήνην ἄγω pacifero, ἐπινίκια ἄγω triumpho, ἐπὶ πέρας ἄγουσι ad exitum perducunt, ἀχθεῖς peractus. Cf. ἀποτίμησις*.
 ἀγωνεύς *ducale, ducator, ductarium, -ῦδατος ductus, -ὁ τῶν κτηρῶν ducale*.
 ἀγωγή *actio, disciplina, institutio, iudicium, secta, vadimonium, III 277, 56 s. interpr., -μαθήσεως et ἐπὶ τῆς ἀναγωγῆς disciplina, -αἵματος haematosis agogen, -νόμος ius ordinarium, -ὕπὸ ζῶων τετραπόδιον quadrupedaria*.
 ἀγώγιμος *onus*.
 ἀγωγός *aquaeductus, aquiductum, canalis, ductus*.
 ἀγών *certamen. Cf. agon, gymnicos agon*.
 ἀγωνία *defectus, sollicitudo, trepidatio. Cf. agonia 2*.
 ἀγωνίζομαι *certo, contendo, elaboro, opitolor, -εἰς πρόσωπον condico. Cf. ἵππος*.
 ἀγωνιστέον *conferendum*.
 ἀγωνιστής *certator. Cf. agonista*.
 ἀγωνιῶ *satago, trepido, -ὦν suspensus*.
 ἀγωνοθέτης *munerarius. Cf. agonotheta*.
 ἀδάκριτος *illacrimabilis, infletus*.
 ἀδάμας *cf. adamas*.
 ἀδάματος *indomitus*.
 ἀδάπανος *parcus, sine impendio, sine impensa*.
 ἀδάρκης *adarces, caroeophilum, flos salis*.
 ἄδαρτος *incaesus*.
 ἄδεια *facultas, fiducia, licentia*.
 ἄδειπνος *incenatus*.
 ἀδέκαστος ὁ ἀδαροδόκητος *edecumatus*.

ἀδελφή soror, -γαμετή glumea, -γνησία germanus (-a), -ὄμοπατρία germanus (-a), -ἀνδρός glos, -μητρός matertera, -πατρός amita.

ἀδελφιδῶς fratris filius, fratrucilis, sororis filius.

ἀδελφικός fraternus.

ἰδελφίς: -ιδίς palma (-ae), palmidae.

ἰδελφόθεν germanus (-ae), germanitus.

ἀδελφοκτονία fratricidium, sororicidium.

ἀδελφοκτόνος fratricida.

ἀδελφόπαις fratris filius.

ἀδελφός frater, germanus, -γνήσιος frater carissimus, frater germanus, germanus, -ὄμογνήσιος germanus, -ὄμοπάτριος consanguineus, germanus, -ἀνδρός levir. Cf. γαμετή, γυνή, ἐξάδελφος, πατήρ.

ἀδελφότης fraternitas, germanitas.

ἀδεώς licenter.

ἄδηκτος immorsus.

ἄδηλος dubius, imperspicuus, incertus, inenodabilis.

Ἄιδης Acheron, Hades, infernus, inferus.

ἄδηφαγία edacitas.

ἄδηφάγος edax.

ἀδιάθετος intestabilis, intestatus, ἔξ -ον ex intestato.

ἀδιαίρετος individuus, indivisibilis, indivisus.

ἀδιάκριτος indiscretus.

ἀδιάλειπτος continuus, perennis.

ἀδιαλείπτως sine intermissione.

ἀδιάλλακτος inexorabilis.

ἀδιάλυτος inexplicabilis.

ἀδιάντος capillaris, capillus Veneris, coriandrum, filicula, saxifraga, viola (cf. ἡδύανθος).

ἀδιαστίχτως indistincte.

ἀδιάφθορος incorruptus, inviolatus.

ἀδιάφορος adiaphoros (expl. communis), promiscuus.

ἀδιαφόρως indifferenter, licenter (et -ntius), promiscue.

ἀδιαχώριστος inseparabilis.

ἀδίδακτος indocilis, indoctus.

ἀδιήγητος inenarrabilis.

ἀδίκημα laesio.

ἀδικία iniquitas, iniuria, iniustitia, iniustitium.

ἄδικος iniquus, iniurius, iniustus, -ώτης periniquus.

ἀδικῶ laedo, noceo, -οῦμαι laedo (-or), iniuriam patior, τοῖς -οιμένοις accipientibus iniuriam.

ἀδίκως iniuriöse, iniuste.

ἀδιοικητος improvidens, improvidus.

ἀδιόρθωτος inemendabilis.

ἀδιστάκτως sine dubio.

ἀσίλητος (?) aspalathus.

ἄδοκιμος absurdus, improbus, reprobus.

ἄδολεσχής fabulosus, garrulus.

ἄδολεσχία argutia, exercitatio, garrulitas.

ἄδολεσχος argutus, verbosus.

ἄδολεσχῶ arguto, garrulo.

ἄδολος sine dolo, sine fraude.

ἄδολως sedulo.

ἄδοξία dedecus, ignobilitas, ingloria,

-α ἐμβάλλω dedecoro.

ἄδόξος ignobilis, inglorius, sine gloria.

ἄδουλος sine servo.

ἄδρακτος etc. v. ἄτρακτος cet.

ἄδράνεια vel -ία ignavia, inertia, inertitudo, socordia.

ἄδρανής futilis, ignavus, inefficax, ineptus, iners, languidus, segnis, socors, -εῖς inegnes.

*ἄδρανισθέντων ignavatis.

Ἀδρίας κόλπος Adriaticus sinus.

ἄδρός grandis, gravis, grossus, magnus (maior). Cf. character, μῆς, χαλίς, χαρακτήρ.

ἄδυναστία impotentia.

*ἄδύνατος impossibilis.

ἄδύνατος impossibilis, impotens, infirmus, inops, invalidus, non potens, -ον impenetrabile.

ἄδυνατῶ nequeo.

ἄδυσῶπητος inexorabilis.

ἄδυτος interior, secretus, -ον adytum.

ἄδω cano, canto, -ων canorus.

Ἀδωνις Adonis.

ἄδωροδόκητος edecumatus, immunitus.

ἄει semper, usque quoque.

ἄειδής informis.

αἰδιός (= αἰός.) aeternus, perennis, perpetuus, sempiternus. Cf. semperviva (abdius = αἰδιός St.).

*αἰδιότης aeternitas, cycas, perennitas, perpetuitas.

αἰίζων et -ζωος et -ζως Iovis barba, Iovis herba, sedum, semperviva, vermicarium, vermicularis.

αἰμνηστος memorabilis.

αἶλλα procella.

αἰναος aeternus, perennis, -ον ὕδωρ iugis aqua.

αἰερινος caeruleus.

αἰετός aquila, caquilus, -θαλάσσιος aquila marina.

αἰετοφόρος aquilifer.

αἰετώδης aquilinus.

αἰτωμα fastigium.

*ἄζαλα (?) psilothrum.

ἄζημιος indemnat, indemnis, sine damno, -ον indemnatio, indemnitas.

ἄζητητος inquaestus, inquisitus.

ἄζυγ- cf. abugus.

ἄζυγος dispar, impar, sine iugo, -ον disparile.

ἄζυμος sine fermento (*cf.* fermentum),
-ον azyma, infermentum, non fermentatum.

ἄζωστος ὁ μὴ ἔχων ζώνην discinctus 1.
ἄηδής deformis, insolens, insuavis, litigious, malchio, odiosus, perosus, taediosus.

ἄηδία et **-εια** lis, rixa, taedium.

ἄηδιζομαι taedeo, taedescō.

***ἄηδονος** insuavis.

***ἄηδοποιός** litigious.

ἄηδών luscinia et -ius *sim.*, philomela.

Cf. querquedula.

ἄηδώς taediose.

ἄηθεια insolentia.

ἄηθης insolens, insuetus.

ἄηρ aer, aether, - οὔριος circius.

ἄηττητος inexsuperabilis, invictus.

ἄθαμαντιζόν meum.

ἄθανασία immortalitas.

ἄθάνατος immortalis. *Cf.* athanatus, θεός.

ἄθέατος invisibilis.

ἄθέμιστος incestus.

***ἄθεμιτοποιός** infanda faciens, infanda gerens.

ἄθέμιτος illicitus, infandus, infaustus, nefandus, nefarius, profanus, -ον illicitum, infas, nefas.

ἄθεος *cf.* atheus, theos.

ἄθεράπεντος incurabilis, insanabilis.

ἄθεριστός insecta.

ἄθέρωμα *v.* ἀθήρωμα.

ἄθεσμος illicitus.

ἄθέσμως illicite.

ἄθέτησις deceptio.

ἄθετος inhabilis. *Cf.* intercalaris.

ἄθετώ decipio, refello, reprobo.

Ἀθηνά Minerva. *V.* ξόανον.

Ἀθηναῖος Atheniensis.

ἄθηρ et - σίτον arista, - οἰνάδος crupula.

***ἄθηριον** vel **ἄθριον** (?) *cf.* character.

ἄθήρωμα vel **ἄθέρωμα** *cf.* atheroma.

ἄθικτος illibatus, incontaminata, intactus, intaminatus, intemeratus.

ἄθλητής athleta. *Cf.* μάλλός.

ἄθλιος calamitosus, miser, nequior (-issimus), -ώτατος aerumnosus.

ἄθλιότης miseria.

ἄθλον missum. *Cf.* athlum.

ἄθρανστος illibatus, infractus, in-quassatus, inviolabilis.

ἄθροίζω aduno, congreco, glomero, -ει gregat, -ομαι glomero, ἡθροισμένος adunatus.

ἄθροισίς adunatio, coacervatio, coag-geratio, conventus.

ἄθροισμα caterva, cohors, globus.

ἄθροιστικώς catervatim.

ἄθροός frequens.

ἄθροως passim, [proclivus (-e)], repen-tim, summatim.

ἄθυμία animi depressio, anxietas, de-votio, exanimatio.

ἄθυμῶ deficio, -εῖ despondit animo.

ἄθύμως taedium (-o).

ἄθώς innocens.

ἄθώως iancenter.

Ἀλακίδης Aeacides.

Ἀλακός Aeacus.

Ἀίας Aiax.

αἶγα capra.

***αἰγάριον** capriolina caro.

αἰγάριον capreola, caprifor (-ra), ibex.

αἰγαρός caper, caprifer, ibex.

Ἀγαίον πῆλαγος Aegeum mare.

***αἰγάριον** (*Eins.*) capella.

αἰγέον et **αἰγεία** (-ια) caprina, caprina caro. *Cf.* κόπρος.

αἰγείρος alnus, populus, III 264, 37 *sine interp.*

αἰγελάτης caprarius.

αἰγιαλός litus. *Cf.* litus atrum.

αἰγιαλώδης litoralis.

αἰγίθαλλος parra, parra maior.

αἰγιθος parra. *Cf.* αἰγινθος.

***αἰγίκερον** (?) fenum graecum.

αἰγικόν gramen.

αἰγίλιψ *cf.* aegilipon saxum.

αἰγιλώπιον fistula. *Cf.* aegilopium.

αἰγίλων avena, fistula (*cf.* tolas).

αἰγινθος μικρός parra modica. *Cf.* αἰγινθος.

αἰγίπαν semicaper.

αἰγίς *cf.* aegis.

***αἰγιτικός** semicaper.

αἶγλη fulgor, iubar, nitor.

***αἰγοβοσός** caprarius.

αἰγόκερος capricornus.

αἰγονόμος caprarius, opilio.

αἰγοπόλος caprarius.

***αἰγοστάσιον** (= -σιον) caprile.

Αἰγύπτιον Aegyptium.

Αἶγυπτος *v.* επαρχος.

***αἰγών** ὁ τόπος ἦτοι ἡ μάνδρα caprile.

αἰδέσιμος honestus, -ώτατος praedicabilis.

αἰδεστικός pudicus.

αἰδεστικώς pudenter.

αἰδημόνως pudenter, pudice.

αἰδήμων modestus, probus, pudens, pudicus, pudoriosus, verecundus.

αἰδῖος *v.* αἰδῖος.

αἰδοῖον penis, pudendum, sira, veretrum, -α genitalis (-ia), verenda. *Cf.*

ἀπόκοπος, ἐκτέμνω, σάντρα.

αἰδοῦμαι pudet me, verecundor, vereor, μὴ αἰδέσθεις vesania.

αἰδῶ pudor, religio.

αἰδώς pudicitia, pudor.

αἰθάλη favilla, fuligo.

αἰθε utinam.

αἰθήρ aether.

Αἰθιοπία Aegyptilla.

Αἰθιοψ Aethiops.

αἶθρα cf. aethra.

**αἰθριοποιῶ* sereno.

αἶθριος apertus, serenus, -ία, ἡ serenitas, serenus (-um), -ον serenus (-um).

αἶθνια fulica, mergulus, mergunculus, mergus.

αἶθω ἀντὶ τοῦ καίω cremo.

Αἶθων cf. Aethon.

αἰκία iniuria, verberatio, -ίας τυχών veredo.

αἰκίζω affligo, crucio, mulco, verbero, -ομαι σε affligo (a. te), mulco (m. te).

**αἰλούρειος* cattina.

**αἰλουρίς* (Eins.) catta.

αἰλουρος catta, cattus, feles, furio, furunculus, maptola, vivernus.

αἶμα asser, sanguis, -λῦθρος cruor, -Ἀθηνᾶς channaeptys, -Ἀμμωνος nepeta, -ἀνθράκων artemisia monoclonos, -Ἀρεως portulaca, -γαλῆς lingua canina, peristercon, -Ἡρακλῆως centauria, -ἰβέως rubus, -Κρόνον artemisia monoclonos, -νεκρὸν tabo, -πεπηγὸς cruor, -τάρον marrubium, -Τιτάνον rubus, -Τύφωνος lapathum. Cf. ἀγωγή, θρόμβος, συζευγνύω, narcissus (ema anabrago).

αἰμάσσω cruento, sanguino, ἡμαγμένως cruentus.

αἱματίτης haematites, heliotropium, silix.

αἱματῶ cruento, sanguino (et -or).

αἱματώδης cruentus, sanguineus, sanguinolentus. Cf. λίθος, τόπος.

αἱμοβόρος sanguinarius.

αἱμοπότης sanguinarius.

αἱμοπτινικός cf. haemoptoicus.

αἱμορραγῶ sanguine fluo.

αἱμόρροια cf. haemorrhoidae, καθ' -αν syringias.

αἱμορροῖς haemorrhoids (expl. genus serpentis). Cf. haemorrhuidas.

**Αἰνεάδειος* Eneades. Cf. menses.

αἴνεσις laus.

αἰνετός laudabilis.

αἰνίγμα prodigium, quaestio. Cf. aenigma.

αἰνιγματιστής cf. aenigmatista.

αἰνιγματώδης monstuosus.

αἶνος ὁ ἐπαινος collaudatio, laus.

αἶξ capella, capra, hircus. Cf. μηκάμαι, φοιμάττομαι.

αἰόλος aeolus.

αἰπεινός celsus.

αἰπός caprarius, opilio.

αἶρα avena, lolium, -ῆ ἐν τῷ σίτῳ lolium. Cf. menta alba.

αἶρεσις conceptus, condicio, electio, haeresis, optio, -φιλοσόφων secta.

αἰρεσιάρχης cf. haeresiarches.

αἰρετέον expetendum.

αἰρετός electus, elegans, -ώτερον potis (-ius et -issimum).

αἰρῶ: τὸ αἰροῦν pro rata, -οῦμαι eligo, opto, οὐχ -οῦμαι nolo.

αἶρω extollo, fero, tollo. Cf. arase, tollamas partes, tolle quae opus sunt.

αἰσθάνομαι intellego, sentio.

αἰσθησις intellectus, linea, sensus. Cf. accessus.

αἰσθητικὸς sensim.

αἰσιόδοος cf. Hesiodus.

**αἰσιοποιῶ* obsecundo, secundo, -εῖν prosperare.

αἰσιος dexter, faustus, prosper, secundus. Cf. ἀνέμος.

αἰσίως prospere.

**αἰστοσύνη* (?) coniventia.

αἰσχος dedecus, opprobrium.

αἰσχροκερδής sordidus, turpilucris.

αἰσχρολογία turpilouquium.

αἰσχροποιός obscenus, turpator, turpifactor.

αἰσχροποιῶ turpifacio.

αἰσχρός foedus, obscenus, turpis, -τρόποις καὶ ἐλαττώμασι obscenus, -οί calatiae, -όν probrum, *αἰσχιστος* pessimus. Cf. κέρδος.

αἰσχύρῳ foeditas, incontinentia, turpitudine.

αἰσχὺν confusio, dedecus, pudentia, pudicitia, pudor, verecundia.

αἰσχυντηρός pudendus, pudens, pudicus, impudicus, verecundus.

αἰσχύνω foedo, turpo, -ομαι confundo (-or), erubesco, pudet me, -όμενος confusus.

**αἰτησίκερον* (?) plausibile.

αἰτήσις petitio, petitorium, postulatio, -εις exsequiae.

αἰτητής petitor.

αἰτία causa, culpa, materia, materies, noxa, occasio, querela, querimonia, questio, titulus, vatium (= vitium), -ας φανείσης causa cognita, ἀνευ -ας sine causa, δι' ἣν -αν idcirco, quam ob causam, quam ob rem, quapropter, χωρίς -ας sine vitio.

αἰτιάσις accusatio, conquestio, incusatio.

αἰτιατικός et -ή accusativus.

αἰτιατόν (Eins.) causatum.

αἰτιολογικός causativus, iuridicialis, -οί causale (-es).

αἰτιος nocens, noxius, reus, sons, -ον causale.

αἰτιῶμαι accuso (et -οῦμαι!), causor, criminor, culpo, incuso, pulso, queror, suscenseo, -όμενος incusans, -αθέντες pulsati.

αἰτῶ expeto, postulo, -ῶ et -οῦμαι peto, posco, τῶν -ούτων poscentium, -οῦσι

postulantibus, αἰτησόμενον postulati-
cius (-um).

αἰφνίδιος clandestinus, repens, repen-
tinus, subitaneus, -ον subito.

αἰφνιδίως repente, repentine, subito.

αἰχμαλωσία captatio, captivitas.

αἰχμαλωτίζω captivo, captivum duco,
capto.

αἰχμαλωτιστής captivator.

αἰχμάλωτος captivus.

αἰχμή acies, acumen.

αἰών aeonas, aeternus, aevum, saeculum.

αἰώνιος aeternus, diuturnus, iugis,
perennis, perpetuus, sempiternus, -ιον
aevum, perpetuo. *V. πῦρ, ὕδωρ.*

αἰωνιότης aeternitas, diuturnitas, perpe-
tuitas.

αἰώρα gestatio, gestio.

αἰωρίζω gesto, -ισθῆναι gestandi.

αἰωρούμενος artus, incertus.

*ἀκαθάριστος *v. γήδιον.*

ἀκαθαρσία illuvies, immunditas, im-
munditia, impuritas, impuritia, spur-
citia.

ἀκάθαρτος immundus, impuratus, im-
purus (*et* -rimus), obscenus, pollutus,
sordidus, spurcus, spurius.

ἀκαθάρτως immundus (-ae), impure.

ἀκαθήκων inofficiosus.

ἀκαθίς *v. ἀγαθίς.*

ἀκαθοσίωτος indevotus. *Cf. τύραννος.*

ἀκαινοτόμητος illibatus.

ἀκαίρεος *v. ἀκέραιος.*

ἀκαιρία importunitas.

ἀκαιρος abhumus, importunus, inopor-
tunus, intempesta, intempestivus.

ἀκαιρούμενος occupatus.

ἀκαίριος intempestive. *Cf. abhumus.*

ἀκακία innocentia.

ἀκακία acacia, sucus rosae agrestis.

ἄκακος innocens.

ἀκαλανθίς *cf. acalanthis.*

ἀκαλήφη (ἡ καλουμένη κνίς) urtica,
urticae semen. *Cf. ἀσκαλάφη.*

ἀκάλυπτος inopertus, intectus.

ἀκάματος illaboriosus, indefessus, in-
fessus (*cf. infestus*).

ἀκαμάτως infatigabiliter.

ἀκαμπής rigidus.

ἀκαμπτος indeclinatus, inflexus, rigidus.

ἀκανθα acactum, acanta, batis, dumus,
lappa, sentis, spina, tribulus, vepres,
-ἀνθρόπον spina, -λιυκή acanta (a.
leuce). *Cf. τριβολος.*

ἀκανθεών *et* * -θών dumetum, sentia,
spinetum.

ἀκάνθινος *cf. acanthus.*

ἀκανθίς = -θια senecion.

*ἀκανθλος (= -θίας?) III 436, 36 *sine*
interpr. inter pisces.

*ἀκανθολαβίς vulsella.

ἄκανθος acanthus, sentis, spina, vi-
triola.

ἄκανθυλ(λ)ίς carduelis.

*ἄκάνθυλλος carduelis.

ἄκανθώδης sentosus, spinosus, δένδρον
-ες marrugina.

*ἄκανθών *v. -θεών.*

ἄκαπνος sine fumo.

ἄκάρδιος excors, sine cor *et* sine corde,
socors, vecors.

ἄκαρπία infructuositas, sterilitas.

ἄκαρπος infructuosus, sterilis. *Cf. στέ-
λεχος.*

ἄκαρτος crispus, intonsus.

ἀκαταδικαστος indemnatus.

ἀκατάκριτος indemnatus.

ἀκατάληκτος *cf. acatalecton.*

ἀκατάληπτος incomprehensibilis, infre-
quens, irreprehensibilis.

ἀκατάλληλος mutabilis, praeposterus.

ἀκαταμάχητος ineluctabilis, inexpug-
nabilis.

*ἀκατάμιχτος infrequens.

ἀκατανόητος inconsideratus.

ἀκαταπάλαιστος ineluctabilis, inextri-
cabilis.

ἀκατάπανστος indesinens, insedabilis.

ἀκαταπόνητος infatigabilis.

ἀκαταπράυντος implacabilis, impla-
catus.

ἀκατασκευάστος incompositus, incon-
ditus.

ἀκαταστασία inconstantia.

ἀκατάσχετος incontinens.

ἀκατάτριπτος inextricabilis.

ἀκαταφρόνητος illibatus, inextricabilis,
intemeratus.

ἀκατάχρηστος inusitatus.

ἀκατέγραστος infectus, -ον inoperatum.

ἀκατηγόρητος inaccusabilis.

ἀκάτι(ο)ν carabus, cymba. *Cf. acateon.*

ἄκατος acatus (*expl. navicula vel arca*).

ἄκανστος inustus.

ἄκέλευστος iniustus.

ἄκέραιος (ἀκαίρεος *fere semper codd.*)
bissus, illibatus, incolumis, integer,
sincerus, solidus, -ον diasum, εἰς -ον
in integrum (*cf. ἀποκαθίστημι*).

ἀκεραιότης integritas.

ἀκεραιώς sincere *et* -ius.

ἀκέστρια sarcinatrix 1.

ἀκέφαλος incapitalis, truncus. *Cf.*
acephalon.

ἀκήθεια taedium. *Cf. acedia.*

ἀκηδής *cf. ameleis.*

ἀκηλίδωτος impollutus.

ἀκηρατος illibatus.

ἀκιβδήλως sedulo.

ἀκινάκης *cf. acinaces.*

ἀκινδυνος sine periculo.

ἀκνησία immobilitas.

ἀκίνητος illibatus, immobilis, immotus.
 *ἀκιπῆσιν acipenser.
 ἀκίς spiculum Cf. acida.
 ἀκλανστός inflexibilis.
 ἀκλῆς inglorius.
 ἀκλῆρος exsors.
 ἀκλήτος invitatus, invocatus.
 ἀκλινής durus.
 ἀκλιτος indeclinabilis.
 *ἀκλύς (?) Cf. aclydes.
 ἀκμαῖω adolesco, pubesco, vigeo, vireo, viresco, -ων vegetis, vividus.
 ἀκμαῖος adultus, maturus, vegetis (-us), tempestivus, -αῖα viripotens.
 ἀκμή acies, maturitas, status, vigor, -σιδῆρον acies, -ῆν adhuc (cf. adhuc non tersi).
 ἀκμη[σ]τος indefessus.
 ἀκμων eudis et cudo, ferramentum, incus sim. V. ἐλάνω.
 ἀκναφος v. ἄγναφος.
 ἀκοή auditus, auris.
 ἀκοῖδιον auricula.
 ἀκοίμητος indormis, inquietus, insomnis. (Cf. aquimitti).
 ἀκοινώρητος insociabilis, sine societate. Cf. acoenonitus.
 ἀκολασία impunitas.
 ἀκολαστος ὁ ἐξώλης ganearius, lascivus, libidinosus, ὁ μὴ τιμωρηθεὶς impunitus.
 ἀκολάστως impune.
 ἀκόλλητος inglutinatus.
 ἀκολουθία consequentia, linea, norma, ordo (r. ordior telam), sequella, series.
 ἀκολουθος acoluthus (expl. subdiaconus), congruus, consentaneus, consequens, conveniens, pediseus, secretus, secutor, sequens, -ον series, -όν ἐστι e re est.
 ἀκολουθῶ sequor, -ήσουντας secuturos.
 ἀκολούθως consequenter, convenienter.
 ἀκόλυμβος lingua canina.
 ἀκόνη cos, coticula, -κητική cos cretica.
 ἀκονητής acutiar, acutor (cf. p. 434), cotiarius, samiarus, samiator.
 ἀκόνιον coticula.
 ἀκόνιτον aconita.
 ἀκοντίας ὁ ὀφίς iaculus.
 ἀκοντιζω conicio, iacio, iacto, iaculor, reicio, torqueo, -ίας iaculatus (cf. iactatus). Cf. acontizet.
 ἀκόντιον amentum, gaesum, hasta, hastina, iaculum, pilum, sparus, spiculum, telum, venabulum, -Μακεδονικόν sarisa, -τὸ μακρόθεν βαλλόμενον ὅπλον telum. Cf. ῥίπτω, ἄμμα.
 ἀκόντισις iactus, iaculatio.
 ἀκοντιστής iaculator.
 ἀκονῶ acuō, exacuō.
 ἀκοπίατος indefessus, infatigabilis.
 ἀκοπον malva.

ἀκόρεστος avidus, insatiabilis, insaturabilis, -ον inexasurabile.
 ἀκορον et -ος acorus, agaru, gladiolus paludensis.
 ἀκοσμία dedecus.
 ἀκοσμος dedecor, incomptus, inhonestus.
 ἀκούρευτος intonsus.
 ἀκουρος intonsus.
 ἀκουσίς: τῇ ἀκονῶσει (?) teracsy.
 ἀκούσιος invitus, -ία (vel -ία ἐργασία?) angaria.
 ἀκουσίως invite.
 ἀκουσμα auditio.
 ἀκουστικός cf. aurium vitium.
 ἀκούω accipio, audio, ausculto.
 ἀκρασία incontinentia (ἢ αἰσχρότης), ineglantia, intemperantia.
 *ἀκρατῆριον mericulum.
 ἀκρατής impatiens, incontinens, intemperans (cf. intemperat).
 ἀκρατίζω ianto.
 ἀκρατίσμα iantaculum (cf. iantaculum gustare). Cf. acratisma.
 ἀκρατίσμος iantaculum.
 ἀκρατοπώλιον meritorium.
 ἀκρατος intemperatus, intempesta (cf. nox intempesta), purus, -ον meraculum, merum, vinum, ἐν ἀκρατον meraculum (ubi aude II 297, 19). Cf. geseria.
 ἀκρατοφόρον et -ος acratophoros (expl. vas vinarium), meraculum, merariolum, merarium, vinarium.
 ἀκρατῶ: -εῖ intemperat.
 ἀκράτως intemperanter.
 ἀκραχολία vesania.
 ἀκράχολος et ἀκρόχ. vesanus.
 *ἀκρεμόνια turio (-ones).
 ἀκρεμῖον brachia arborum (-όνες, corymbus, cyma, ramus, surculus. Cf. gremiones).
 ἀκριβαστής scrupulosus.
 ἀκριβεία cautela, exanclatio, religio.
 ἀκριβής cautus, certus, scrupulosus, subtilis, verus, -εῖς examinati, πρὸς τὸ -εῖς v. γυγνώσκω, ἔξετάζω. Cf. certior fio, certum habeo.
 ἀκριβολογία veriloquium.
 ἀκριβὼς certo. Cf. οἶδα.
 ἀκρίς bufo, locusta.
 ἀκριτόμυθος fatuus, sensatus (= ins.).
 ἀκριτον iniudicatum.
 ἀκρόαμα v. acroama (cf. horoma).
 ἀκρόασις audientia, auditorium, auditus (cf. p. 435), auscultatio, examen, -συγκροσθημένην examen districtum.
 ἀκροατήριον auditorium, III 277, 36 sine interpr.
 ἀκροατής auditor, III 278, 3 s. interpr.
 ἀκροβολίζω propulso, -οντες lacessentes.
 ἀκροβολιστής rorarius.
 ἀκροβυστία praepitium.

ἀκροδάκτυλον articulare, pollex.
ἀκρόδρυον *et* -α (*pl.*) cacumen rami,
nux, pomum, turio. *Cf.* tuberes.

ἀκρόζυμος acrozymus (*expl.* panis le-
niter fermentatus).

*ἀκροζώνη instita.

ἀκροδιγῶς carptim, summatim.

ἀκροθίνια prosiciae, ruticia.

*ἀκροκοινδύλιον articulare.

*ἀκρομάστιον papilla, ruma (*cf.* gruma).

ἄκρον *v.* ἄκρος.

ἀκρόνυκτος *cf.* acronyctae (*v.* *p.* 434).

ἀκρόπαστος praesalsus.

ἀκρόπολις arx, initium civitatis. *Cf.*
acropolis.

ἄκρος summus, -ον ἕϊφος acumen, -ω
ξυφιδίω mucro (-ne), -οι δάκτυλοι *v.*
ἐπιβαίνω, -αι συλλαβαί apex (upices);
ἄκρον apex, cacumen, crepido, culmen,
fastigium, summus (-um), -γραμματος
apex, -μαχαίρας mucro, -όρους cacumen,
-πικριεφαλαίας conus, -πρώρας aplu-
stria, -σιδήρου mucro, δι' ἄκρον per
summum, πρὸς τὸ ἄκρον ad summum,
ἄκρα acra, -κλάδων verberna (-ae),
-πτεσμάτων arcae, -δενδίων geseria,
gileris gallinarum, ἐπ' ἄκρα τοῦ πο-
δός in primos pedes.

ἀκροστόλιον forus (-i), tutela.

*ἀκρόστολον titulus (-e).

*ἀκροτετμημένος truncus.

*ἀκροτομία (?) rupes.

ἀκροτομος *cf.* acrotomis. *Cf.* rupes.

ἀκροτομῶ trunco. *Cf.* ἀκροτετμημένος.

ἀκρότονος pernix.

*ἄκρουστος impercussus.

*ἀκροχείριον media manus.

ἀκρόχολος *v.* ἀκράχολος.

ἀκροχορδόνη *et* -άνη (ἡ μυρμηκία)
verruca. *Cf.* acrochordones.

*ἀκροχορδόνιον verruca.

ἀκροχορδών bulbicum, naevus, ver-
ruca. *Cf.* acrochordones.

ἀκροῦμαι audio (-or), ausculto.

ἀκρυπτον inabscondibile, incelatum.

ἀκρώμιον armus.

*ἀκρωνύχιον articulare, colyphium.

ἀκρώνυχον articulare.

ἀκρωρία cacumen, collis, iugum, vertex
montis, -αι aristum, -α ὄρους iugum
(collis iugum).

ἄκρως excellenter, eximie, summe.

ἀκρωτηριάζω detrunco, mutilo, ob-
trunco, trunco, -ασθείς mutilatus,
truncatus, ἡκρωτηριασμένος detrunca-
tus, mutilis.

*ἀκρωτηριάσις mutilatio, truncatio.

ἀκρωτηριασμός mutilatio.

ἀκρωτήριον Alpes, arx, cacumen, collis,
promunturium. *Cf.* acroteria.

ἀκτῆ *v.* ἀκτῆ.

ἀκτένιστος impexus.

ἀκτῆ *cf.* acta, - ἡ τῆς θαλάσσης actula,
ora, ἀκταί amoenus (-a).

ἀκτῆ *vel* -έα ebuli radices, ebulus, sam-
bucus.

ἄκτιν *v.* ἀκτίς.

ἄκτινοβολῶ radio.

ἄκτινοφόρος radiatus.

ἄκτις *et* -ῖν radius, -ῖνες ἡλίου radii
solis, ἀκτίνα (!) stella (-ae).

ἄκτιστος inconditus.

ἄκυλος arbor, -ον balanus, fascimentum.

ἄκυρολογία improprietas. *Cf.* acyrologia.

ἄκυρος cassus, irritus.

ἄκυρῶ abrogo, infirmo, irritum facio.

ἄκυρως improprie.

*ἄκυρῶσία abrogatio, evacuatio, irritum.

ἄκωκῆ mucro.

ἄκωλύτως improhibite, licenter.

ἄκων invitus.

ἄλα aequor. *Cf.* ἄλας.

ἄλαβαστρον *cf.* alabastrum.

ἄλαξονεῖσθαι arrogo, glorior, iacto (*et*
-or), insolesco.

ἄλαξονία *vel* -νεία arrogantia, iactantia,
insolentia.

ἄλαξονικός iactans.

ἄλαξών arrogant, eglorius, elatus, glorio-
sus, iactans, iactatus, insolens (-ntior).

ἄλαί (*pl.*) salinae.

ἄλαλαγμός eiulatio, iubilatio.

ἄλαλάζω ululo, -ώμεθα iubilemus.

ἄλάλητος infandus, -ον improloquibile.

ἄλαλος elinguis, infans, mutus.

ἄλαπάξει alapo (-atur).

*ἄλάπη pitana.

ἄλας (*pl.* ἄλατα) sal, - ἀρτυτόν sale con-
ditum.

*ἄλατικόν salarium.

ἄλατρίβανος *v.* ἄλετρ.

ἄλληδών dolor.

ἄλλημα dolor (*cf.* dolus).

ἄλλησις algicis.

ἄλλος dolus (= dolor).

ἄλγῳ doleo, rigeo.

ἄλεια piscatus.

ἄλειμμα unguentum.

ἄλιπτήριον unguentarium.

*ἄλιπτήριος unguentarius.

ἄλειπτης unctor, - ἱππων conditor 2.
Cf. aliptes.

ἄλεισον *cf.* azyrna (*v.* *p.* 435).

ἄλειτουρghσία immunitas.

ἄλειτουρghσις immunis.

ἄλείφω unguo, ἡλειμένος unctus.

ἄλειψις unctio.

ἄλεκτόρειον caponinum.

ἄλεκτος indicendus, indictus, infandus.

ἄλεκτρονοφωνία galli cantus, gallici-
nium, ὁ μεταξὺ -ίας χρόνος contici-
nium.

ἄλεκτροφώνιον, ἄλεκτροφ. *sim.*
 galli cantus, gallicinium, ὑπό -φώνιον
 sub galli cantum.
 ἄλεκτρονών gallus.
 ἄλέκτωρ gallus, gallus gallinarius. *Cf.*
 λόφος.
 Ἀλεξανδρίτης *v.* στέφανος.
 ἄλεξικάκος depulsor.
 ἄλεσις molitio 2.
 ἄλεσμα molatio.
 ἄλέτης molator, molendarius, molitor.
 ἄλετριβανος *et* ἄλοτρο. *et* ἄλατρο. pi-
 stillum (*et* -us).
 *ἄλευναντος incandidus.
 ἄλευρον far, farina, pollis *sim.* *Cf.*
 grandia, μύσσω.
 ἀλήθεια iustitia, veritas, πρὸς γὰρ τῆς
 -ας enim vero.
 *ἀλήθεια (?) abolitio.
 ἀληθεύω verum dico.
 ἀληθής certus, sonticus, verax, verus.
 ἀληθινός manifestus, verax, verus, -ἐπι-
 λόγον veridicus, veriloquax.
 ἀλήθω molo.
 ἀληθώς certe, vere, vero, - γὰρ enim
 vero, νῦν ἀληθώς nunc vero, ὡς ἀλ. vero.
 ἄληκτος indesinens.
 Ἀληκτώ (*Eins.*) Allecto.
 ἀλήτης erraticus, erroneus, vagus.
 ἄλθαία althaea, artemisia, hibiscum,
 malva agrestis, malvavisco, radix
 malvae agrestis.
 ἀλιά salinum.
 ἀλία *v.* ἀλεία.
 ἄλκαιοτος altilis, haliaeetus.
 ἄλκας *v.* ἄβας.
 ἄλιεὺς piscator.
 ἄλιευτικός: -ή piscatoria. *Cf.* κύριος.
 ἄλιεῦν piscor.
 ἄλιζω insalo, ἡλισμένος salsus.
 ἀλικάκκαβον *cf.* alicaccabo.
 ἄλιμενος importuosus, -α inoppidata.
 ἄλις alica.
 *ἄλις allec. *Cf.* ἄλληξ.
 ἀλιπτ- *v.* ἀλειπτ-.
 ἄλίσκομαι: ἑάλω capio (captus est).
 ἄλισμός salsura.
 ἄλιστόν sale, conditum.
 ἀλιτάνευτος inexorabilis.
 ἀλκή validitas, vigor, *nis*.
 ἄλκιμος acer.
 ἀλκυνών alecyon, tranquillus (-a).
 ἀλλά at (*cf.* as), quin, sed, - γὰρ quin,
 - ἐπειδὴ quoniam vero, - καὶ atque,
 - μὴν immo vero, quin, verum etiam,
 - ὅμως attamen, πλὴν ἀλλά certe, οὐ
 μὴν ἀλλά nec non,
 ἀλλαγῇ mutatio.
 ἀλλάντια lucanica *et* -ae, lucanicia.
 ἀλλάξιμα mutatoria.
 ἀλλάσσω muto, ἡλλαγμένος mutatus.

ἄλλαχῇ alibi, alicubi.
 ἀλλαχόθεν aliunde.
 ἀλλαχόσε alibi.
 ἀλλαχοῦ alibi.
 ἀλληγορία *cf.* allegoria.
 ἀλληγορικόν *cf.* allegoricum.
 ἀλληγορῶ (?) vigilo.
 *ἀλληκίδες salsicia.
 ἀλλήλων invicem, ἐν -οις inter se.
 *ἄλληξ allec. *Cf.* ἄλις 2.
 *ἄλλικιν (= -κιν) allec.
 ἄλλιξ allix.
 ἀλλοδαπής diversus.
 ἀλλοεθνής alienigena, externus.
 ἄλλομαι salio.
 ἄλλος alius, alter, ἄλλο τι denique, πρὸς
 τοῖς ἄλλοις super aliis, ἀπὸ ἄλλης τι-
 νός *etc.* ab aliqua *etc.* *Cf.* οὐδέ τις.
 ἄλλοτε alias.
 ἄλλότριος extraneus, -ον alienum.
 ἄλλοτριῶ abalieno, -ωθέντα abalie-
 nata.
 ἀλλόφυλος alienigena.
 ἀλλόχρους discolor.
 ἄλλως alias, aliter (*cf.* alius aliter),
 οὐκ - haud secus, non aliter, non se-
 cus, ἄλλως τε praesertim cum.
 ἄλμα saltus 2.
 *ἄλμαιοπώλης salgamaris.
 *ἄλματισταί salitores (*Eins.*).
 ἄλμη muria.
 ἄλμυρίς saliuncula, -ίδες salsacia.
 ἄλμυρός salmacidus, salsus. *Cf.* ὕδωρ.
 *ἄλμυρούς salmacidus.
 ἄλμῶδες aqua salsa.
 ἄλογία convivium. *Cf.* alogia.
 ἀλόγιστος inconsideratus, inconstans,
 temerarius.
 ἄλογοθέτητον indiscussum.
 *ἄλογοθέτον indiscussum.
 ἄλογος irrationalis, irrationalis, ὁ -
 alogus (*capl.* nota in libris). *Cf.* ζῶον,
 μῆτις.
 ἀλόγως immerite.
 ἄλόη aloe, III 429, 26 *sine interpr.*, - ἡπα-
 ττις aloe.
 ἄλόησις tritura.
 ἄλοητός tritura, trituration.
 ἄλοῦτις gentiana.
 ἄλοσανθος *v.* ἄνθος.
 *ἄλοτριβανος *v.* ἄλετρο.
 ἄλουσία eluvies, illuvies.
 ἄλουστος illotus.
 *ἄλουτάριν (= -ιον) aluta.
 ἄλοχος uxor.
 ἄλωω tero, trituro. *Cf.* τραγάνη, τυκάνη.
 ἄλς sal. *Cf.* ἄλα, ἄλας, ἄνθος, περι-
 γίγνομαι.
 ἄλσος lucus, nemus, saltus 1.
 ἄλνκός salsus.

*ἄλκυοῦς salsus.

ἄλκυιᾶς viticella.

ἄλκυος sine bile.

ἄλυσίδιον catena, catenaceum.

ἄλυσις catena, - χρόνου series.

ἄλντος inenodabilis.

ἄλνω alucinator.

ἄλφα alpha, ἀπό - γράμματος ab al-pha littera.

ἄλφитон farina, f. hordei, herba phoenicia, polenta, pollis.

ἄλφός morbus sacer (cf. alphus), vitiligo, -οὺς λευκοὺς maculae albas, -οὺς μελανοὺς maculae nigrae.

ἄλφώδης varius.

*ἄλχαριον (?) scutella.

ἄλω molo.

ἄλῳ̃ area, tritura.

ἄλων area. Cf. ἄλως.

ἄλῳ̃νιον area.

ἄλωπέκεια vulpina.

ἄλωπεκία alopecia (expl. passio stric-turae), ophiasis (ubi non recte -ηκία), vitiligo.

ἄλωπεκιον vulpes.

ἄλῳ̃πῆξ vulpecula, vulpes, -θηλεία vulpecula.

ἄλῳ̃πός vulpes.

ἄλως area. Cf. ἄλων.

ἄλῳ̃σις excidium.

ἄμα mox, simul, una, vix, -τῶ quam mox.

ἄμαθής indocilis, indoctus, rudis.

Ἀμάλθεια cf. κέρας.

*ἄμαλογία garrulitas, -αι apinae.

*ἄμαλόγος garrulus.

*ἄμαλογῶ: -εἰ effutat.

ἄμαξα carpentum, carrus, plaustrum, sarraca (et -aclum), - ἡ ἐν τῷ ὄθρανῳ septemtrio, ἄμαξαι triones, -βαρυ-τεραι grandiora carpenta. Cf. βοή-θημα, κνημὸς, κούφισμα, ὄνυξ.

ἄμαξιτις gramen.

*ἄμαξοποιός armentarius (= carpent.), carrarius, plaustrarius.

*ἄμαξοπῶλης faber plaustrarius.

ἄμαξα cloaca, forica. Cf. amara.

ἄμαρακος amaracus, artemisia.

ἄμαραντος immarcescibilis, ὁ - et τὸ - amarantus, portulaca, veneria.

ἄμαρτάνω c. f. vg. admitto, committo, delinquo, pecco, -ηθέν temptatum.

ἄμαρτημα culpa, delictum, peccatum, vitium.

ἄμαρτία culpa, delictum, noxia, pec-catum.

*ἄμαρτίτης (?) miser.

ἄμαρτόρητος instabilis (cf. intem-perans).

ἄμαρτωλός noxius, peccator, peccatrix.

ἄμανρία caligo.

ἄμανρός absonus, absurdus, obscurus,

obsoletus, taeter, -όν gnefonsum, -ός γενόμενος obsolefactus.

ἄμανρῶ: ἡμανρωμένος obsoletus.

ἄμανρῶσις caligo, obscuratio.

ἄμβιξ calix, ἄμβυξ ἐν ᾧ τοῖς νεκροῖς σπένδουσιν obba.

ἄμβλλισκω: ἡμβλω eicio (eiecit).

ἄμβλυγώνιον amblygonium (expl. ob-tunsum angulum).

ἄμβλύνεσθαι hebescit (-ere).

ἄμβλῦς gurdus, hebes, obtunsus.

ἄμβλυωπία amblyopia (expl. caligo oculorum sim.).

ἄμβλωσις abortus.

Ἀμβρακιωτική θάλασσα (Eins.) Am-bracium mare.

ἄμβροσια ambrosius (-ia), apium rusti-cum, artemisia, millefolium, nectar.

ἄμβυξ v. ἄμβιξ.

ἄμβων cf. ambone.

ἄμεθυστος sine ebrietate. Cf. sabina.

ἄμεῖβω permuto, -ομαι rependo sodali, repraesento, -ομαι σε rependō (r. tibi).

ἄμεῖνῳ̃ν potis (-ior), -ον satis (-ius).

ἄμέλγει mulget.

ἄμέλει v. ἀμελῶ.

ἄμέλεια negligentia.

*ἄμέλημα delictum.

ἄμελής neglegens.

ἄμελητής neglector.

ἄμελῶ negligo, supersedeo, -εἰ minime curat et negligit, ἄμελει denique, ἡμελημένον neglectum.

ἄμεμπος (Eins.) sine crimine.

ἄμέρα diei hora.

ἄμέριμος immetuens, otiosus, securus, sine cogitatione. Cf. insollicitus dies.

ἄμεριστος indivisus.

ἄμετάγνωστος immutabilis.

ἄμετάπτωτος immutabilis.

ἄμεταχείριστος intractabilis.

ἄμέτρος immensus.

ἄμετρος immensus, immoderatus.

ἄμη vel ἄμμη marra, rutrum.

*ἄμητηρ sine matre. Cf. ἄμητωρ.

ἄμητος messis.

ἄμητωρ sine matre. Cf. ἄμητηρ.

ἄμηχανος v. κάλλος.

ἄμι v. ἄμμι.

ἄμιαντος immaculatus, incoinquinatus, ὁ - amianthus.

ἄμιλλα competitio, dictatum, tabula (-ae).

*ἄμιλλήτης aemulator.

ἄμιλλῶμαι competo.

ἄμιμητος inimitabilis.

ἄμῖς ama, amula.

ἄμμα artus, nodus, - ἐπὶ πάλῃς nexus (-um), - λόγῃς et ἀκοντίων amentum.

ἄμμη v. ἄμη.

ἄμμι, -εως ameus. Cf. ἄνθος.

ἀμμοδότης arenarius.
 ἄμμος arena, sabulum. Cf. ammos, Iovis Ammon.
 ἀμμώδης: γῆ - sabulum.
 ἀμμωνιακόν ammoniacus. Cf. semen ferulae.
 ἀμνάς agna.
 ἀμνήμων immemor, praeteritus. Cf. ἡμέρα.
 ἀμνηστία abolitio (cf. amnestiam).
 ἀμνός agnus.
 *ἀμοδιπέλη ligo.
 ἀμοιβασδόν alternis, invicem, -ηδόν vicissim.
 ἀμοιβαῖος mutuus, vicarius, -α ἐπερώτησις compromisso, -οι λόγοι altercatio.
 ἀμοιβή vicem (vix).
 ἀμοιβηδόν v. -αδόν.
 ἀμοιρος expers.
 ἀμόργη et -όλη (τερυγία ἐλαίου) amurca.
 ἀμορφία deformatio, deformitas.
 ἀμορφος deformis, informis.
 ἀμουσός cf. amusus.
 *ἀμπελουργός v. -λουργός.
 ἀμπελιών vinestris.
 *ἀμπελόκλημα vitis.
 *ἀμπελοκλημία vitis vineae.
 ἀμπελόπρασον aretillum, porrum agreste, vesicaria.
 ἄμπελος vinea, vitis, vitis alba, - ἄγριος vitis alba agrestis, vitis agrestis, vitis silvatica, - λευκή et λευκός bryonia, vitis alba, - μελανή, μελανάγριος, μέλαινα ἀγρία vitis nigra, v. nigra agrestis. Cf. ἄνθος, ἀπώρυξ, βλαστός, γῆρος, ἔλιξ, ἐνθεσις, κλήμα, οἰνάνθη, ὀφθαλμός, στίχος; κλαδεύω, προμοσχεύω.
 ἀμπελουργός et * -λιουργός vinicultor, vinitor.
 *ἀμπελοφύλαξ custos vineae, vineae custos, vinitor.
 ἀμπελόφυλλον pampinus, -α ἀπρα.
 ἀμπελόν antes, vinea, vinetum.
 ἀμπίσκομαι (Eins.) vestio (-or).
 ἀμυγδαλον amygdala, amygdalum, nux graeca, - Θάσιον amygdalum.
 ἀμύητος profanus.
 ἀμύθητος sine fabulis.
 ἀμύλον amolum (expl. polenta), flos farinae, molisimila.
 ἄμυνα adminiculum, ultio.
 *ἀμύντειρα ultrix.
 ἀμυντήρια arma, tela.
 ἀμύνομαι refuto, uliscor.
 *ἀμφελόνη amictus.
 ἀμφημερινός cottidianus. Cf. νόθος.
 ἀμφηριστός anceps.
 ἀμφί am, amph.
 ἀμφίασις (Eins.) vestitio.

ἀμφίασμα vestiarium.
 ἀμφιβάλλω dubito, -ει ancipit, deputat, -οντες dubitantes, ἀμφιβληθέντες ancipiti.
 ἀμφιβληστρον iaculum, retiaculum.
 ἀμφιβολία altercatio, ambiguitas, amphibolia, dubietas, ἄνευ -ας sine dubitatione.
 ἀμφιβολον birrus. Cf. amphibalus.
 ἀμφιβολος ambiguus, anceps, dubius. Cf. amphibola.
 ἀμφιβραχυσ cf. amphibrachys.
 ἀμφιγυήεις Mulciber.
 *ἀμφίδρως femella.
 ἀμφιέννυνμι vestio.
 ἀμφιθέατρον amphitheatrum.
 ἀμφιλογία altercatio.
 ἀμφίμακρος cf. amphimacros.
 ἀμφιμαλλος camasus, dalmatica. Cf. ἀμφίβολον.
 ἀμφιον (Eins.) vestimentum.
 ἀμφισβήτησις altercatio, ambiguus (-um), controversia, dissensio, dissertio, iurgium, ἄνευ -εως sine controversia, sine dubitatione, sine ulla varietate. Cf. πρᾶγμα.
 ἀμφισβήτητος anceps.
 ἀμφισβητουμένων altercandis, altercatio (-onum).
 ἀμφίσκιος v. amphiscii.
 ἀμφιτάπης cf. amphitape.
 Ἀμφιτριτή Amphitrite, Salacia, Salmacia.
 *ἀμφιφέρεια (?) ambiguitas.
 ἀμφοδάρχης magister pagi, viator, vice (= vici) magister.
 ἄμφοδον compitum, quadrivium, vicus, -α ἡ ἀτραπὼν ἑαυτῇ ἐν Ῥώμῃ compitalia, τετράρουνον - compitum.
 ἄμφοδος vicus.
 ἀμφορεύς amphora.
 *ἀμφορίον diota.
 *ἀμφορον amphora.
 ἀμφότερος: -οι ambo, -οι ἐκ πολλῶν uterque (utrique), ἐπ' -ον inter utrumque.
 ἀμῶ meto.
 ἄμωμον amomum.
 ἄμωμος immaculatus.
 ἄν v. ἐνθα, ἕως καὶ (καὶ), ὁποῖος, ὅπου, ὅπως, ὅς, ὁσάνκις, ὅσος, ὅσπερ, ὅστις, ὅτε, πρὶν, πῶς, τίς 2., ὥς.
 ἀνά ana, re, sursum. Cf. μέρος, πέντε.
 ἀναβαίνω ascendo, emergo.
 ἀναβάλλω resultado (cf. ποτάς), -ομαι (εἰς αὐθιρον) procrastino, retracto.
 ἀνάβασις ascensio, ascensus. clivus, ortus, (herba) hippuris.
 ἀναβύτης ascensor.
 ἀναβιβάζω subrigo.

ἀναβλύω ebullio, scaturrio, -ει re-
dundat.

*ἀναβολάδιον anaboladium (*expl.* pal-
lium *sim.*), amictorium.

ἀναβόλιον amiculum, coopertorium,
palla.

ἀναβολή amictus, crastinatio, cuncta-
tio, mora, ἀνεν -ῆς sine dilatione,
sine procrastinatione.

*ἀναβολική: ἀπὸ τῆς -ῆς ab astratura.
ἀνάβραστος subbulliente.

ἀναγαλλίς anagallis, confirma, con-
solda maior, lobu, sabina, symphyton.

*ἀναγαλλικόν anagallis, symphyton.

ἀναγεννώμαι v. renascentia.

ἀναγιγνώσκω lego, pronuntio, recito,
- ἐξ ὁλοκλήρου ex integro lego, relēgo.

ἀνάγιος incestus.

ἀναγκάς angō, compello 2., -ασθείς
coactus, -ασθέντες ancti.

ἀναγκαῖος necessarius (*cf.* serius), τὰ
-α copia (-ae). *Cf.* οἰκείότης.

ἀναγκάτως necesse. *Cf.* coactor.

ἀνάγκη necessitas, necessitudo.

ἀνάγλυφος caelatus. *Cf.* anaglyphā.

ἀναγλύφω anaglypho (*expl.* supersculpo).

ἀναγνωρίζω recognosco.

ἀνάγνωσις lectio.

ἀναγόμεναι nuncupatio, recitatio.

ἀναγορεύω censeo, declaro, nuncupo,
recito, -ευομένων *sim.* nuncupatis. *Cf.*
ἀνείπων.

ἀναγραφή inventaria (-um), titulus.

*ἀναγραφία titulus.

ἀνάγω edoceo, experior.

ἀναγωγή almities, anagoge (*expl.* su-
perior sensus), disciplina.

ἀναγωγή petulantia.

ἀνάγωγος petulans.

ἀνάδελφος sine fratre.

ἀνάδεμα redimiculum, -ατα λύει re-
dimiculat.

ἀναδενδράς arbustum, labrusca. *Cf.*
οἶνος.

ἀνάδεσμος redimiculum.

ἀναδέχομαι assumo, suscipio.

ἀναδιδακτέον allegendum.

ἀναδιδάσκω edoceo, instruo.

ἀναδίδωμι dicto, lateo, repenso, sub-
sum, -διδύμενος redivivus, -δεδομένον
dictatum.

*ἀναδιπλωμα replicatio.

ἀναδιπλώσις anadiplosis (*expl.* repli-
catio), congeminatio dictionis, repli-
catura.

ἀνάδοχος praes, rector, redhibitor, vas 1.

ἀναδρομή matrix (-icis ascensio).

ἀναδύ(ν)ω emergo, -δύς emersus.

ἀναζητώ requiro.

ἀναζώννυμι: ἀνεζωσμένος alticinctus.

ἀναζωπυρώ resipisco.

ἀνάθημα perditio. *Cf.* anathema.

ἀνάθημα delubrum, donarium, donum,
-ατα decoramenta, insignia.

*ἀνάθηξ licinus, reburrus.

ἀναθυμίασις evaporation, exhalatio,
vapor.

ἀναίδεια improbitas, petulantia.

ἀναίδης improbus, impudens, impudi-
cus, -εις calatiae, -ές batutus(-um), -έστα-
τος expudoratus, nequior (-issimus).

ἀναίνομαι recuso.

ἀναίρεσις interemptus 1., interfectio,
interitus, internecio, nex, - πολλή ὡς
τὴν γῆν σάμασι κατεστρωθεῖαι strages

ἀναίρετης confector.

ἀναιρῶ caedo, interficio, interimo, macto,
neco, obtrunco, occido, perimo, tollo,
trucido, -οῦμαι (*pass.*) pereō, -ρη-
μένος interemptus 2., peremptus.

ἀναίσθησία (?) gravitas.

ἀναίσθητος bardus, insensatus.

ἀναίσχυτος impudens, impudicus.

ἀναιτίος immerens, innocens, innocuus,
insons, sine causa.

ἀνακαινίζω innovo.

ἀνακαινίδις innovatio.

ἀνακαλῶ: -κληθεῖς evocatus.

ἀνακάμπω digredior, redeo, remeo,
-ει regreditur.

ἀνάκειμαι: -μενος dicatus (*cf.* p. 437).

ἀνακεφαλαίωσις anacephalaosis (*expl.*
recapitulatio *sim.*), elogium.

ἀνάκλησις citatio.

*ἀνάκλιθρον fulcrum.

ἀνακλίνωμαι recumbo.

ἀνάκλισις discubatio.

ἀνάκλιτον fulcrum, pluteus. *Cf.* III
269, 33 ἀγκαλητον sine interpr.

ἀνακοινοῦμαι communico.

*ἀνακολαφή subumen.

*ἀνακολαφίς replica.

ἀνακόλλημα illinimentum.

ἀνακόλλησις *cf.* replica.

*ἀνακρεμνάδες apapores.

Ἀνακρεόντειον Anacreontium.

ἀνάκρισις discrimen, interrogatio.

*ἀνακτένισμα discrimen.

ἀνακτόριον xifion.

ἀνακτῶμαι recupero, reparo, -αται re-
creat, -αται τὸν λειποθυμήσαντα re-
foclat, -ηθείσα recreata.

ἀνακύντω reprimo.

ἀνακωχαί indutia (-ae).

ἀναλαμβάνω excipio, recipio, redigo,
redimo, reficio, ἀνέλαβον resumpsi,
ἀναληφθεῖς receptus, -είσης suscipien-
dae.

ἀνάληγτα indoloria.

*ἀναλημφία epilepsia.

ἀναλίσκω absumo, consumo, dependo,
exhaurio, -ει dispensat.

ἀναλλοίωτος immutabilis.

ἀναλογεῖον *et* -γιον lectorium, manuale, pulpitum, III 277, 41 *sine interpr.*
Cf. ambone, analogium.

ἀναλογία respectus.

ἀναλογία analogia, collatio, proportio, ratio, κατὰ -αν in virile, proportio (pro portione), pro rata portione (cf. virilis), κατὰ τὴν αὐτὴν -αν ratio (eandem rationem).

ἀναλογίζομαι recogito, reputo, retracto.

ἀναλόγιον *v.* ἀναλογεῖον.

ἀναλογισμός recordatio.

ἀνάλογον portio, κατὰ τὸ -ον proportio (pro portione). Cf. recogito.

ἄναλος insulsus.

ἀναλύω redeo, resolvo. Cf. redimiculat.

ἀνάλωμα dispensatio, erogatio, expeditio, expensus, impendium. impensa, sumptus, - στρατιωτικόν commicatus. Cf. λόγος.

ἀναλωτέος impendendus.

*ἀνάλωτος (?) prodigus.

ἀναμάρτητος innocens, -ήτων voluntarie peccantium.

*ἀνάμαρτον (ἐνάμαρτον?) perperus (-um).

ἀναμετρώ metior.

ἀναμνησκω recordor (-o), -ομαι recogito, recordor, reminisco (-or), -μνησθής recordatus, rementus

ἀναμίξ promiscue.

ἀνάμνησις mentio, recordatio.

ἀναμφίβολοι gorgo (-i).

ἀναμφιβόλως gorgo.

ἄνανδρος eviratus, sine marito.

ἀνανεύω abnuo, renuo

ἀνανεῶ innovo, recupero, redintegro, reficio, -οῖ instaurat, -ῶν instaurans, -ωθέντες instaurati.

ἀνανέωσις continuatio, innovatio, reffectio.

ἀνανεωτέα instauranda.

*ἀνανέωτος irreparabilis (? *v.* ἀνέωτος).

ἀνανήφω resipisco.

ἀναξ imperator, rex.

ἀναξάινω exulcero, -ει rescindit.

ἀναξιοπαθῶ asperno (-or), dedigno (-or).

ἀνάξιος immerens, immeritus, indignus.

ἀναξίως immerite.

ἀναξυρίδες braciae.

ἀνάπαιστος cf. anapaestus.

ἀνάπαλιν rursus.

ἀναπάλλω *et* -ομαι resulto.

ἀναπαρτίστον imperfectum.

ἀνάπαυσις requies.

ἀναπαύω *et* -ομαι pauso.

ἀναπειθω persuadeo, sollicito.

ἀναπέμπει obducit.

ἀναπετάννυμι: ἀναπέπταμαι pateo, -μένη οἰκία *v.* ἀνατείνω.

ἀναπέτομαι *v.* ἀνίπταμαι.

ἀναπηδήσας emersus.

ἀνάπηρος debilis, debilitatus.

ἀναπίπτω discumbo, -ει decumbit, recumbit.

ἀναπληρῶ expleo, repleo, sarcio.

ἀναπλήρωμα supplementum.

ἀναπνέω respiro, suspiro, -ων suspirans.

ἀναπνοή respiratio, respirium, spiritus, - ὄχευός elix.

ἀναποδισμός regressio, regressus.

ἀναπολῶ recordor, reminisco (-or), -ήσας recordatus.

*ἀνάπορον *v.* ἀνάφορον.

*ἀναπόφαντος *v.* ἡμέρα.

*ἀναπτέρυγες (?) ala (-ae).

ἀναπτύσσω dignoro, displico.

ἀναπτύω respuo.

ἀνάπτωσις casus.

*ἀνάριζα frumentaria.

ἀναριθμεῖ reenumerat.

ἄναρκτον inenormat.

ἀνάρμοστος absonus, absurdus.

ἀναρῥαίζω convalesco.

ἀναρῥήπτω: ἀναρραμένη replica.

ἀναρῥώννυμι convalesco.

ἄναρσις (?) cf. anarseis (exempl. mansiones).

ἀναρτῶμαι reparo.

ἄναρχος sine principio, -α improcerata.

ἀνασκαλῶνει succutit (ubi lege -ει pro -εται).

*ἀνασκόσσει luxo (luxatur).

*ἀνασκηρῆζω *et* *σκηρῆζω declaro.

ἀνασεῖω concito, sollicito.

ἀνάσιλλος reburrus.

ἀνασκάπτω fodio.

ἀνασχευάζω destruo, -ει restaurat.

ἀνασχευή anascene (exempl. instructio).

ἀνασπῆ convellit.

ἄνασσα regina.

ἀνάστασις resurrectionis. (Cf. anastasis, persecta recta.

ἀνάστατος γίγνεται solum vertit.

ἀναστέλλω: -εσταλμένος alticinctus.

ἀναστενάζω suspiro.

ἀνάστειμι statura.

ἀναστρέφω conversor, remeo, revento (et -or), -ει regreditur.

ἀναστροφή anastrophe, consuetudo, conversatio, desertio, inversio, regressio, versum. Cf. διαγωγή, μίσμα.

ἀναστρωφῶ: -εστρωφωμένος cf. asotus.

*ἀναστύσια (?) gravitas (crambas).

ἀνασχίζει rescindit.

ἀνάτασις *v.* sequi.

ἀνάτεινω: -τεταμένος excelsus, -η,

ἀνάτασις ἔχοντα οἰκία persecta recta (cf. p. 438 et proiectus 2).

ἀνατέλλω exorior, orior, -ει convellit,

-τέλλον oriens, -τέλλας ortus, μὴ ἀνα-
τέλλον inexortum.

ἀνατίθημι et -τιθῶ consecro, devoveo,
superpono, voveo. Cf. ἀνάκειμαι.

*ἀνατίλλει (?) convellit.

ἀνατολή eous (-a), oriens, ortus, - ἡλίον
iubar, solis ortus, - κυνός sirius, πρὸς
-ῆν ad orientem, ἀπὸ -ων ab oriente.

ἀνατολικός eous, orientalis.

ἀνατομή cf. anatomen (expl. apertio).

ἀνατομία cf. anatomen.

ἀνατρέπω confuto, refuto, reputo, tollo,
-ει deruit, labefactat, -ομαι vergo.

ἀνατρέφω nutrio.

ἀνατροφή alimities, educatio.

ἀναυδής (?) batutus (v. p. 435).

ἀναφαίνω appareo, expatesco, -ομαι
appareo, emergo, exorior, exsto, ἀνέ-
φηνεν ἡλῖος ὑπὸ γνόφον appareo (-uit).

ἀναφάλακρος reburrus.

ἀναφάλαντος reburrus.

ἀναφέρω pando, refero, -ει deputat.

ἀναφύω emano.

ἀναφορά anaphora (expl. repetitio verbi),
delatio, notoria, pensio, suggestio, - τὸ
ἐνοίκιον pensio. Cf. τέλω.

*ἀναφορία: ἐκ τῆς -ας ex notoria.

ἀνάφορον (?) clivus.

*ἄναφος (?) anaphus (expl. vas vinarium)

ἀναφύομαι orior.

ἀναφώνησις declamatio, III 278, 2 sine
interp.

ἀναφωνῶ: -εἰ declamat.

ἀναχρονία propalat (-are).

ἀναχινεύω: -εχώνευσεν recoxit.

ἀναχώρησις anachoresis, decessus,
egressus, recessus, retentio, secessus.

ἀναχωρητής cf. anachorita.

ἀναχωρῶ decedo, discedo, recedo,
-εχώρησιν secessit.

ἀναψηλαφῶ retracto.

ἀναψυχή refrigerium.

ἀναψύχω delecto, refrigero.

ἀνδραγαθήματα meritum (-a), κατὰ
τῶν -ων in merita.

ἀνδράδελφος levir.

ἀνδραποδιστής emancipator, plagia-
rius, venditor.

ἀνδράποδον mancipium, -α ἄτιμα
fumosa mancipia. Cf. μεταβύλος, μετα-
πράτης.

ἀνδράφαξ et -αξις atriplex. Cf. ἄτραφ.

ἀνδράχνη et sim. andrago, bududomen,
portulaca, - ἀργία portulaca.

ἀνδρεία fortitudo, robor, vigor, virtus.
Cf. statura.

ἀνδρείος fortis, nero, virilis, viriosus,
-α virago, -α φῶσις v. βάλανος.

ἀνδρειότης fortitas, virilitas.

ἀνδρείως viriliter.

ἀνδρεών medianus (-um). Cf. ἀνδρών.

ἀνδριαντάριον sigillum, statuncula.

*ἀνδριάντιον (Eins.) statuncula.

ἀνδριαντογλύφος marmorarius, scul-
ptor.

ἀνδριαντοποιός statuarius.

ἀνδριάς cippus, statua (cf. statura),
- εἰπιππος cf. statua.

ἀνδρίζομαι navo, -ον viriliter ago,
-εσθαι antruare, -όμενοι navantes.

ἀνδριζός virilis.

ἀνδρόγυνος semivir, virago. Cf. andro-
gynaeca, nymphaea.

ἀνδροληψία conceptio.

Ἀνδρομέδα Andromeda.

Ἀνδρόνικος Andronicus.

ἀνδροφόνος homicida (cf. trux), homi-
cidator, sicarius. Cf. androphonus.

ἀνδρών androna, virorum habitaculum.
Cf. ἀνδρεών.

ἀνεγείρω excito, resuscito, -ομαι re-
surgo, surgo.

ἀνέγκλητος inaccusabilis, sine crimine.

ἀνέδην passim.

ἀνείκαστος eximius, inaeestimabilis, in-
extimabilis, infinitus.

ἀνειλῶ involvo, revolvō.

ἀνέκαθεν ab origine.

ἀνεκδιήγητος ineffabilis, inenarrabilis

ἀνεκδίκητος indefensus, inultus.

ἀνεκλάλητος ineffabilis, inenarrabilis;
III 422, 26 sine interp.

*ἀνεκπλήρωτος inexplibilis.

ἀνεκτός tolerabilis. Cf. remissus.

ἀνεκτότης tolerabilitas.

ἀνεκτῶς commode, tolerabiliter.

ἀνελεήμων immisericors, immitis, sine
misericordia.

ἀνελεής v. ἀνηλεής.

ἀνελευθερος ignobilis, illiber, vere-
cundus.

ἀνέλκω reduco.

ἀνέλπιστος desperatus, insperatus.

ἀνέμητος indivisus. Cf. inimitabilis.

ἀνεμίζω ventilo.

ἄνεμος bilix, tempestas, ventus (cf.
p. 438), - αἴσιος prosper ventus,

- ἀπόγειος terrester, - οὐριος secun-
dus ventus, ὁ κατ' οὐρανόν - ventus se-
cundus. Cf. καταφορά, πνεῦμα, πνοή,
συστροφή.

ἀνεμώδης ventosus.

ἀνεμώνη alterculum, papaver, rosa
agrestis, saliuncula, vaccinium.

ἀνεμώνιον vaccinium.

*ἀνένδντος investis.

ἀνενέργητος inefficax.

ἀνενόχλητος tutus.

ἀνέντροπος irreverens, malemoriis.

ἀνεξάλειπτος indelebilis, indeletus.

ἀνεξερευνήτος inextricabilis.

ἀνεξέταστος inconsultus.

***ἀνεξευμένιστος** inexorabilis.
ἀνεξικακία clementia, patientia.
ἀνεξίκακος clemens, indolens, patiens.
***ἀνεξιλέωτος** inexorabilis, ἀνεξιλέω-
 ταιος (?) implacabilis.
ἀνεξιχνίαστος investigabilis.
***ἀνεξούσιος** impos.
***ἀνεπαγάθος** infaustus.
ἀνεπαφος immunis, intactus.
ἀνεπαφρόδιτος invenustus.
ἀνεπαχθός impune.
***ἀνεπιδέσιος** ignavus.
ἀνεπεικής immodestus.
ἀνεπίληπτος irreprehensibilis.
ἀνεπιλόγιστος irrecogitatus.
ἀνεπιμέλητος incuratus.
ἀνεπιστήμων (?) indisciplinatus.
ἀνεπιτήδειος ignavus, importunus, in-
 congruus, inhabilis.
ἀνεπιτήδευτον impetibile.
***ἀνεπιτυχία** repulsa.
ἀνεπίφθονος sine invidia.
ἀνεπιχείρητον impetibile.
ἀνέργαστος infectus. Cf. χαλκός.
ἀνερυνήσις indagatio, perscrutatio.
ἀνερυνῶ rimor (-o), secutor (= scru-
 tor).
ἀνέρχομαι ascendo, conscendo, scando,
 subeo.
ἀνερῶτης inconsultus.
ἀνείσις indutia, laxamentum, otium,
 remissio, requies.
ἀνέτοιμος imparatus.
ἀνέτος otiosus, remissus, -ώτεροι
 omissiores.
ἀνέτως otiose, - et -ώτερον remissius.
ἀνεν absque, citra, haut, praeter, sine,
 - αἰτίας sim. sine causa sim. Cf. πρό-
 νοια, ἐνθμός, χοῆσις.
ἀνευθύνης innocens, insons.
ἀνευθύνω dirigo.
***ἀνευλύτως** inexplicabilis, inextri-
 cabilis.
ἀνέφικτος impatiens, incomprehensi-
 bilis, intactus.
ἀνέχομαι patior, perpetior, sino, susti-
 neo, ἀνέξασθαι passurasse.
ἀνέψητος incoctus.
ἀνεψία consobrina, neptis.
ἀνεψιδοῦς sobrinus.
ἀνεψιός affinis, consobrinus, frater pa-
 trnelis, nepos, patruelis, sobrinus, -οι
 ἀρρενες ἐκ δύο ἀδελφῶν ἀρρένων so-
 rores patruales, -οι τεχθέντες ἐκ δύο
 ἀδελφῶν θηλειῶν amitinus (-i).
ἀνεψιότης consobrinitas, sobrinitas.
ἀνέψω: ἀνέψησεν recoxit.
***ἀνεωγότης** patule.
***ἀνέωτος** (?) irreparabilis.
ἀνηβός improles, impubes, pupilla, pu-
 pillus.

ἀνήθοδος iniucundus, insuavis.
ἀνηθον anethum.
ἀνήχεστος atrox, ferox, implacatus, in-
 tolerabilis, intolerandus.
ἀνήκω attineo, competo, pertineo.
ἀνηλεής et ἀνελεής crudelis, crudus
 (cf. p. 437), immisericors, immitis, im-
 placatus.
ἀνήμερος immansuetus, immitis.
***ἀνημερότης** inclementia.
ἀνῆρ baro, vir, - βασιλίδος basilidos (ca pl.
 palatinus homo), - γυναικὸς maritus,
 - ἐγγόνης progener, - Ρωμαίος Quiritis,
 κατ' ἀνδρα viritum. Cf. ἀδελφῆ,
 ἀδελφός, σύστημα.
ἀνήροτος incultus.
***ἀνήσυχος** inquietus.
ἀνθέλω retraho.
ἀνθεμῖς chamaemela, III 266, 40 *sine*
interp., - λευκὸν ῥόδον ligustrum.
ἀνθερῶν mentum, submentum.
ἀνθερικόν albucium.
ἀνθηρίξ arista, - κριθῆς culma (= cluma).
ἀνθεστηριῶν anthesterion. V. menses.
***ἀνθέν** viridiarium. Cf. ἀνθών.
ἀνθηδών (= ἀνθηρδ.) εἶδος σφηκός
 vespa.
ἀνθήλη canna, sarcina (II 227, 22, *quod*
addus s. v. sarcina), ulva.
ἀνθήματα tubercula.
ἀνθηρός floridus, florus, viridis, III
 266, 25 *sine interp.*
ἀνθίας ὁ ἰχθύς alilupia (= anlup.).
ἀνθιμός floralis.
ἀνθινός florens, -ὸν χρώμα floralis color.
***ἀνθισμός** (?) cf. anthismos (expl. con-
 cinnatis).
ἀνθίστημι repenso, -αμαι obsisto, ob-
 sto, resisto, ἀντιστῆναι oppono (-i).
ἀνθολογῶ flores lego et florilego, III
 266, 24 *sine interp.*
ἀνθομολογία repromissio, responsio.
ἀνθορίζω restipulo.
ἀνθορισμός responsio, restipulatio,
 sponsio.
ἄνθος flos, ἄλως - absinthium, bene-
 dicta, flos salis, - ἄμως ameus, - ἀμ-
 πέλων pampineum, - καρδαμώμον flos
 nasturtii, - κνύς rhododaphne, - ῥό-
 δων semen rosae, - σχίνου flos lentisci
 (cf. schinoantus), - σχίνον flos iunci,
 εἶδος ἄνθους calta. Cf. ἀνθών.
ἄνθος anthus (avis).
***Ἀνθοῦσα** Flora, III 266, 27 *sine interp.*
ἀνθοφόρος flora, florifer.
***ἀνθοράκιος** carbonarius.
ἀνθρακεύς carbonarius.
ἀνθρακιά pruna, ramalis pruna.
ἀνθράκιον carbunculus, pruna.
***ἀνθράκισιον** carbunculus.
***ἀνδροκοθήκη** carbonaria cella.

ἀνθρακοπώλης carbonarius.
 ἀνθραξ carbo, carbunculus, lumbricus, pruna. Cf. ἀνθραξ.
 ἀνθρωπάριον homullus, homuncio.
 ἀνθρώπιος v. δῆμα.
 ἀνθρώπινος humanus. Cf. ζώη.
 ἀνθρωπίνως humaniter.
 ἀνθρώπιον homullus.
 *ἀνθρωπόθεν humanitus.
 ἀνθρωποκτόνος homicida.
 *ἀνθρωπομαντεία cf. anthropomantia.
 *ἀνθρωποπλασία factura hominum.
 ἀνθρωπος animal, homo, lux. Cf. ἱππικός, φρόνιμος, χρηστός, αἶμα, βίος, ποιμαίνω.
 ἀνθρωπότης humanitas.
 ἀνθυπατεία proconsularitas, proconsulatus.
 ἀνθυπατικός proconsularis.
 ἀνθύπατος proconsul.
 *ἀνθυπολογισμός compensatio.
 *ἀνθυπολογῶ: -εῖ compensat.
 ἀνθυποφέρω contradico.
 ἀνθῶ floreō, floresco, polleo, vigeo, viro, viridico, -ων frondens, pollens. Cf. Ἀνθοῦσα.
 *ἀνθῶν virectum (ubi non recte ἀνθῶν τόπος), viridarium. Cf. ἀνθεῶν.
 ἀνία maeror, - ψυχῆς offensio animi.
 ἀνιάρως infestus, maestus.
 ἀνιάτος immedicabilis, insanabilis.
 ἀνίερος profanus.
 ἀνίημι diluo, reficio, relaxo, ἀνιμένος laxus, remissus (et -ior), solutus, -οι omissiores. Cf. ἀνίημι.
 ἀνίκητος invictus.
 ἀνικμος siccus.
 *ἀνικος cf. cluere.
 ἀνίπτωμαι evolo.
 ἀνιπτος illotus. Cf. inaptus.
 ἀνισον aniso.
 ἀνισος dispar, impar, inaequalis, iniquus, -ον disparile.
 ἀνισότης inaequalitas.
 ἀνίστημι suscito, -αμαι exsurgo, resurgo, subrecto, surgo. Cf. desisto.
 ἀνίσχυρος infirmus, invalidus, irritus.
 *ἀνίσχυρότης infirmitas.
 ἀνιχνεύω investigo.
 ἀνιῶ contristo, offendo, -ᾶμαι lugeo, maereo (-or), -ᾶμενος anxius.
 ἀννῶνα salarium. Cf. ἀπαιτητής, ἔπαρχος.
 ἀνόδεντος avius, devius, invius, -ον impenetrabile.
 ἀνοδία avius (-a), eluvies, insemitatio.
 ἀνοδος devius.
 ἀνοδος ascensio, ascensus.
 ἀνοζος ὁ μὴ ἔχων ὕζους enodis.
 ἀνόητος baburrus, demens, ineptus, insensatus, insipiens, insulsus, mente

captus, sine sensu, stultus, πάνν - praestultus (instultus), stolidus, stultus.
 ἀνοια dementia, insipientia, socordia, stultitia, vecordia.
 ἀνοίγω aperio, expando, oppando, pando, patefacio, pateo, recludo, resero (μοχλόν), -ομαι patefacio, ἀνέωγα pateo, ἀνεωγώς apertus, patefactum, patulus, propatulus, ἀνοιγθεῖς apertus, ἀνεωγμένος διχόθεν bipatens, ἀνεωγμένας insertum (-as), ἡνεωγμένος patulus.
 ἀνοικοδομῶ exaedifico.
 ἀνοιχτός apertilis, apertus.
 ἀνοιχτός adaptio, apertura.
 ἀνομία iniquitas, sceleritas, scelus.
 ἀνόμοιος absimilis, dispar, dissimilis, -ός εἰμι dissimilis sum, -ον disparile (cf. discerile).
 ἀνομοιότης dissimilitudo.
 ἀνομοιῶ dissimulo.
 ἀνόμος illex (cf. bilix), illicitus, iniquus, iniurius, iniustus, scelestus.
 ἀνόνητος infructuosus (ubi errore ἀπόνητος scriptum est).
 ἀνοπλος inermis.
 ἀνορεξία fastidium. Cf. anorexia.
 ἀνορθῶ arrigo, erigo, fulcio, subrigo.
 ἀνορθόσω eruo, subverto.
 ἀνόσιος exscelestus, impius, insanctus, profanus, sceleratus, scelestus.
 ἀνoodμον inodoratum.
 ἀνοστός cf. insulsus.
 ἀνοτος amens, demens, sine sensu, socors, vecors.
 ἀνοχή abstinencia, intermissio, laxamentum, patientia, - ἡ ἐν πολέμῳ ὑπέρεσθεις indutia (-ae).
 ἀνταγωνιστής aemulus, contrarius. Cf. αἰαγονιστής, antagonist, recertator.
 ἀνταίγω rebello (-or).
 ἀνταλλαγή permutatio.
 ἀντάλλαγμα commutatio, submutatio.
 ἀνταλλάσσω cambio, submutatio.
 ἀνταμείβω submutatio, -ομαι remunero, retribuio.
 ἀντάμειψις permutatio, submutatio.
 ἀνταγινώσκω recito, - βιβλία confero.
 ἀνταναιῶ aufero.
 ἀνταποδίδωμι retribuio.
 ἀνταπόδοσις redhibitio, retributio.
 ἀνταποκρίνομαι altercor.
 ἀνταποτινῶ reluo.
 *ἀνταρμος antarium.
 ἀνταρσία rebellatio.
 ἀντάρτης perduellio, rebellio, -αι deliones.
 *ἀνταρχος promagistratus.
 ἀντάρχων promagistratus.
 ἀντασπάζομαι resaluto.
 *ἀντανάσσεια reluminatio.

ἀντανγία (= -γεια) reluminatio.
 ἀντεισαγωγή subrogatio.
 *ἀντέλλογισμός compensatio.
 ἀντέλλογος compensatio.
 ἀντέλλογῶ: -ει compensat, pensat.
 *ἀντεμπότενσις compensatio, reputatio.
 ἀντενεχυριάζω repignerō.
 ἀντενέχυρον obses. Cf. ἀντέχυρον.
 *ἀντεξεργάζομαι renitor.
 ἀντεξετάζω confero.
 ἀντεπάγω refero.
 *ἀντεπαρχος subpraefectus.
 *ἀντεπερείδομαι obnitor, renitor.
 ἀντεπερώτησις restipulatio.
 *ἀντεπερωτῶ restipulo restipulor.
 *ἀντεπιτροπος: ἀπὸ τῶν -ων a ramulariis.
 ἀντεπιφέρω refero, -επενεχθεῖς relatus.
 ἀντεπιφορά relatio.
 ἀντεπιχειρῶ reconno.
 *ἀντεπόπτενσις (?) v. ἀντεμπότενσις.
 ἀντερραστής rivalis.
 *ἀντερράστρια pelex.
 ἀντερρεῖδω obicio.
 *ἀντέχυρον cf. ὕμνος. V. ἀντενέχυρον.
 ἀντέχω distineo, inhibeo, prohibeo, ἀντισχῶν obnixus.
 ἀντηρίς obex, tubicen (= tib.).
 ἀντήχησις (?) linago.
 ἀντηχῶ resono.
 ἀντί adversus, contra, pro, re. Cf. ἀντίς.
 ἀντίβαινω obsto, obrecto.
 ἀντιβάλλω confero, recito, recognosco, retracto, - βιβλία confero.
 ἀντιβιάζομαι renitor.
 *ἀντιβιβλίον cf. antibibulum (expl. pignus librorum, codex pro codice).
 ἀντιβλέπω respicio.
 *ἀντιβολεὺς dictator.
 ἀντιβόλησις oratio, postulatio, quaestio.
 ἀντιβολῶ oro, precor, quaeso.
 ἀντιγραφεὺς dictator, rescriptor. Cf. antigrapheus.
 ἀντιγραφὴ constitutio, dictatura, rescriptum.
 ἀντίγραφον exemplar, exemplum, rescriptum.
 ἀντίγραφος antigraphus (cancellarius).
 ἀντιγράφω rescribo.
 *ἀντιδιαλογίζεται compensat.
 ἀντιδιαστολή restrictio.
 ἀντιδιατάσσομαι superordino.
 ἀντιδίδωμι restituo.
 ἀντιδικασία adversatio.
 *ἀντιδίκησις refragatio.
 ἀντιδικία adversatio, obrectatio.
 ἀντιδικος adversarius, contradictor, contrarius, obrectator.
 ἀντιδικῶ adversor, obrecto, reluctor.
 *ἀντιδιοικῶ obrecto.
 ἀντίδοτος antidotum.

ἀντίδωρον remuneratio.
 ἀντίζηλος aemulus.
 ἀντίθεσις antithesis, obex, obiectus 2., obtentus (ubi errore ἀντιτίθεις scriptum est), oppositio, oppositus.
 ἀντίθετα cf. antitheta.
 ἀντικαθίστημι repraesento, substituo, -ιστὰν ἐπὶ δένδρῳ subserere, -ίσταμαι suffecto, sufficio, -ιστάμενος altercreator, -εστώς v. δίκη.
 ἀντικαταλλαγή cambiatio, permutatio.
 ἀντικαταλλάσσω permuto.
 ἀντικατάστασις diminutio, redhibitio, refectio, restitutio.
 ἀντίκειμαι obsto, obsum, officio, refragor, -κείμενος adversarius, obtrektor, III 438, 28 sine interpr.
 *ἀντίκλειθρον adulterina clavis.
 ἀντικνήμιον tibia.
 *ἀντικότησις offensio.
 *ἀντικοτῶ obstigilo, obrecto, officio.
 *ἀντικρονσμός interdictum.
 ἀντικροῶ interdico, offendo. Cf. contrarius.
 ἀντικρὺ adversus, ante conspectum, contra, ἄντικρυσ comminus, contra.
 ἀντιλαλῶ obloquor.
 ἀντιλαμβάνομαι affecto, percipio, suscipio.
 ἀντιλάμπω refulgeo, -ει renilet.
 ἀντιλέγω contradico, reclamo, -ων contradicens.
 ἀντιλήπτωρ adiutor, susceptor.
 ἀντιλογία contradictio, iurgium, reclamatio, refragatio, ἄνεν -ας sine contradictione, sine controversia.
 ἀντιλογίζομαι contendo.
 ἀντιλοιδορῶ remaledico.
 ἀντιμάχησις refragatio, repugnatio.
 ἀντιμάχομαι reluctor, repugno.
 ἀντιμισθία mercedis retributio, merces.
 ἀντινομία lex contraria.
 ἀντίον ἔνθα ὑφαίνουσιν αἱ γυναῖκες insubulum, regla telae.
 ἀντιπαθής contrarius, pervicax.
 ἀντίπαις invenis, pueraster.
 ἀντιπαῖω repercutio.
 ἀντιπαλαῖω obluor, reluctor.
 ἀντιπαλος aemulus, concubina, contrarius, pelex, repugnator, succuba.
 ἀντιπαράβállω confero, repulso.
 ἀντιπαραγραφὴ perscriptio, replicatio.
 ἀντιπαραγράφω remancio.
 ἀντιπαραδίδωμι remancio.
 ἀντιπαραχωρῶ reconcedo, remancio.
 ἀντιπαρίσθημι repraesento.
 *ἀντιπατάσσω repercutio.
 ἀντιπελάργωσις antipelargosis (talio).
 ἀντιπέμπω remitto.
 ἀντιπέραν ποταμόν trans fluvium, - θαλάσσης trans mare.

*ἀντιπήρωσις talio.
 ἀντιπλέκω retorqueo.
 ἀντιπλήσσω repercutio.
 ἀντίπνοια ventus contrarius.
 ἀντιποιῶμαι affecto, appeto.
 ἀντιπολέμησις rebellatio.
 ἀντιπολέμῳ rebello, repugno.
 ἀντιπολιτεία simultas (-ates).
 ἀντίπους: -ποδες adversipedes, inferiores pedes.
 ἀντιπράττω obsum, officio.
 *ἀντιπρεσβευτής pro legato.
 ἀντιπροσαγορεύω rehisco, resaluto.
 ἀντίρρησις altercatio, contradictio, controversia, refutatio, ἀνευ -ως sine controversia, ἐξ -ως ex contradictione.
 ἀντίρρινον caput canis.
 ἀντίρροπος aequilibris.
 *ἀντίς eminus, trans. Cf. ἀντί.
 ἀντισηκῶ rependo sodali.
 ἀντίσιγμα cf. antisigma.
 *ἀντισκότησις obstaculum.
 *ἀντισκοτῶ obsto, officio.
 ἀντίσποδον caprificus.
 ἀντίσπορος simile arum et similem agrum.
 ἀντισπονδῶ obrecto.
 ἀντισταθμίζω rependo, repenso, rependo.
 ἀντίσταθμον repensum.
 ἀντίστασις obstaculum.
 ἀντιστηρίζω firmo.
 ἀντίστ(ο)ιχον cf. anostichon.
 ἀντιστρατεύομαι adversus milito.
 ἀντιστράτης propriator.
 ἀντιστρέφω converto, obverso, retorquo.
 ἀντισῶ redaequo.
 ἀντιτιμίας proquaestor.
 ἀντίταξις refragatio.
 ἀντιτάσσομαι refrago, reluctor.
 ἀντιτίθην interpono, obdo, obicio, obtento, oppono, refero. Cf. ἀντί-κείμαι.
 ἀντιτιμῶ remuneror.
 ἀντιτυπία repercutio.
 ἀντίτυπον (τὸ ἰσότηπον) exemplar, exemplum, instar.
 ἀντιτυπῶ referio, repercutio.
 ἀντιφάρμακον remedium.
 ἀντίφασις contrarius.
 ἀντιφθέγγομαι reclamo, respondeo.
 ἀντίφρασις adversitas. Cf. antiphrasis (expl. contraria locutio sim.).
 ἀντιφωνῶν cf. magnus (v. p. 437).
 ἀντιφωνήσις oraculum, pecunia constituta.
 ἀντίφωνος cf. antiphona.
 ἀντιφωνῶ constituo, spondeo.
 *ἀντιχαίνω rehisco.
 ἀντίχειρ pollex.

ἀντίχριστος contrarius Christo. Cf. antichristus.
 *ἀντιψηλαφῶ obrecto.
 ἀντιψηφίζομαι refrago.
 ἀντλημα amula.
 ἀντλησις haustus.
 ἀντλητήριον hauritorium.
 ἀντλία antlia (cf. p. 435), haustus, sentina, - πλοίου sentina.
 ἀντλῶ anelo, haurio. Cf. σίφων.
 ἀντονομασία cf. antonomasia.
 ἀντρον antrum, spelunca.
 *ἄντυγα v. ἄντυξ.
 ἄντυξ ancus, antus, clitella, pertica, semicirculus, temo, vitus, ἄντυγα vitus.
 ἀντωνυμία pronomen.
 ἀνυγής insanus.
 ἀνυδρος inaquosus, siccus, -ον insidum.
 ἀνυμφος cf. anympha (expl. innupta).
 ἀνυπερβλήτος inexasperabilis.
 ἀνυπερβλήτως immoranter, incunctanter, procul dubio, sine dilatione, sine mora, sine procrastinatione.
 ἀνυπόγραφον sine scriptione.
 ἀνυποιστος intolerabilis, intolerandus.
 *ἀνυποιστότης intolerabilitas.
 ἀνυπόκριτος infictus, non fictus.
 ἀνυπομένητος intolerandus.
 ἀνυποπτος inopina.
 ἀνυπόστατος insustentabilis, -ον τὸ μὴ ὑφεστός sine substantia.
 ἀνυπόστροφος irremediabilis, irreparabilis.
 ἀνυπότακτος indomitus.
 ἀνυσις affectus, effecta, effectus, efficacia, efficacitas.
 ἀνυστικός efficax.
 ἀνύτης efficax, gerulus.
 ἀνυφαίνω retexo.
 *ἀνύφαντος intextus.
 ἀνύω conficio, elicio, exsequor, flico, fungor, impetro, intimo, perago, perficio, proficio, -ύων impetrans, -ύσας indeptus, -ύσθεις exactus, ἡνυμένους effectus.
 ἄνω super, supra, sursum, τῇ - et πρὸς τὰ - sursum versum, - κάτω sursum deorsum. Cf. ἀνωτέρω.
 ἀνώγειον superficiem, -α superior (-ora), ἀνώγειον cenaculum, superficies.
 ἀνώδυνος sine dolore. Cf. anodina.
 *ἀνωθεις cf. endopieus.
 ἀνωθεν desuper, supra (superius).
 ἀνωμαλία inaequalitas, inconstantia, -αι ἐν ταῖς ὁδοῖς salebra (-ae).
 ἀνώματος inaequalis, - τόπος sine plantis. Cf. anomalum, nomus.
 ἀνώμνυμος abominandus, famosus, sine nomine.
 ἀνώτατος summus.

ἀνωτεριός superans, supernus.

ἀνώτερος superior.

ἀνωτέρω: - ἐπὶ χροῖαν supra (superius),
μικρῶ ἄ. paulo superius.

ἀνωφέλεια incommoditas.

ἀνωφελής incommodus, infructuosus,
inutilis, irritus.

ἀνωφελῶς inutiliter.

*ἄξηθονίς acisculus.

ἄξια dignatio, dignitas, lucus (= locus),
meritum, -ας ἱππικῆς equestris digni-
tatis. Cf. τιμή, προίστημι.

ἄξιόγαστος memorabilis, -ον operae
pretium.

ἄξινάρι(ον) securis.

ἄξινη dolabra, securis, - δίστομος bi-
pennis, - πελεκητρίς ἐ τεκτονική dola-
bra, - ἱεροφάντου acieris.

*ἄξινώρουξ acisculus (cf. p. 434), ascia-
tum, ligo.

ἄξιόλογος dignus, elegans, honestus,
-ώτατος perfectus (-issimus), ἀξιόλο-
γον operae pretium.

ἄξιολογότης honestitas.

ἄξιомνημόνευτος commemorabilis, me-
morabilis.

ἄξιοπιστία auctoritas, honestitas.

ἄξιόπιστος faustus, honestus, idoneus,
tetricus.

ἄξιος dignus, meritus, - ἐπαινὸν lauda-
bilis, laude dignus, - (-ον) λόγον operae
pretium, - πίστειως credibilis, fidelis,
- σπουδῆς favorabilis, οὐδενὸς - nulli
dignus, nullius preti, πολλοῦ - pretio-
sus, ἄξιος γίγνομαι mereor, - εἰμι va-
leo. Cf. ἄξια.

ἄξιοσπουδάστον operae pretium.

ἄξιοτίμητος pretiosus.

ἄξιόχρεος et -εως idoneus.

ἄξιῶ depreco (et -or), desidero, dignor
(et -o), mereo (-or), oro, peto, posco,
postulo, rogo, -οῦσιν postulantibus,
-ωθίς dignatus, -οῦμαι mereo (et -or).

ἄξιωμα auctoritas, censura, dignatio,
dignitas, honor, meritum, stipendium,
- στρατιωτικὸν scutarius, - στρ. φέρων
stipendiarius. Cf. ὀχρεῶ.

ἄξιωματικός dignitosus, honorarius,
honoratus.

ἄξίως digne, merito.

ἄξιωσις desiderium, oratio, petitio (cf.
peticius), petitorium, postulatio, po-
stulatum, prex, rogatio, rogatura,
κατὰ -ιν καὶ συγχώρησιν precario.

ἄξονγγιον v. ὀξύνγιον.

*ἄξυποδητής v. ὀξυπηδή.

ἄξυστος v. ὀξυν, μύδρος, ὕλη.

ἄξων axis. Cf. ἄλος.

*ἄσδος inivius.

ἄσος ὁ μὴ ἔχων ὀξυν enodis.

ἄσιδριμος memorabilis.

ἀοίκητος inhabitabilis, -α inopposita.

ἄοικνος impiger, infessus.

ἄοικνως impigre.

*ἄολη fetus (-a).

ἄοπλος inermis.

ἄορ ensis.

ἄορασία aorasia (expl. genus caecitatis).

ἄόρατος inauspicabilis, invisibilis, in-
visus.

ἄόριστος imperfectus, infinitus.

ἄορίστως sine fine.

ἄορνον avernus (-um).

ἄορητή averta.

ἄπαγγελία nuntiatio, renuntiatio.

ἄπαγγέλλω annuntio, denuntio, enun-
tatio, percensco, pronuntio, refero, re-
nuntio, - ἐπὶ μαθημάτων memoro,
reddo.

*ἄπαγελάω abgreco.

*ἄπαγοράω redimo.

ἄπαγορευσίς interdictum, renuntiatio.

ἄπαγορεύω abdicō, execror, inter-
cipio, interdicto, renuntio, -ει discon-
ducit, ἀπηγορευμένους instestabilis, -ον
interdictum. Cf. ἀπειπον.

ἀπάγχομαι suspendo (s. me).

ἀπάγω abduco, abigo, deduco, perduco,
seduco, verro. Cf. apage.

ἀπαγωγή abductio, reductio.

ἀπάδω abhorreo, discrepo, -ων abhor-
rens.

ἀπαθήτης impassibilis, impatiens, sine
affectione, sine affectu.

ἀπαίδευσία imprudentia, ineruditio.

ἀπαίδευτος inductus, ineruditus, rudis.

ἀπαίρομαι levo, ἀπηρμένον sematum.

ἄπαις sine liberis.

ἀπαίσιος obscenus.

ἀπαίσχυντῶ depudescio. Cf. ἀπαναισχ.

ἀπαίτησις compulsio, exactio, profliga-
tio, repetitio.

ἀπαιτητέα profliganda.

ἀπαιτητής exactor, - τῆς στρατιωτικῆς
ἐννόμης opinator.

ἀπαιτῶ depono, exigo, expostulo, po-
stulo, profligo, repeto, reposco, - βι-
αίως efflagito, flagito, profligo, - μετὰ
βοῆς flagito. Cf. εἰκοστῶνις.

ἀπακμάζω abolesco.

ἀπακτέοι ducendi.

ἀπαλείφω aboleo, abolesco, deleo, elido,
- γράμματα oblittero, ἀπηλιμμένος v.
χάρτης.

*ἀπάλιπτος v. χάρτης.

*ἀπαλιφή v. ἀπαλοιφή.

ἀπαλλαγή abitus, definitio, transenna.
ἀπαλλάσσω definio, explico, -ομα ca-
reo, discedo, ἀπηλλαγμένον definitum.

ἀπαλλοτριῶ abalieno.

*ἀπαλοιφή et *λιφή abolitio, litura.

*ἀπαλόπους mollipes.

ἰαπαλός lascivus, lenis, mollis, tener.

Cf. apulum, τυρός.

ἰπαλύνω lenifico, mollesco, mollifico, mollio, -ομαι emollesco.

ἰπαναίνομαι asperno (-or).

ἰπαναίσχυντῷ depudescō, depudo. Cf. ἰπαισχ.

ἰπαναλίσκω absumo, derogo.

ἰπανθίζω decerpo.

ἰπανθροπία crudelitas.

ἰπάνθρωπος crudelis, inhumanus.

ἰπαντή obvius (-a).

ἰπάντησις congressus, occursus.

*ἰπαντητήριον apanteterium, deversorium.

*ἰπαντητής deversorianus.

*ἰπαντητικός obvius.

*ἰπαντητικός obviam.

ἰπαντῷ obvio, occurro, succurro.

ἄπαξ as, semel. Cf. καθάπαξ.

ἄπαξι dedigno.

ἄπαπαῖ eo (2. io).

*ἄπαπῶρης (?) Cf. apapores.

ἰπαραιήτος inexcusabilis, inexcusatus, inexorabilis, irrecusabilis, irrecusatus.

ἰπαραιήτως sine recusatione.

ἰπαράκλητος inexorabilis.

ἰπαράλλακτος indiscretus.

ἰπαράσκενος imparatus.

ἰπαραχώρητος inconcessus.

ἰπαργυρισμός adaeratio.

ἰπαρέγκλητος (= -κλιτος?) inexorabilis.

ἰπαρέμφατος infinitivus.

ἰπαρέσκω displiceo.

ἰπαρόθενον (?) Cf. abartenum (expl. in-honestum).

ἰπαριθμῶ abnumero, denumero, -οῦμαι enumero.

ἰπαρίνη lappa, lappa quae in frumentis crescit.

*ἰπαριστώ: ἀπηρίστησαν perprandierunt.

ἰπαρχ(τ)ίας (ἄνεμος) aquilo, septentrio. Cf. aparcias.

ἰπαρήνησις abnegatio, recusatio. Cf. aparnesin.

*ἰπαρήνης abnegator, denegator.

ἰπαροῦμαι abdicō, abnego, abnuo, asperno (-or), denego, diffiteor, infitior, recuso.

*ἰπάροχος impraestans.

ἰπαρτίζω consummo, expedio, perago, perficio, transfigo (= transigo), -λόγον peroro, ἀπηρτίσται explicit, ἀπαρτίσθεις peractus, ἀπηρτισμένος perfectus, transactus.

ἰπάριος (sc. διάπρασιν) auctio.

ἰπαρτισμός consummatio.

ἰπαρτώ: ἀπηρτίζεται dependet.

ἰπαρχή delibatio, delibatus, inceptio, inchoatio, libamen, oblatio, primitia,

-γένους primordium, -γλένους sacrima, -αὶ τῶν θυμάτων prosiciae, -αὶ οἶνον calpar.

ἰπάρχομαι auspicor, delibo, imbuo, libo, -πράγατος ἡ ἔργον inchoo.

ἰπας universus.

ἰπασχολῶ avoco, -οῦμαι occupo, -οῦμενος occupatus. Cf. ἑπασχολῶ.

ἰπατεῶν fallax, pellax, sevocator, veterator.

ἰπάτης cavillatio, deceptio (v. s. v. devoro), delectatio, fallacia, fallacitas, fraus, fucus, illecebra, oblectatio, pellacatio, seductio, voluptas.

*ἰπατητής seductor.

ἰπατῷ decipio, delecto, fallo, obrepo, pelliceo, seduco.

ἰπάτωρ sine patre, - μετὰ θάνατον πατρός γεννηθείς postumus.

ἰπαύγασμα splendor.

*ἰπαυγίζω liqueo.

ἰπανστός incessabilis, indesinens.

ἰπέγγονος abnepos.

ἰπεθίζω desuesco, insolesco, ἀπηθισμένος desuetus.

ἰπ(ε)μθής contumax, detrectator, - ὁ ἀθθάδης contumax, inoboediens, inobtemperans, - ὁ μὴ πιστεῶν diffidens, incredulus.

ἰπειθία vel ἰπίθεια contumacia, incredibilitas, insolentia, ἀ. τοῦ μὴ λειτουργεῖν τῇ πατρίδι detrectatio.

ἰπειθῶ detracto, inoboedio.

ἰπεικάζω assimilo.

ἰπεικόνισμα effigies, instar, simulacrum, specimen.

ἰπειλή comminatio, interminatio, minatio, - κυνὸς ὅτε ὕλακτεῖ hirrio, ἰπειλαὶ minae, -θηρῶν presuae.

ἰπειλητικός minax, trux.

ἰπειλῶ emineo, immineo, intermino, minito et minitor, minor et mino, -οῦντες imminentes, -οῦμαι minor. Cf. hirrio (κύνων -εῖ).

ἰπειμι abeo, eo, vado.

ἰπειμι absum, -εῖσιν enuunt, -ὦν absens.

ἰπέιπον v. s. abdicō, abnuo, ἰπειρημένος desperator.

ἰπειραγαθία infrunitas.

ἰπειραγαθος infrunitus, insolens.

ἰπειραστός intemptabilis.

ἰπειρημένος v. ἰπέιπον.

ἰπειρία ignavia, imperitia, imprudentia, rudimentum.

ἰπειροκαλία infrunitas, insolentia.

ἰπειρόκαλος infrunitus, insolens.

ἄπειρος davus, expers, ignarus, imperfectus, imperitus, imprudens, inexpertus, inscius, rudis.

ἄπειρος infinitus.

ἄπειστος impatiens, inexorabilis. Cf.
 ἄπιστος.
 ἀπέκθουσι despoliatio.
 *ἀπεκκλίνω devertō.
 ἀπελασία instigatio.
 ἀπελάτης abigeator, abigeus.
 ἀπελαύνω abigo, instigo, -ει indigat.
 ἀπελέγχω abarguo, coarguo, confuto, convinco, redarguo, refuto.
 ἀπελευθέρα v. ἀπελευθέρω.
 ἀπελευθερία manumissio.
 ἀπελευθερικός et -ή libertinus et -a.
 ἀπελευθέριος libertinus.
 ἀπελευθέρως libertinus, libertus, -α liberta. Cf. φυλακή, ὀπηρσία.
 ἀπελευθερώ libero, manumitto.
 ἀπέλευσις abitus.
 Ἀπελλαιῶς Apellaeos. Cf. menses.
 ἀπελιζῶ v. ἀφελιζῶ. Cf. denique.
 ἀπελιτισμός v. ἀφελπ.
 *ἀπέλιπτος desperatus.
 ἀπέναντι contra.
 *ἀπέπανος immaturus.
 ἀπέπειρος acerbus.
 ἔπεπτος crudus, indigestus.
 ἀπεπῶ crudito, non digero.
 ἀπεραντος inexplicabilis, infinitus, profundus.
 ἀπεράντως infinito.
 ἀπεργάζομαι conficio, efficio, facio, factio, perficio.
 ἀπεργασία confectio.
 ἀπερείδομαι retrudo.
 ἀπερίβλεπτος imperspicuus.
 ἀπερίγραπτος incircumscribibilis.
 ἀπερικάλυπτος: -ον οἶκημα discoperta domus.
 ἀπερίληπτος incomplexus.
 ἀπερισκέπτως incaute.
 ἀπερυσθιῶ depudescō, derubescō.
 ἀπερχομαι abeo, accedo, eo (cf. is), vado, ἀπέλθωμεν ἔνδον eamus intro, ἀπελευσόμενος iturus.
 *ἀπευδοκιμῶ depudescō.
 ἀπευθύνω derigo.
 ἀπευκταῖος abominandus, inexorabilis.
 ἀπευκτός abominandus (cf. p. 434), detestabilis, inexorabilis, inexcrescibilis.
 *ἀπευλυτῶ expedio, explico, exploro, -όμενος exploratus, explosus.
 ἀπευστος inconsultus.
 ἀπευχή abominatio.
 ἀπεύχομαι abominor, depreco (-or), detestor, execror (-o), -όμενοι execrantes.
 ἀπεχθάνομαι infesto, offendo, -όμενος infestante (-es).
 ἀπέχθεια infestatio, offensio, simultas.
 ἀπέχθης infestus, offensus.
 ἀπέχω abstineo, -ομαι abstineo, tempero,

-ομαι οἶνου tempero me vino, -όμενος οἶνον abstemius.
 ἀπεψία cruditas, indigestio.
 ἀπηγορία oratio.
 ἀπηλιώτης et ἀφ. desolanus, subsolanus, vulturnus. Cf. apeliotes.
 ἀπηγή carruca.
 ἀπηγής arrogans, durus, immanis, immitis.
 ἀπηγής absonus, absurdus.
 ἀπηγῶ absono, discrepo, dissono.
 ἀπίδι(ο)ν et ἀπίδ. nux, pirum.
 ἀπίθανος incredibilis.
 ἀπίθεια v. ἀπειθία.
 ἀπιθής v. ἀπειθής.
 ἀπιθύνω dirigo.
 ἄπιον, -ιος, -ις et ἄππ. pirum sim., ἄππιοι ἄγριοι cf. pirum, κολοκυνθίδες ἄππιοι volaemi.
 ἀπίσσωτον sine pice.
 ἀπιστία diffidentia, incredibilitas, infidelia, infidia, perfidia.
 ἄπιστος impatiens, incredibilis, incredulus, infidelis, infidus, perfidus, sine fide. Cf. ἄπειστος.
 ἀπιστῶ diffido, non credo, -οῦσιν infelices.
 ἄπλαστος infictus.
 ἄπλατος amplus (cf. p. 435).
 ἄπληγος incaesus, sine ictu, sine verberare.
 ἄπληκτος impercussus, non percussus.
 ἀπλήρωτος imperfectus, incomplebilis, insatiabilis.
 ἀπληστεύομαι aideo.
 ἀπληστία avaritia, aviditas, nummaria cupiditas. Cf. aplesia.
 ἄπληστος avarus, avidus, hiulus.
 ἀπλήστως avarē.
 ἀπλόθριξ deductis capillis, recto capillo.
 *ἀπλοῖδιον pullium.
 *ἀπλοπότης (i. e. -πότις? Buech.) phiala.
 *ἀπλοπότι(ο)ν phiala.
 ἀπλότης simplicitas.
 ἄπλους innavigabilis.
 ἀπλοῦς (superl. ἀπλοῦστατος) simplex, sincerus, -οῦν simplum.
 ἀπλυσία cf. illuvies.
 ἄπλυτος illotus, -ον (ἔριον) lana sucida, sucidum.
 ἀπλώ expando, pando, porrigo, simplico, ἡλωμένος patulus.
 ἄπλωμα tractus.
 ἀπλῶς simpliciter. Cf. semel atque simpliciter.
 *ἄπλωσις prolixitas.
 ἄπλωτος innavigabilis.
 ἄπνους exanimis, mortuus, sine spiritu.
 ἀπό a (et ab, abs), de, di dis, ex, re.
 Cf. ἄλφα, ἐναβολή, ἀνατολή, ἄριστον, ἀρχαίον, ἀρχή, γένος, δῶσις, ἡλικία, θεμέλιος, καταβολή, κατακλείς, μάζα,

μηδείς, μήτις, νῶτος, ξένη, πεντακόσιοι, πέντε, πιντήκοντα, πλείστος, ποῖγμα, πρόβατον, προβατοστάσιον, πρόνοια, πρωΐ, ῥίξα, σπουδή, στόμα, τίς (indef.), τύπος, τύχη, ὕδωρ, χαμαί, χθής, χρήσις.

ἀποβαίνω digredior, evado, evenio, -βαίνων digrediens, -βάς digressus, τὸ ἀποβαίνον obveniens.

ἀποβάλλω abicio, abrogo, amitto, decutio, depello, eicio, proicio, refuto, reicio, respuo, -ομαι demitto, depello, eicio, expello, reicio, repudio, respuo, -βληθείς demissa, explosus, repulsus.

ἀποβάπτω distingo.

ἀπόβασις digressio, eventus.

ἀποβαστάζω aveho, deporto, -αχθείς devectus.

*ἀπόβατος (?) conclavis. V. ἀπόπατος.

ἀποβιώσας defunctus.

ἀποβλέπω aspicio, despicio.

ἀπόβλητος abiectus, emotus, reiectus.

ἀποβλύζω singultio.

ἀποβολή abiectio, amissio, eiectio, iactura, reiectio, repudium, repulsa.

ἀποβολιμαῖος reiecticius.

ἀπόβρασμα defersum, defrutum.

ἀπόγειος r. ἀπόγειος.

ἀπογαλακτίζω compello 1., depello, lucte depello, -γαλακτισθείς et -γεγαλακτισμένος delactatus, delicum.

ἀπόγειος et -αιος (ἀνεμος) terrester, terra (a terra), -ιον σχοινίον retinaculum, rudens. Cf. apogeeum.

ἀπογεύομαι degusto, -γευσασθαι degu-
nere, -γευσάμενος depastus.

ἀπογινώσκω: ἀπεγνωσμένος perditus.

ἀπογομῶ exonero.

ἀπογονή posteritas, progenies, proles, propago, suboles.

ἀπόγονος abnepos, posterus, pronepos.

ἀπογραφεύς censitor, censor, consorior.

ἀπογραφία census, professio, professus, -της οὐσίας, τῶν συντελειῶν τῶν χωρίων census. (Cf. caerites, caespes.

ἀπογράφω profiteor, -ομαι censeo (-or), percenseo, profiteor, -ομαι τὰ ἴδια profiteor, -εται depingit; δεύτερον ἀπογεγραμμένος duicensus.

ἀπογυμνῶ denudo.

*ἀποδάκνω demordeo.

*ἀποδαρμός ingluvies.

*ἀποδαπλύνομαι delargior.

ἀποδεικνύω comprobo, declaro, demonstro, designo, exprobo, -δεδειγμένος designatus, probatus.

*ἀποδείκνυμι apparitor, designator.

ἀποδειλιῶ pertimesco.

ἀπόδειξις approbatio, demonstratio, designatio, ostensio, probatio, relegatio (v. s. v. relga togiae), securitas,

- τεκμηρίων argumentatio, οὐδεμία - nulla comprobatio, -ιν λαβεῖν experimentum accipere. Cf. apodixis, evangelicae apodixeos.

ἀποδειπνῆσαι percenare.

*ἀποδεκάτενσις decumatio.

*ἀποδεκατένω decumo.

ἀποδεκατῶ edecumo.

*ἀποδεκαούριος decurionalis.

ἀπόδεκτος et -έος acceptus.

*ἀποδεγματισμός ingluvies.

ἀποδέρω deglubo, discorio.

ἀποδέσμευμι religat.

ἀπόδεσμος alligamen.

ἀποδέσμῳ devincio, -εῖται religat.

ἀποδέχομαι acceptum habeo, com-
probo, proba.

ἀποδημητικός v. προίξ (profecticia dos).

ἀποδημία et ἀ. ἐπὶ ξένης peregrinatio, profectus 1., ἀ. στρατιωτικῇ et ἐπὶ στρα-
τείας expeditio.

ἀπόδημος exterrenus, peregrinus.

ἀποδημῶ peregrino (et -or), proficiscor.

ἀποδιδάσκω dedoceo, edoceo.

ἀποδιδράσκω effugio.

ἀποδίδωμι (et -διδῶ) absolvo, den-
pendo, reddo (cf. etiam probus), red-
hibeo, repraesento, sarcio, -ομαι pendo.

ἀποδικάζω abiudico.

*ἀποδοκιμάζω exprobo, improbo, re-
fero (= refello), refuto, reprobo.

ἀποδοκιμασία reprobatio, repulsio.

ἀποδοκιμαστής reprobativus.

*ἀποδοκιμαστής reproborator.

ἀπόδοσις absolutio, luitio, pensio, red-
ditio, solutio.

ἀποδέχομαι decerpo.

*ἀποδύρμος deploratio.

ἀποδύρομαι affleo, defleo, deploro, queror.

ἀποδυτήριον spoliarium. Cf. apody-
terium.

ἀποδύω despolio, expilo, exspolio, exuo, spolio, -ομαι exuo.

ἀπόζημα cf. apozima.

ἀποζευγνύω seiungo, -ζεύξαι abiu-
gassere, ἀπέζευγμένον seiunctum.

ἀπόζευξις segregatio.

ἀπόζω redoleo.

ἀπόζωγράφω depingo.

ἀποζώννῳ decingo, discingo.

*ἀπόζωσις discinctio, discinctus 2.

ἀποθερίζω demeto.

ἀπόθερον phaseolus.

ἀπόθετος conditus, repositus, -ον de-
ponens.

ἀποθεῖν deum facio, divino, -ομαι deus
fio, divino (-or).

ἀποθέωσις consecratio.

ἀποθηκάριος horrearius.

ἀποθήκη cella, horreum. Cf. apotheca, hypotheca.

ἀποθηριῶ effero 2.

ἀπόθητος inamabilis.

ἀποθλίβω elido.

ἀποθνήσκω decedo, emorior, morior, -θνήσκοντες morituri, -θανόν defunctus, interceptus.

*ἀποιῶ (?) cf. resero.

ἀποίητος inhabilis.

ἀποικία colonia.

ἀποικισμός deportatio.

ἀποικος colonus, elimes.

ἀποιστέον perferendum.

*ἀποιωνίζομαι abominor, -ισθεῖς inauguratus.

ἀποκαθαίρω expurgo.

ἀποκαθίζομαι resideo, -εται absidet.

ἀποκαθήμενος reses, sessilis.

*ἀποκάθισμα residuatio.

ἀποκαθίστημι et -ιστῶ exhibeo, redintegro, remancipo, repraesento, resarcio, restituo, -εῖς ἀρχαῖον antico, -εῖς ἀνέγκαιον in integrum restituo.

ἀποκαίω νεκροῖς νεκρόσια parento.

ἀποκαλύπτω detego, evelo, revelo.

ἀποκάλυψις relectio, revelatio. Cf. apocalypsis.

ἀποκαλῶ: -οῦμαι devoco.

ἀποκάμνω: -καμών defectus, defessus, lassus.

ἀποκάμπτω degenero, devertio.

ἀποκατάστασις redhibitio, reditus, reductio (v. s. v. diructio), restitutio, ἡ εἰς ὁλόκληρον & in integrum restitutio, reintegratio.

ἀποκαταστατικός cf. apocatasticus.

*ἀποκατάσχεσις abstentatio.

ἀποκατέχω detin(e)o. Cf. decadas.

ἀπόκανμα torres, ustilatio.

ἀπόκειμαι: -κείται repono (repositum est), -κείμενος conditus, repositus, -ον reconditum, repositorium.

ἀποκείρω detondo, -νεκαρμένα detonsa.

ἀποκένωσις exinanitas, vacuitas.

ἀποκεφαλίζω decollo, ὁ -ων speculator.

ἀποκεφαλισμός: εἰς -όν ad decollandum.

ἀποκήρυξις abdicatio.

ἀποκηρύσσω abdico, abrogo, depreco (depreconum).

ἀποκίνησις emotio, remo[vea]tio.

ἀποκινῶ amoveo, dimoveo, removeo, semoto, summoveo, -ηθείς amotus, emotus.

ἀποκλείω abdo, praecludo, recludo.

ἀποκληρονόμος exheres, -ον ποιῶ exheredem facio.

ἀπόκληρος exsors. Cf. integer.

ἀποκληρώσις delegatio, deputatio.

ἀποκλιθεῖς explosus.

ἀποκλύζω abluo, deluo.

ἀποκλῶ defrango, perfringo, prae-fringo, refrango.

ἀποκοιμῶμαι abdormio.

ἀπόκοιτος discretus lecto, emanens, emansio, -μνηστήρ decubis, -ληστής emansor.

ἀποκοιτῶ amaneo. Cf. abscondo.

*ἀποκολακεῦω eblandio.

ἀποκομίζω asporto, aufero, refero, -ισθεῖς latus 2.

*ἀποκομιστικός ablativus.

ἀποκοπή abscidio, apocope, desectio, praesectio, recisus 2., -ξύλον detruncatio, -χρέους decisio, decoctio, -αἱ χρεῶν tabulae novae.

ἀπόκοπος castratus, eviratus, ὁ ἐκμηθεῖς τοῦ αἰδοῖον eviratus.

ἀποκόπτω decido, praecido, recido, succido, -ει absceidit, ἀποκεκομμένον abscisum.

ἀποκοσμῶ dedecoro, deorno, emundo.

*ἀποκόψιμος succidaneus.

ἀποκρέμαμαι dependo.

ἀποκρεμνῶντες ταῖς δοκοῖς βάρη phalangarius (ii).

ἀπόκρημνος abruptus, praeruptus (τόπος), -ον praeceps (neutr.), -α prorupia.

ἀπόκριμα responsum.

ἀποκρίνω abiudico, -ομαι respondco.

ἀπόκρισις pronuntiatio, responsio, responsum, - ἡ διὰ λόγων elogium.

Cf. apocrusis.

ἀπόκροτος perfidus, rigidus.

ἀπόκρουσις cf. apocrusis (expl. depulsio), - σελήνης interlunium.

ἀποκρούω et -ομαι propulso.

ἀποκρύπτω abdo, abscondo (cf. abscedo), occulto, recondo, -ει ementitur, -ομαι deliteo, delitescio, ἀποκεκρυμμένος abditus, absconsus, -ον abstrusum, reconditum.

ἀπόκρυφος abditus, absconsus, arcanus, dubius, obscurus, occultus, secretus, -ον absconditum, abstrusum. Cf. apocrypha.

ἀπόκρυψις latitatio.

ἀποκτείνω et -κτιννῶ occido, perimo, ἀποκτιννῶ πηγαίς elido.

ἀποκύνεισις puerperium.

ἀποκύνλω cf. devoluta.

ἀποκυνῶ abrogo.

ἀποκυνρώσις abrogatio.

ἀποκυνῶ conixo, enitor, enixo, -ήσασα conixus (-a), enixus (-a).

ἀποκωλύσαι diutare.

ἀποκωφῶ exsurdo.

ἀπολακτίζει aspellit.

ἀπολαμβάνω consequor, deprehendo, recipio, recupero, ἀπέλαβεν accepto sibi fecit.

ἀπόλαυσις fruitio.

ἀπολαύω (*et* -λαύγω) adipiscor, capto, depotior, fruor, perfruor, potior, -λαύσας adeptus.

ἀπολείπω deficio, desero, destituo, -κληρονομίαν abstineo, ἀπολείπον corruptus (-um).

ἀπολειτουργῶ refungor (*def.?*), -ήσας defunctus, emeritus.

ἀπόλειψις destitutio, repudium (*cf.* ἀπόληψις).

ἀπόλεμος imbellis.

ἀπόλεξις κριτῶν refectio, reiectio.

ἀπολεπίζω decortico.

ἀπολεπτόνω extenuo.

ἀπόληψις recuperatio, repudium (*cf.* ἀπόληψις).

ἀπολιμπάνομαι absum (afuero).

ἀπολιτικόν τοῦτ' ἐστίν οὐ νόμιμον incivile.

Ἀπολλινάρια *et* *Ἀπολλωνάρια Apollinaria.

ἀπολλύω *vel* -νυι amitto, deperdo, perdo (*etiam* ἀπόλλω), -νυμαι deperdo, disperco, intereo, pereor, ἀπολλύμενος, ἀπολούμενος, ἀπολολώς perditus. *Cf.* δοχεῖον.

Ἀπόλλων Apollo, -νόμιος Vidius. V. γόνος, θέσπισμα, τρίπους.

*Ἀπολλωνάρια *v.* Ἀπολλινάρια.

ἀπολογητικός *cf.* apologeticum.

ἀπολογία apologia, excusatio, fucus, professio, purgatio, recusatio, satisfactio.

ἀπολογοῦμαι defendo, excuso (*et e. me*), rationem reddo, -ησάμενος excusatus.

*ἀπολοιπογραφία acceptilatio.

ἀπόλουσις lavatio.

ἀπολούω abluo.

ἀπόλυσις absolutio, emissio, missio, -γαμείης ἢ μνηστής repudium, -χειρὸς emancipatio.

ἀπολυτικός absolutus, -ή dimissoria.

ἀπόλυτος absolutus.

ἀπολυτροδοῖαι redimo.

ἀπολύτρωσις eliberatio, expiatio, redemption.

ἀπολύτως absolute.

ἀπολύω abluo, absolvo, dependo, dimitto, emitto, -ἐκ χειρὸς emancipo, -ομαι στρατείας emereo, -λυθείς dimissus, -λυθέν derivatum, -λυθείς στρατείας emeritus, missicius, -λελυμένος absolutus, dimissus.

ἀπόμαγμα termentorium.

ἀπομανθάνω discisco.

ἀπομαρτύρομαι detestor.

ἀπομάσσω abstergo, extergeo, tergeo, -ει intergit.

ἀπομειῶ deminuo, derogo, extenuo, -οῦμαι decreasco.

ἀπομειώσις diminutio.

ἀπομέλι mel cum aqua.

ἀπομένω remaneo.

ἀπομερίζω discerpo, tribuo, -ισθείς divisus.

*ἀπομέτρον demensum.

ἀπομετρώ demetior.

ἀπομισθῶ eloco.

ἀπόμυνημνι deiuro, eiuro (ἀφομν.), -μαι abiuro (*ib.* periuro).

ἀπομολιβδῶ replumbo.

ἀπομονή patientia, remansio.

ἀπομύσσω *et* -ομαι emungo.

ἀπονέμησις assignatio, attributus, deputatio.

*ἀπονεμητής distributor.

ἀπονέμω arrogo, assigno, delego, deputo, destino, dispartio, impertio, praelēgo, tribuo, -ξικαυῶ arrogo (a. mihi), ἰπαινος ἀπονέμεται laus impertitur, ἀπονιμηθείς deputatus (*cf.* defectio), -θέντα delegata, ἀπονιμημένος deputatus, -οις tributis.

ἀπονεύω abnuo, -οναι enunt.

ἀπονητί indefessus (-i).

ἀπόνητος indefessus. *Cf.* ἀνόνητος.

ἀπονικῶ pervinco.

ἀπονίπτω *et* -ομαι ablavo, abluo.

ἀπόνια contumacia, dementia, temeritas.

ἀπονοῦ αmento, ἀπονενοημένος demens, desperatus, temerarius, -οι abintelligentes.

ἀπονυστάζω demusso.

ἀπονυχίσματα praeaequina.

ἀποξηραίνω exaresco, exsicco, extorreo.

ἀπόξυσμα rasura, strigmentum.

ἀποξύνω destringo.

ἀποπαν- *v.* ὀποπαν-.

ἀπόπαππος abavus, atavus.

ἀπόπατος *et* -ον conclavis, culina, recessus, secessus. *Cf.* ἀπόβατος.

ἀποπατῶ *v.* latrina.

ἀποπείθω desuadeo.

ἀπόπειρα experimentum, temptamentum, temptatio, temptatus.

ἀποπειρώμαι experior, -αθείς expertus.

ἀποπελεκῶ dedolo, defomo.

ἀποπέμω ablego, amitto, destino, remitto, -ομαι ablego, repudio.

ἀπόπεμψις destinatio.

ἀποπηγνῶ derigeo. *Cf.* ἀποπήσσομαι.

ἀποπηγῶ absilio, exsilio, resulto.

ἀποπήσσομαι derigeo. *Cf.* ἀποπηγνῶ.

ἀποπίπτω decido.

ἀποπλάνησις *cf.* apoplanesis (*expl.* anticipatio).

ἀποπλανῶ abalieno, avoco, - *et* -ῶμαι abbero.

ἀποπλέω enavigo, navigo.

ἀπόπληκτος amens, enecatus, percussus.

ἀποπληξία *cf.* apoplexia.

ἀποπληρῶ consummo, explico, sarcio.

ἀποπλήρωσις explicatio.

ἀπόπλυμα delavatio, -θύπους squama.

ἀποπλύνω abluo, diluo.

ἀποπνέω aboleo 2., flagro, redoleo.

ἀποπνίγω eneco, suffoco.

ἀποπνοή suspirium.

ἀποπνοῖώ ablego, -οῦμαι ablego, relego.

ἀποπομπαῖος cf. aporompheus (expl. emissarius).

ἀποπομπή ablegatio.

ἀποπράττω abigo.

ἀποπρίζω deseco.

*ἀπόπρισμα ἵτοι θήνημα scobis.

*ἀποπροσποιῶ emendico.

ἀποπροσποιῶ vel -οῦμαι dissimulo.

*ἀποπτύρω absterreo, deterreo.

ἀποπτύω respuo.

ἀπόπτωμα rudus.

ἀπόρθωσις planatio.

ἀπορία egestas, inopia, penuria, repulsa, vulnus, -δι' ὄρθως repulsa. Cf. aporia, aporrha.

ἀπορίζω etc. v. ἀφορ.

ἄπορος egens, egenus, incertus, inexplicabilis, inops.

*ἀπορρέον (?) acrifolium.

ἀπορρέω affluo, defluo, emano, refluo.

ἀπορρηγνύω et -ρήσσω abrumpo, erumpo, prorumpo, ἀπτερωγῶς abruptus, praeruptus.

ἀπόρρηξις proruptus.

ἀπορηῶ v. ἀπορρηγνύω.

ἀπόρητος arcanus, exorsus (= exorsus), inauditus, nefandus, probrosus, sacer, -ον penetralium, secretus (-um), secretarius (-um).

*ἀπόριμμα retrimentum.

ἀπορρίπτω abicio, deicio, eicio, proicio, ἀπορριμμένος abiectus, despectus, spreus 2.

ἀπόρροια affluentia, defluctio. Cf. aporrha.

*ἀπορυγισμός (= ἀπωρ.) propagatio.

ἀπορύσσω refodio.

ἀπορῶ (ἐπὶ τοῦ διατάζοντος) incertus sum, -εἰ dementat, ἀπορηθεὶς et ἀπορημένος (sic) repulsus. Cf. ἐξίστημι.

ἀποσαλεύω amoveo.

ἀποσαρκῶ depulpo.

ἀποσβεγνύω exstinguo, restringo, -εἰ destinguit, -σβεθεὶς extinctus.

ἀπόσβεσις extinctio, extinctus 1.

ἀποσειομαι refuto, reicio.

*ἀπόσημα retrimentum.

*ἀποσινίασμα retrimentum.

ἀποσιώπησις cf. aposiopesis.

ἀποσιωπῶ conticisco, demusso, obticeo, reticeo.

ἀποσκεπάζω detego, retego, ἀπεσκεπασμένος detectus.

ἀπόσκληρος rigens, -ον rigor.

ἀποσκληρύνω praeduro, -ομαι induresco.

ἀποσχοτῶ abobsum, obsto (et abobsto), -ηθέντες abobsum (abobstiti).

ἀποσοβῶ abigo, -εἰ apēt.

*ἀπόσπασις avulsus, evolsio.

ἀπόσπασμα πλήθους lacinia.

ἀποσπένδω delibo.

ἀποσπῶ avello, compilo, decerpo, distraho, divello, evagino, evello, vello, -βίᾳ extorqueo, -εἰς τὸ καθ' ἑαυτὸν seduco, ἀποσπασθεὶς abstractus, avulsus.

ἀπόσταλμα destinatio, missilis (-e).

ἀποστασία discessio, discidium, refuga.

ἀποστάσιον repudium.

ἀπόστασις abitus, praevaricatio, rebellio, rebellum, segregatio.

ἀποστάτης rebellio, rebellis, refuga.

Cf. apostata.

ἀποστέλλω demitto, destino, dirigo, emitto, mando, renuntio, -σταλὴς directus, -στέλλομενος missus.

ἀποστέρησις abnegatio, fraudatio, fraus.

ἀποστέρητης abnegator, fraudator, fraudulentus, infitiator.

ἀποστερῶ abnego, defraudo, frando, infitior, privo.

*ἀποστήθισις absentatio.

ἀπόστημα collectio, extumescens, panícula, tuber, vomica, -μηρῶν panícula.

Cf. apostema.

ἀποστολή apostolatus.

ἀπόστολος missus. Cf. apostolus.

ἀποστρεπτόμαι emereo, -ευσάμενος emeritus.

ἀποστρέφω averto, convertio, everso, -ομαι abhorresco, averto (-or), devertio (-or), -ουσαν derivantibus, ἀπστραμμένος aversus (cf. deortae).

ἀποστροφῆς aversatio, aversus 1. Cf. apostrophia.

ἀπόστροφος aversus 2. Cf. apostrophos.

ἀποστύνω: ἀπεστυνμένος infectus 2.

ἀποσυνλῶ expilo.

*ἀποσυνφωρῆσις (?) cf. depeculatio.

ἀποσυνίστημι vel -ιστῶ assisto, delecto.

ἀποσύνω abstraho, subduco, subtrahio, ἀποσυνωμένος recutitus.

ἀποσφάττω eneco.

ἀποσφίγγω destringo, restringo.

ἀποσφραγίζω absigno, designo, resigno.

*ἀποσφραγιστής resignator.

ἀπόσχεσις abstinencia.

*ἀποσχετική dimissoria.

ἀποσχίζω abscindo.

ἀποτιίσσω delecto, -et -ομαι renuntio.

ἀποτελεσμα effectus, eventus.

ἀποτελεσματικά axitas.

ἀποτελῶ efficio.

ἀποτέμνω averrunco, deseco, recido, reseco, -εἰ abscidit, -ἐπὶ τοῦ ἀποκεφαλίζω decollo; ἀποτεμυμένος truncus, -τόπος τῆς ὀνίδος dentale.

ἀποτήκονσι deliquat (-iunt).

ἀποτίθῃμι depono, recondo, repono, -μαι appono, condo, depono, ἀποτεθέν depositum. Cf. ἀπόκειμαι.

ἀποτίλλω decerpo, devello.

ἀποτίμησις census, -ἐπὶ διατιμήσεως aestimatio, -ἐπὶ ἀπογραφῆς χωρίων census, ἀποτίμησιν ἀγεσθαι censum agi, ἀποτίμησιν καταβῆναι census (censum descendere).

ἀποτιμητής censor.

ἀποτιμῶ censeo.

ἀποτινάσσω decutio.

ἀποτιννῶ et -τίνω luo, pendo, persolvo, resarco, -τίσαι luendum.

ἀπότισις redhibitio, restitutio.

ἀπότμησις praesectio, truncatus.

ἀποτομές cf. amfractus.

ἀποτομή absciditio (r. p. 434), praesectio, -κεφαλῆς decapitatio, decollatio.

ἀποτομία acerbitas, acrimonia, crudelitas, temeritas.

ἀπότομος acerbus, asper, crudelis, durus, horribilis, immanis, irrationalis, rigidus, temerarius, trux, -τῷ ἦθι asper.

ἀποτόμως praecise, temere.

*ἀποτραυματίζω exulcero.

ἀποτραχηλίζω decollo, detruncō.

ἀποτρέπω abicio, averrunco, dehorto, dissuadeo, exhortor, refello, -ομαι abhorreo, refuto, ἀποτραμμένα cf. deortae.

ἀποτρέχω decurro.

ἀποτρίβει defricat.

ἀποτρίμμα detrimentum, recrementum.

ἀποτριῶ decoquo.

ἀπότριψις tritura.

ἀποτροπαίος abominandus, averruncus, detestabilis, inexpressibilis, θεός - αὐρuncus.

ἀποτροπή defaultio, dissuasio.

ἀποτροπιάζω expio, piaculo, pio, -ομαι exsecror (et -o).

ἀποτροπιάσμα piaculum.

ἀποτροπιασμός abominatio, deprecatio, detestatio, expiatio, precatio.

*ἀποτροπιαστήριον piaculum.

*ἀποτροχίζω deporto.

ἀποτρυνῶ carpens.

ἀποτυγχάνω repulsam fero, ἀπέτυχον decipio (deceptus sum), ἀποτυχόν in-deceptus, repulsus.

ἀποτυπῶ effingo, -οὐ depingit.

ἀποτύπωμα effigium.

ἀποτύφλωσις eluscatio, occaecatio.

ἀποτυχῆς repulsus (ubi legendum ἀπο-τυχῆς cum accentu et spiritu).

ἀποτυχία repulsa.

ἀπουρῶ: ἀφουρῶ demeio.

ἀπουσί salvia.

ἀπουσία et ἄφ. abitus, absentia, de-

frudatio, deminutio, detrimentum, intertrimentum, -χαλκοῦ intertrimentum.

ἀποφαίνομαι decerno, denuntio, pronuntio, renuntio, sententiam dico, μέλλοντι -εσθαι ad decernendum parato.

ἀποφαντικόν pronuntiativum.

ἀπόφασις affatus, denuntiatio, interlocutio, promulgatio, pronuntiatio, sententia, sententia quae reis datur, -μείστον ἦτοι διαιτητοῦ arbitratus, -εὶ ἐπάρχον decreto praefecti, ἐξ -εως ex sententia.

ἀποφέρω aufero, fero, perfero, refero, verro.

ἀποφεύγω decurro, effugio.

ἀποφθέγγομαι expromo.

ἀπόφθεγμα responsum.

ἀποφίμω obmutuo.

*ἀποφισκῶ: ἀποπεφισκῶσθαι confiscat (-atum esse), ἀποπεφισκαμένους confiscat.

ἀποφορά repletio, -τὸ ἐνοίκιον pensio.

*ἀποφοραῖνον (Eins.) exuo.

ἀποφόρησις secundatio sanguinis.

ἀποφόρητα cf. apophoreta (expl. scutella).

ἀποφορτῶ exonero.

ἀποφράδες nefastus (-i) dies.

ἀποφράσσω obstruo.

*ἀποφρίσσω abhorreo.

ἀποφρύγω extorreo.

ἀποφρυγή effugatio, effugium, refuga.

ἀποφυλλίζω defolio.

ἀποφωνεῖ declamat.

ἀποχαλινῶ refreno.

ἀποχαλίζω adaero.

ἀπόχειρον impromptum.

ἀποχειροτονῶ recreo.

ἀποχή abstinencia. Cf. apocha.

*ἀποχλωρῶ pallor 2.

*ἀποχον (γραμμάτιον) acceptilatio.

ἀπόχη efficio (-it).

ἀπόχησις abusus, abusus 1.

ἀποχρίω relevio, relino.

ἀποχρῶμαι abutor (cf. p. 434), usurpo,

-όμενοι abutentes, -ησάμενος abusus 2,

ἀποκέρημαι abutor (-o). Cf. ἀπόχη.

ἀποχωρῶντως abunde.

ἀπόχυμα rasura navis deintus, sorditia de nave.

*ἀποχυτήριον cloaca.

ἀποχώρησις decessus, discessio, secessus.

ἀποχωρίζω abgrego, secerno, segrego, semoto, sevoco, -κχωρισμένος dis-sidens, secretus.

*ἀποχωρισμός destinatio.

*ἀποχωριστής sevocator.

ἀποχωρῶ abscedo, decedo, recedo.

*ἀπόψηκτρον ruplus.

ἀποψηφίζω: -ομαι abrogo, -οντες re-fragantes.

ἀποψις aspectus, conspectus, prospectus (et ἀφοψις), suspectus 2.

ἀποψύχω derigeo.

ἀποψῶ: -έψησεν abolesco (abolevit).

ἀππίδιον etc. v. ἀπίδ.

ἀπραγμάτεντος innegotiatus.

ἀπραγμοσύνη incuria, incuriositas, otium.

ἀπράγμων incuriosus, otiosus.

ἀπρακτος ignavus, inefficax, intractabilis, otiosus. V. ἡμέρα.

ἀπράκτως otiose.

ἀπραξία desidia, ignavia.

ἀπρατος invenalis.

ἀπρέπεια dedecus, foeditas.

ἀπρεπής dedecor, indecens, indecorus.

*ἀπρεπῶ dedecore.

ἀπρεπῶς dedecore, illicite.

ἀπροικος indotata.

ἀπρόκοπος inefficax, singularis.

ἀπρονόητος improvidus, inconsideratus, inconsultus.

ἀπρονοήτως inconsulte.

ἀπρόοπτος improvisus.

ἀπροόρατος improvidus, improvisus.

ἀπροοράτως de improvise, improviso.

ἀπροσδόκητος improvisus, inexpectatus, inopinatus, insperatus, ἐξ -ον de et ex improvise, ex inopinato.

ἀπροσδοκῆτως de improvise, improvise, inopinanter, inopinato, nec opinanter.

ἀπρόσιτος inaccessibilis, intractabilis.

ἀπρόσκοπος inconsideratus.

ἀπροσπλάστως impropinquabilis.

ἀπρόσφορος incongruus.

ἀπροσφώνητος impronuntiatus, invocatus.

*ἀπρόσχωρος arrogans.

ἀπρόσωπος impersonalis, inops.

ἄπταιστος impeccatus, irreprehensibilis.

ἄπτερος implumis.

ἀπτόητος impavidus, interritus, intrepidus.

ἄπτομαι affecto, attingo, tango.

ἄπτω accendo.

ἄπτωτος ὁ ἄκλιτος indeclinabilis (cf. aptotus), - ὁ σταθερός καὶ βέβαιος sine casu.

ἄπυγος impugnes.

*ἄπυρετία sine febre.

ἄπυρετος sine febre. Cf. apyretus.

ἄπυρος v. θεῖον.

ἀπωδός cf. apodos, - εἶμι abhorreo.

ἄπωθεν eminus, longe (et -ius), longisecus.

*ἄπωθητής pellator.

ἀπωθῶ vel -οῦμαι abstrudo, aspellit (-ει), depello, depulsiatasse (-ωθηκέ-

ναι), depulso, detestor, detrudo, deturbo, dispulit, expello, impello, pello, propello, propulso, repello, repudio, retrudo, ἀπωσθεῖς repudiatus, repulsus, ἀπωσμένος percussus. Ἀπόδησεν legitur s. v. abstrudo, dispulit.

ἀπώλεια baratrum (v. p. 435), exitus, interitus, obitus, occasus, perditio, perniciēs.

ἀπωμοτικόν abnutivum.

*ἀπωρινον lappa (cf. ἀπαρίνη).

*ἀπωρυνισμός v. ἀπορ.

ἀπώρυνξ propago, - ἀμείλον propagatio.

ἀπωστός (?) abominandus.

ἀπωτέρω ultra (ulterior).

ἄρα ἡ κατάρα execratio, maledictio, -αῖ dirae. Cf. ara.

ἄρα: καὶ δὴ - etiamnunc, μὴ - ne forte, μήτι - numnam, numquidnam, μήτι γε - nempe non, οὐχί - nempe, nonne, οὐ μὴ καὶ - nec non, οὕτως - itanc, sicine. Cf. ἄρα, εἰ, καί, ὅπου, πῇ, πότε, ποῦ, τίς.

ἄρα an, anne, ne, - γε οὐ nonne, - γε τις quisquamne, - οὐ nempe ergo, - ποτε ecquando, - τις ecquis, quisquamne, τουτονί - hicine (huncine), τοῦτο - idne. Cf. ἄρα.

*ἄραβική baculus.

ἄραβος tintinnus.

ἄραιόθριξ tenuis.

*ἄραιοπύγων malibarbus.

ἄραιός rarus.

ἄραιότης infrequentia, laxitas, raritas.

ἄραιῶ laxo.

ἄραιῶς rare, rariter.

ἄραιώσις laxamentum, laxatio.

ἄρακος cicer album.

ἄραξ τὸ ὄσπριον arax.

ἄράσσω pulso.

ἄράχνη aranea (cf. rana), araneus. Cf. ὑφασμα.

*ἄρβηλιον sicilis (-ila).

ἄρβηλον sicilis.

ἄργαλῆς callidus, taeter.

ἄργεια v. ἀργία.

Ἀργεῖος cf. Graecus.

ἄργεμώνη aristolochia longa, lappa inversa. Cf. argemonia.

ἄργέστης corus.

ἄργεῶν cesso, ferio, pigreo, pigresco.

ἄργια (et -εία) cessatio, otium, pigritas, pigritia, socordia, vacantia, αἱ -αι (αἱ σχολαί) feriae, vacatio (-ones).

Ἀργοναυτής cf. Argonautes.

ἄργος cessator, lentus, otiosus, piger, segnīs, socors, -ῇ γῇ incultus (-a).

*Ἀργος (Eins.) Argo.

ἄργυρεος et -οὺς argenteus. V. νόμισμα, σκεῦος.

ἀργύριον aes, argentum, as, nummus, pecunia, sestertium. Cf. διανομή.

ἀργυρίτις v. γή. Cf. mercurialis.

ἀργυροκόπος argentarius, faber argentarius.

ἀργυροπράτης cf. argyropratae (expl. argenti distractores).

ἄργυρος argentum, -ἄσημος argentum, -ον συντεθλιμμένον ἤτοι συνεπτυγμένον collisum argentum. Cf. βάλος, λείψ.

*ἀργυροταμίειον aerarium.

*ἀργυροὑποδέκτης argenti susceptor.

ἀργυροῦς v. -εος.

ἀργυροφύλαξ argentarius.

ἀργύρωμα argentum. Cf. θηρίκλειον.

*ἀργυρωματοφυλάκιον argentarium.

ἀργῶ cesso, ferio (et feriatum sum), vaco.

ἀρδία irrigatio.

ἄρδευσις irrigatio.

ἀρδευτής irrigator (et irrigitax), porrectorium.

ἀρδεύω irrigo, rigo.

ἄρδην ὃ ἐστὶν ἀπὸ θεμελίων funditus.

ἄρδω: -όμενος riguus.

*Ἄρειος Areos (cf. menses), Mavortius.

*Ἀρεοπαγίτης cf. Areopagita.

ἀρέσσεια placor.

ἀρέσσεια placeo, -ει iuvo (-at), libet, placeo (-et), ἀρέσαν placitum. Cf. ὀχληρία.

ἄρεστός placentinus, placidus.

ἀρετή fortitudo, industria, nobilitas, vigor, virtus, vis.

*ἀρηγός auxiliarius.

ἀρήγος opitulus.

*Ἀρήγος Quirinalis. Cf. Ἄρειος.

*Ἀρης Gradivus, Mars, Mavors, Quirinus, -ἐκδικος Mars ultor. Cf. αἶμα.

ἀρθριτικός articularius, -όν articulare.

ἀρθριτικῶς articulatim.

ἀρθρίτις articuli dolor. Cf. arthritis.

ἄρθρον arthron, articulus, artus, -χείρος copula. Cf. συμβολή.

ἀριθμητής numerarius.

ἀριθμητικός cf. arithmeticus (expl. numerarius).

ἀριθμός numerus. Cf. ἄρτιος, καμπή, ψηφιστής.

ἀριθμῶ numero.

ἄριστα optime.

ἀρισταρχία (Eins.) principatus paucorum bonorum.

ἀριστεῖται fortia facta.

ἀριστερέων verbera.

ἀριστερός sinister, -ά laeva, -όν laetrum, -ά χεῖρ scaevus (-a) (cf. secus), εἰς τὰ -ά sinistrosus.

ἀριστερόχειρ mancus, secus (= scaevus).

ἀριστεύω fortiter facio.

ἀριστητής pransor.

ἀριστολογία aristolochia, terrae malum. Cf. menta.

ἄριστον prandium, -δειλόν merenda, ἀπὸ ἀρίστον et μετ' ἄριστον prandium (a prandio et post prandium), πρὸ ἀρίστον III 426, 28 sine interpr. Cf. III 426, 27.

ἄριστος bonus (optimus), egregius, -οι optimates.

ἀριστῶ prandeo, -ήσας pransus.

ἄρχειος v. ἄρχειος.

ἀρκευθίς baca iuniperi, iuniperum, pomas iunipiri, radix cannae.

ἀρκευθος arbutus, iuniperum.

ἀρκούντως sufficienter.

ἄρχειος et ἄρχειος: -α ursina. Cf. προσωπίς, χολή.

ἀρκτικός incohativus, principalis.

ἀρκτικός septemtrionalis. Cf. circulus.

ἀρκ(τ)όμενος meles.

ἄρκτος et ἄρκος arctus, septemtrio, ursula (cf. uffia), ursus, -ῇ ἐν τῷ οὐρανῷ septemtrio, -ἐλίχη septemtrio maior, -κυνόσουρα septemtrio minor.

ἀρκτοῦρος arcturus.

ἀρκτοφύλαξ bootes, septemtrionalis, s. custos. Cf. arctophylax.

ἀρκτῶς septemtrionalis.

ἄρκνες casses, rete (-ia).

ἀρκῶ sufficio, -εἰ efficit, satis [datis] est, satis est, -οὔμαι contento, tempero, -οὔμενος sufficiens, ἀρκέσθην contentus esto.

ἄρμα currus, praetorium (= petorritum), quadriga, -δρεπανηφόρον currus falcifer, -θεῶν tensa. Cf. ἵππος, σὸν.

ἀρμάμαξα carpentum, carrus.

ἀρμάριον armarium.

ἀρματηλάτης quadrigarius.

*ἀρμάτιον curriculum.

ἀρματροχία (ἡ χάραξις τοῦ τροχου) orbita.

ἀρμενιακά (Plur.) armoniacia.

ἀρμένια (Plur.) armenia.

ἀρμενίζω velificor velifico.

ἄρμενον armamentum, ferramentum, velum (et velum nauticum), -τοῦ ἱστοῦ velum.

*ἀρμενοπετής velivolus.

*ἄρμιλλον vel -α armilla.

ἀρμολογία aptatio, commissura, compages, compaginatio, compago, iunctura.

ἀρμόδιος affabilis, aptus, congruus.

ἀρμόδιως competenter.

ἀρμόζω accommo, apto, competo, compingo, congruo, convenio, iungo, -ει decet, -ομαι spondeo, -ων aptus, competens, congruus, conveniens, iugis,

-οντα τῷ πράγματι meditata, ἡρμωσ-
μένος aptus.

***ἀρμολόγησις** compaginato, compagitus (cf. p. 436).

***ἀρμολόγος** coagmentarius.

ἁρμονία cf. harmonia, -ή τῆς κιθάρας series, -μελῶν ἀνθράκων compago.

ἁρμός commissura, compages, intermedium, -μελῶν artus 2.

ἁρμοσίς aptatio, compaginato.

ἁρμοστής aptator, -γάμον sponsus.

ἁρμοστικός sponsalis.

ἁρμοστός aptus, habilis, -ή desponsata, sponsus (-a), νύμφη -ή sponsa sponsata.

***ἁρμοστρα** (plur.) sponsalia.

ἁρνακίς (τὸ προβάτων δέσμα) ovina pellis, pellis lanata.

ἁρνεῖος agnus.

ἁρνεῖος (ἁρνίος): -ον et -α agnina (v. p. 434), agnina caro, -ον κρέας agnina.

ἁρνειον (-νιον) lapadia, nymphaea, plantago.

ἁρνες agna (-ae), agnus (-i).

ἁρνησις infitiae, -γλώσσης infitiatio.

***ἁρνησίχωλος** claudaster.

***ἁρνητής** infitator, negator.

ἁρνίον agna, agnus.

ἁρνόγλωσσον et -α lingua vervecina, plantago.

ἁρνός cf. hagnos arnus.

ἁρνοῦμαι diffiteor, infitior (cf. p. 437), nego, recuso, -οὔμενοι infitentes.

***ἁρνῶν** ὁ τόπος agnile.

ἁροτήρ arator.

ἁρότης arator.

ἁροτριάσις aratio, aratura. Cf. cyma.

ἁροτριῶ aro. V. ἀρός.

ἁροτρον araturum. Cf. ἐχέτηλ, ὄνυμος.

ἁρουρα arvum, defrensa, rus, seges, -τεθρισμένη et διερισθεῖσα defrensa.

ἁρορηαῖος arvalis. (Cf. μῆς).

***ἁρουσία** vel **ἁρυσία** eluvies, illuvies.

ἁρπαγή clarigatio, duellio, ereptio, praeda, praeda et rapina, rapacitas,

rapina, μετὰ -ῆς raptim.

ἁρπαγίμως raptim.

ἁρπάζω eripio, praedor, rapio, rapto, -ομαι rapio, ἡρπαγμένος raptus (cf. ἡρπαγμένος), ἁρπαγείς raptus.

ἁρπακτικός rapidus.

ἁρπαξ hemerocoetus, procax, rapax, raptor.

ἁρπεδόνη compedes (-pes), laqueus, pedica.

***ἁρπεδόνιον** pediculus sim.

ἁρπεδών pediculus sim., -όνες pedani.

ἁρπη falx messoria, ossifragus. Cf. aripus, harpa, harpis.

ἁρπυῖα (Eins.) harpyia.

ἁρραβών arra (cf. etiam masculinus).

ἁρραγής inviolatus.

ἁρρενικός vel **ἁρσεν-** masculinus, -όν auripigmentum, -όν γένος masculino genere.

ἁρρενογονία virilis sexus. Cf. ἀγχιστής, συγγένεια, συγγενής.

ἁρρενοκοίτης masculorum concubitor.

ἁρρηκτος irrumpibilis, -οι artus (-iores).

ἁρρην et **ἁρσην** mas, masculus. (Cf. λίβανος, μαζός, φθορά).

ἁρρητος inauditus, infandus, nefastus.

ἁρρυνμία abnormitas, enormitas.

ἁρρυνθμός abnormis, enormis.

ἁρρυσία aegrimonium, aegritudo, infirmitas, languitas, languitudo, morbus.

ἁρρωστος aeger, aegrotus.

ἁρρωστώ aegroto, imbecillo, langueo, languesco.

ἁρσεν- v. ἁρρεν-

ἁρσίς accentus. Cf. arsis.

ἁρτεμίδιον dictamnus.

***Ἄρτεμις** Diana, -φωσφύρης Diana lucifera.

Ἄρτεμίσιος Artemesios. Cf. menses.

ἄρτεμίσια artemisia, febrifugia, origanum.

ἄρτέμων (πλοῖον) artemo. Cf. phaseolus.

ἄρτηρία arteria, vena vitalis.

***ἄρτηρίασις** cf. arteriasis (expl. raucitudo vel asperitas in faucibus).

ἄρτηριοτομία cf. arteriotomia.

ἄρτι modo, noviter, nuper, ὥς ἄρτι δύναμαι quomodo possum (quomodo modo possum).

ἄρτιγένειος prima barba.

ἄρτιος integer, ὁ τέλειος ἀριθμός integer, perfectus.

ἄρτίως modo, tantum quod.

***ἄρτεμνητής** furnus.

ἄρτοθήκη panarium.

ἄρτοκοπεῖον et **-πιον** pistrinum sim.

ἄρτοκοπιεύς pistriniensis, -όν cerealia arma (ἴδ. -όν ἐργαλεῖον cerealium).

ἄρτοκόπος pistor, pristarius.

ἄρτόκρεας visceratio.

ἄρτοποιεῖον panificium.

ἄρτοποιία panificium.

ἄρτοποιός panificus, pistor, pistrix.

ἄρτόπη cf. artopta.

ἄρτοπώλης panarius.

ἄρτος panis, -γυρῆς pollina, pollina-ceus, -καθαρός siliginium. Cf. ἐν-τυπή, φλοκίς, χυδαῖος.

ἄρτοφόρον canuam (cannula), panarium.

ἄρτυμα condimentum.

ἄρτυσις conditura.

ἄρτυτόν conditum. Cf. ἄλας.

ἄρτῶ condio, condito, ἡρτυμένον conditum.

ἀρτῶ: ἡρτημαι dependo, pendeo, pendo, -μένος incertus, suspensus.

*ἀρυσία (?) v. ἀρυνσία.

ἀρύνταινα matula (et -lata). Cf. arutaena.

ἀρύνω: -ομαι anclo, exancla, haurio.

Ἀρχάγαθος cf. Archagathi.

ἀρχαγγελική cf. urtica s. f.

ἀρχαγγέλοι cf. archangeli.

ἀρχαῖζω antico.

*ἀρχαιογέρον magnaevus.

ἀρχαιογονία origo (cf. etiam originalis), propinquitas; ἀπ' -ας ab origine (cf. etiam ἀρχαίος), a principio. Cf. archaeogonia.

*ἀρχαιογράφος antiquarius.

ἀρχαιοθῆν antiquitus.

ἀρχαιολόγος Atellanus.

ἀρχαῖος anticus, antiquus, olitanus, priscus, pristinus, vetustus, -ότατος ἀπ' ἀρχαιογονίας vetustus (-issimus ab origine), ἐξ -ον et κατὰ τὸ -ον antiquitus. (Cf. οἶνος, συγγενής, συγγραφή, ἀποκεκρίσθημι.

ἀρχαιότης antiquitas, vetustas.

ἀρχαιουεσιάζω (?) comitor.

ἀρχαιρέσια, τὰ comitium (-a), -dis τοῦ ἔτους γινόμενα calata comitia. (Cf. εὐροτή.

ἀρχαιῖσμός antiquitas.

ἀρχαῖως antea.

ἀρχεῖον monumentum. (Cf. archiva.

ἀρχέτυπος principalis. (Cf. archetypus.

ἀρχή auspiciū, exordium, imperium, inceptum, initium, magisterium, magistratus, origo, os 1. (ora), potestas, praesidatus, principatus, principium, -τὸ προοίμιον exordium, -βιβλίον ἡ χάριτον ἢ ἄλλον τινός exordium, inceptio, -γένους primordium, stirps, -ἔργον ἡ πράγματος exordium, inceptio, inchoatio, initium, -λιστείας ducatus latro-num, -ξίφους mucro, -πόλεως principatus, -πράγματος v. -ἔργον, -χάριτον v. βιβλίον, -χιλίαρχων tribunatus, ὄνομα -ῆς corrector; ἀρχαί crepundia, ἀπ' -ῆς ab initio, a primo, deinceps, ἐν -ῇ initium (-o), principium (-o), ἐξ -ῆς a principio, κατ' -ας initium (-o), παρὰ τὰς -ας inprimis. (Cf. incipio s. f., ἀρχω, προϊσθημι, τιμῇ.

ἀρχηγέτης deductor.

ἀρχηγός anctor, dux, magistratus, -εἰρήνης καὶ πολέμου fetialis, -ὄχλον manipularius.

ἀρχήθεν denuo.

*ἀρχία (?) cf. archia (expl. initium).

ἀρχιάτρος archiater.

ἀρχιγένης lanuginosus, prima barba.

*ἀρχιγενία (?) propinquitas (ἀρχιγ. Stadler. Cf. ἀρχαιογονία).

ἀρχιδιάκονος cf. archidiaconus.

ἀρχιεπίσκοπος cf. archiepiscopus.

ἀρχιερεὺς pontifex, primus sacerdos, summus sacerdos.

ἀρχιερεῖον (?) comitior.

ἀρχιερωσύνη pontificatus.

ἀρχιευνοδχος cf. archieunuchus.

ἀρχικός principalis. (Cf. ῥάβδος.

ἀρχιμαγείρος cf. archimagirus.

ἀρχιμανδρίτης cf. archimandrita.

*ἀρχирабодохος licitor proximus, licitor summus, primivirgus.

ἀρχιστρατηγός dux, dux exercitus.

ἀρχιτέκτων architectus.

ἀρχιτρικλινος cf. architriclinus.

ἀρχιπληρέτης viator.

*ἀρχιχρνος prima lanugine.

*ἀρχομέγιστος (?) princeps maximus. (Cf. ἀρχων.

ἀρχοντικός: -οί magistratus, potestas. (Cf. ἐξουσία, ἡμέρα, καθέδρα, ῥάβδος.

ἀρχός exaltis (cf. stalis), princeps.

ἀρχω impero, inchoo, iudico, puresum, -τι λέγειν info (-fit), ἡρξεν ἀρχὴν gessit magistratum, ἀρχων v. infra ἀρχων, ἀρχον principium, ἀρχόμενος privatus, subiectus; ἀρχομαι auspicor, coeipi (et ἡρξάμην), coepto, inchoo, incipio, info, initio, ordior, -εται occipit, ἀρξάμενος exortus, orsus, ortus. (Cf. περιπατῶ.

ἀρχων index, magistratus, moderator, praepositus, praeses, princeps (cf. archontes), rector, -μεγιστος pontifex, pontifex maximus. (Cf. ἀρχομέγιστος, βῆμα, τάξις, ὀπηρετής.

ἀρωμα odor, odoramentum, pigmentum, suavitas odoris. (Cf. aromata, myrobalanus.

ἀρώμμαι execoror, insecro (-or).

*ἀρωμάτιον murrina.

ἀρωματοπώλης pigmentarius.

ἀσάλευτος illibatus, immotus, inconcussus (cf. etiam inconcussus ius, inquassatus.

ἄσαγον baca, vulgagine.

ἄσάφεια obscuritas.

ἄσαφής obscurus.

ἄσβεστος calceis flos, calx, inextinguibilis. (Cf. asbeston, κορία, πῦρ.

*ἄσβεστόδης tofus.

*ἄσβολαίνεται fuscatur.

ἄσβόλη caligo, carboneum, fuligo.

ἄσβολος fuligo.

ἄσβολῶ favillo.

ἄσεβεια impietas.

ἄσεβημα nefas, scelus.

ἄσεβής impius.

ἄσεβῶ impie facio, impior.

ἄσεβώς impie.

ἄσειστος inquassatus.

ἀσέλγεια vel -γία impudicitia, libido, luxus. Cf. ἐπιθυμητής.

ἀσελγής ganearius, impudicus, incestus, libidinosus, luxuriosus, nugas, obscenus.

ἄσεμνος impudicus, incestus. Cf. ignobilis.

*ἄσεπτον intribile.

ἄσημαντος insignitus.

ἄσημος famosus, ignobilis, immodestus. I'. ἀγνυρός.

*ἄσημότης ignobilitas.

ἄσηπτον (?) intribile.

*ἄσθενάριος aegrotaticius.

ἄσθένεια aegrimonium, aegritudo, imbecillitas, infirmitas, languitas, languitudo, languor, - μακρά valetudo longa, - φθέσας ἐπὶ γυναικός fragilitas.

ἄσθενής aeger, aegrotus, debilis, imbecillis, imbellis, infirmus, invalidus, tenuis, valetudinarius.

ἄσθενῶ aegroto, imbecillor, infirmo (-or), langueo, languesco, morbeo, - τῷ λόγῳ infirmo, - οὐντες aegrotantes.

ἄσθενῶς aegre.

ἄσθμα anhelitus, halitus. Cf. asoma.

ἄσθμαίνω halo, -ων anhelans.

ἄσθματικός cf. asthmaticus.

*ἄσθμησις anhelatio, anhelitus.

ἄσινής sine vitio.

ἄσιτια inedia.

ἄσκαλαβώτης et ἄσκαλοβ- et σκαλ- stellio.

*ἄσκαλάφη et σκαλ- urtica marina. Cf. ἀκαλήφη.

*ἄσκαλάφη 1. avis acceia, 2. piscis asc-laufe (cf. ἀσκαλώπη).

*ἄσκαλος (?) circulus.

*ἄσκαλώπη acceia. Cf. ἀσκαλάφη 2.

ἄσκαρίς vermiculus.

ἄσκέπαστος intectus.

*ἄσκεπος (?) inconsul. Cf. ἄσκοπος.

ἄσκεπτος incogitatus, inconsul, inconsultus.

ἄσκέπτως inconsulte, temere.

ἄσκησις cultus, industria, institutio, studium.

ἄσκητήριον cf. asceterium (expl. monasterium).

ἄσκητής caelebs, curator.

ἄσκίδιον utriciscum.

ἄσκιον utricium.

ἄσκιος cf. ascios (expl. exumbres), - τῶπος sine umbra, -ον inopacum.

ἄσκήτης hydropicus. Cf. ascites.

ἄσκληπιός dracontea.

*ἄσκληπιόν panax.

Ἀσκληπιός Aesculapius.

*ἄσκοποιός utriarius.

ἄσκοπος inconsul.

ἄσκοπυτίνη ascopa.

ἄσκος culleus (cf. p. 437 s. v. culleus et cyllus), follis, uter sim., - βότιος et τῶνδε culleus, - καμίνον follis, - φυσηθις uter inflatus. Cf. στόμα.

ἄσχυλος infatigabilis.

ἄσχω colo, erudio, exerceo, meditor, perecolo, ἡσχημένος politus.

ἄσμα canor, canticum, cantio, cantus, cf. modulus.

ἄσματιον cantilena.

ἄσμενος ultionius.

ἄσμένως iucunde, - ἡγεγεν accepto tulit.

ἄσπάζομαι amplector, - et -ω saluto.

ἄσπιάλαθος aspalathus.

ἄσπιάλαξ v. ἀσφ.

*ἄσπαλλον aspalum.

ἄσπάραγος asparagus, cyma.

ἄσπάσιος optatus.

ἄσπασμός amplexus, appellatio, rogatura, salutato.

ἄσπαστικός saluatorius, -ὸν βασιλῆως labratum.

*ἄσπίδαλον (?) lactuca silvatica.

ἄσπίδιον clipeus (cf. pluteus).

ἄσπιδισκίριον ancile, parma.

ἄσπιδίσκιον clipeolum.

ἄσπιδίσκος cf. aspidiscos (expl. uncinus).

*ἄσπιδοθήρας Marsus.

ἄσπιδοποιός scutarius.

ἄσπιλος immaculatus, incoinquinata, sine macula.

ἄσπις aspis, caecilia, clipeus, lusca, scutum, umbo, - ἑπικλή parma, - λι-στική cetra, - Περσική crates, - ὠμο-βύρσινος cetra. Cf. λαβή, ὀμφαλός.

ἄσπλαγχνος immisericors.

ἄσπληγχνον (?) Iovis barba.

ἄσπληνον asplenium, lingua cervina.

ἄσπορος τόπος glareas.

ἄσπονδίστος improperatus, infavorabilis, insedulus.

ἄσπρότης aspritudo (cf. p. 435), candor.

ἄσσαριον as, assarium, -ον ἡμισον et ἐν ἡμισον -ον, χαλκοί ἕξ sesquias.

ἄστακός cammarus, locusta, squilla (etiam σταχός?).

ἄστασία inconstantia.

ἄστατος inconstans, instabilis.

ἄσταφίς uva, uva passa, - ἀγρία uva agrestis. Cf. σταφίς.

ἄσταχυς arista, culmus, spica. Cf. στάχυς, τυκάνη.

ἄστεργος: -ον οἰκημα discooperta domus.

*ἄστεριόλογος eloquens.

ἄστεϊος bellus, comis, elegans, festivus, lepidus, luculentus, scitus, urbanus. Cf. asteus.

ἄστειότης eloquentia, festivitas, lepos, sal (sales), urbanitas, -ότητες facetia (-ae).

ἀστεϊσμός *cf.* astismos.
 ἀστείως festive.
 ἀστεκτος intolerabilis.
 ἀστέριον astereon.
 ἀστερίσκος signum. *Cf.* asteriscus.
 ἀστεροπή marrubium.
 ἀστερωτός stellatus.
 ἀστήρ aster, astrum, sidus, stella (*cf.* p. 438), stilla marina, terra Samia, - ἑωθινός, ἑωσφόρος, φωσφόρος lucifer.
Cf. γῆς.
 *ἄστης cantor, cantor.
 *ἴστια *cf.* ἑορτή.
 *ἴστικός canorus.
 ἄστικός urbanus.
 ἴστιλιον (?) origanum.
 ἴστομος insulsus, vanus.
 ἴστοργος inamabilis, sine affectione.
 ἄστος civis.
 ἀστράβη *cf.* astraba.
 ἀστριγάλεια talare (-ia).
 ἀστριγαλίνος (ὁ στρουθός) carduelis,
 II 248, 46 *s. interpr.*
 ἀστραγαλίσκος parra, taxillus, τοῖς -οις τοῦ χάρτου capitulariis.
 ἀστράγαλος talus.
 ἀστραγαλωτόν talare.
 ἀστραπεύς fulgurator.
 ἀστραπή coruscatio (*et scor.*), cornuscum, dium, fulgor, fulgur, fulguratio.
 *ἀστραπῆς fulgur.
 *ἀστραποειδής coruscus.
 ἀστράπτω corusco, fulgeo, fulgero, mico, -ει fulgurat. *Cf.* Ζεύς.
 ἀστρολογία *cf.* astrologia.
 ἀστρολόγος astrologus.
 ἄστρον astrum, sidus, signum, stella, - ῥαίωνος iugula.
 ἀστρονομία *cf.* astronomia.
 *ἀστροπλήξ siderosus.
 ἄστν civitas, urbs. *Cf.* asty.
 ἀστυγείτων confinis, proximus urbis.
 ἀστυνόμος iecurus (= viocurus).
 ἀσυνγενής sine cognatione, sine cognatis.
 ἀσυνγέραστος intemperatus.
 ἀσυνγκριτος incomparabilis.
 ἀσυνγκρότητος sine sustentatione.
 ἀσυνκοφάντητος sine calumnia.
 ἄσυλος intemeratus, -ον asylum.
 ἀσμβούλευτος inconsul, -ον insuasum.
 *ἀσμβουλος inconsultus.
 ἀσύνμετρος immoderatus.
 ἀσυνπάθεια inclementia.
 ἀσυνπαθής immitis, inclemens.
 ἀσύνφορος incommodus, inutilis.
 ἀσυνφόρος inutiliter.
 ἀσυνφωνία inconsensus.
 ἀσύνφωνος abhorrens, incongruus, incongruus, inconsonans, inconveniens.
 ἀσυνφώνως absurde.

ἀσυνειδησία inconscientia.
 ἀσυνείδητος inconsciens.
 ἀσύνετος imprudens (*cf.* impudicus), insensibilis.
 *ἀσυννηγόρευτος: παράγματος -ον re ignorata.
 ἀσυνήθεια desuetudo.
 ἀσυνήθης insolens, inusuetus.
 ἀσύνθετος incompotitus.
 ἀσυνθέτως incompotite.
 *ἀσυνίστωρ inconsciens.
 ἀσύντακτος indispositus.
 ἀσυντελής: -ῇ χωρία immunes fundi.
 ἀσύντριπτος inquassatus.
 ἀσύστατος inconstans.
 ἀσύφηλος absurdus.
 ἀσφάλαιξ *et* ἀσπ. (μῦς ἀρροραῖος) mus caecus, talpa (*cf.* asphalaga). *Cf.* σφάλαιξ.
 ἀσφάλεια cautela, cautio, diligentia, munitio, praesidium, stabilitas, tuitio, tutela. *Cf.* ἐγγύη.
 ἀσφαλής astutus, cautus, enixus, tutus.
 ἀσφαλιζομαι caveo, communio, munio, tucor, tutor, -εται emunit; ἡσφαλισμένος cautus, -ον encantum.
 ἀσφάλισμα cautela, - πλοῖον saburra, -ατα instrumentum (-a), III 277, 69 *s. interpr.*
 ἀσφάλιτον polygonos, quinquefolium, trifolium.
 ἄσφαλλον *et* -ος bitumen. *Cf.* aplustria.
 ἀσφαλῶς certe, enim vero, tute et tuto.
 ἀσφόδελος albucium, asphodelus, ebulus, hastula regia, II 249, 24 *s. interpr.*
 ἀσχημονήσας deformatus.
 ἄσχημον *cf.* aschemon (*expl.* dishonestam).
 ἀσχημοσύνη foeditas, dishonestitas.
 ἀσχημων ignominiosus, dishonestus. *Cf.* aschemon.
 ἀσχολία negotium, occupatio, -αι feriae.
 ἀσχολῶ avoco, -οῦμαι occupo (-atus sum), otior, -ηθείς destrictus.
 ἀσώματος *cf.* asomata (*expl.* incorporea).
 ἀσωτεύομαι helluor, lustro, luxu, luxurior, prodigo.
 ἀσωτία (*et* -τεία) ganeum, lascivia, luxu, luxuria, luxus, nepotatus.
 ἄσωτος balatro, exoletus, ganearius, helluo, lascivus, luxuriosus (*cf.* asotus), prodigus, profusus, sumptuosus, λάθρα - nebulo. *Cf.* καταφρεής.
 ἄτακτος immoderatus, inordinatus, inquietus, lascivus, passivus, petulans, tumultuosus.
 ἀτακτῶ tumultuo.
 ἀτάκτως inordinate.
 ἀταξία enormitas, tumultus.
 ἀτάρ at.
 ἀτάραχος intrepidus.
 ἄταφος inhumatus, inseputus.

ατε δὴ quatenus, quippe, utpote.
 ατεγκτος absurdus.
 ατεκνία orbitas, orbitudo.
 ατεκνος improles, impubes, orbus, sine filiis, sine liberis, sterilis.
 ατέλεια immunitas, mercatus.
 *ατέλειοι nundina (-ae).
 ατέλειωτος imperfectus.
 ατέλειστος indefinibilis, infectus, infinitus, rudis.
 ατέλευτητος sine fine.
 ατελής immunis. imperfectus, inefficax, infectus, infinitus, intemperans, -ὁ μὴ ὑποκείμενος τέλει immunis, -ὁ ἀπλήρωτος imperfectus.
 ατενίζω contemplor, contueor, intueor, tueor (tuo), -ων intuens.
 ατενισμός intuitus, obtutio, obtutus.
 ατερ praeter.
 ατεχνής iners, sine arte.
 ατεχνία inertia.
 ατεχνος iners, rudis.
 ατη aerumna.
 ατημέλητος incultus, incuriosus.
 ατηρόγνημος durus.
 ατηρόν (?) sabina.
 ατηρός aerumnosus, aridurus (= orid.), durus.
 ατιθάσεντος immitis.
 ατιμάζω contumelior, dedecoro, de-formo, dehonesto, ἡττιασμένον de-honestatum.
 *ατιμαστής contumeliosus.
 ατιμία contumelia, dehonestamentum, dehonestatio, denostatio, denotatio, famositas, ignobilitas, ignominia, infamia.
 *ατιμιος cf. inhonoratus.
 ατιμοποιός capitalis, famosus.
 ατιμος famosus, ignominiosus, infamis, infimus, inhonoratus, intestabilis. Cf. ἀνδράποδον.
 ατιμῶ dehonesto.
 ατιμωρησία impunitas.
 ατιμωρητί impune.
 ατιμώρητος impunitus, intultus.
 ατινακτος inquassatus.
 *Ατλας τὸ ὄρος telamo.
 ατμητος insecabilis.
 ατμίζω vapor.
 ατμῖς vapor.
 ατμός vapor.
 ατολμος inausus.
 ατομος individuus, indivisio. Cf. atomus.
 ατονία debilitas stomachi, defectio, defectus, nenia. Cf. atonia, nequit.
 ατονος invalidus, lassus.
 ατονῶ deficio, lasso. Cf. nequeo.
 ἀτοπήμα facinus, flagitium.
 *ἀτοπηματοποιός facinorosus.
 ατοπία cf. nenia.

ἄτοπος absurdus, facinorosus, flagitiosus, inconsequens.
 *ἀτόρνευτος incaelatus.
 (ἀτράκτιον) ἄδράκτιν fusus Cf. σπονδυλιον.
 ἄτρακτος et ἄδρ. fusus.
 ἀτρακτυλῆς cardo 2., cardus agrestis, carduus.
 ἀτραπός callis, iter, itiner, limes, semita, trames. Cf. ἀμφοδον.
 ἀτράφμεξυς atriplex. Cf. ἀνδράφαξ.
 ἄτρεπτος inversabilis.
 ἀτρητος inextricatus. Cf. infou.
 *Ἄτροπος (Eins.) Atropos.
 ἀτροφία inedia.
 *ἀτροφίον (?) marasmus.
 ἀτρυπητος infossus.
 ἄτταγᾶς, -γῆ, -γῆν attagen. Cf. sequi.
 *ἄτταγων gallina rustica.
 *ἄττακεὺς salmo.
 ἄττακός cf. attacus, atticus.
 ἀττέλαβος, -άλαβος, -έλεβος bulelio, gryllus (cf. gallus).
 Ἀττική Attica.
 ἄττυος (?) cf. atubus s. v. battalus.
 *ἀτύπητος incaesus.
 ἀτύχημα infortunium.
 ἀτυχῆς infelix.
 ἄτυχία infelicitas, infortunium.
 αὐ certe, item.
 αὐγῇ iubar, lux, splendor, - ἡλίον iubar, - φωτός lumen, πρὶν - ἧς ante lucem.
 *αὐγινός lucidus.
 *αὐγισμός (?) luxum.
 Αὐδυναίος v. menses.
 αὐθάδεια (et -δία) contumacia, insolentia, praesumptio, temeritas.
 αὐθάδης arrogans, audax, contumax, insolens, petulans, procax, sibi placens. Cf. ἀπειθής.
 αὐθαδίζομαι praesumo.
 αὐθαίρετος auctoratus, dividiuus, libens, obultronius, promptuarius, ultro-nius, voluntarius. Cf. arbitrio.
 αὐθαίρετως arbitrio, sponte, tua sponte, ultro.
 *αὐθέντημα auctoramentum.
 αὐθένης auctor, paterfamilias, per-pennius, -αι τῶν νόμων iuris doctores.
 αὐθεντία auctoritas. Cf. ἐπιχρῶ.
 αὐθεντικόν auctoraticium, authenticum.
 αὐθέντρια materfamilias.
 αὐθεντῶ auctore.
 αὐθέψης cf. authepsa.
 αὐθιγενῆς indigena, indigenitus, terri-gena.
 αὐθῖς iterum, rursus, εἰς - in postero (-um).
 ἀνλακίζω hiuleo, sulco, sulcum duco.
 ἀνλακισμοί insectiones.

αὐλαξ lira (cf. hiatura), sulcus. V. ὕψος.
αὐλείος ianua.

αὐλή aedes, area, atrium, anla, caulae, ianua, ovile, - βασιλικὸς οἶκος aula, - τῶν προβάτων stabulum.

αὐλητή (?) tibia.

αὐλητής cantor, flator, subulo, symphoniacus, tibicen, tibicinator, -αὶ αὐλiones, -ης φρεσὶ flo (flat).

αὐλητοῖς tibicina.

αὐλιζομαι (ἐπὶ ἀνθρώπων) commoro. convertor, demoror.

αὐλιον androna.

αὐλοποιός tibiarius.

αὐλός aulus, avena, fistula, tibia, - ἀγροικὸς avena, - μελιτηνὸς vasca, - ἀπὸ καλάμου avena, cicuta, - ποιμενικὸς cicuta.

αὐλῶ canto, tibicino.

αὐλῶν (ὁ στενὸς καὶ ἐπιμήκης τύπος) anerae. Cf. aulones.

αὐλωπίας alilupia (= aulupia).

αὐξάνω et **αὐξω** afficio, augeo, cresco, glisco, πάλιν αὐξω recresco, -ομαι augescit, cresco, glisco, olesco, polleo, prodo, subigo, ἠξήθη adauctavit, ἠξήμενος ampliatus, αὐξηθέντα confotum, creta 2.

αὐξημα auctio.

αὐξησις almitis, auctio, auctus, augmentum (cf. auxesis), crementum, incrementum.

αὐξητικός augmentarius.

αὐξω v. αὐξάνω.

αὐπνος insomnis. Cf. albente matutino.

αὐρα aspiramentum, aura.

***αὐρινός** crastinus.

αὐριον cras, cras et crastinum, crastino die, περὶ τῆς - decrastinatio, εἰς (τὴν) - in crastinum Cf. ἀναβάλλω, ἐπαύριον.

***αὐριχαλκον** v. ὀρίχ.

αὐστηρία severitas, tetricitas.

αὐστηρός asper, austerus, durus, saevus, severus, tetricus, -όν stlinquadrum, -ά meraca.

αὐστηρότης severitas.

αὐτάρ v. ἀτάρ.

αὐτάρεσκος sibi placens.

αὐτάρεστος sibi placens.

αὐτάρχεια sufficientia. Cf. frugalitas.

αὐτάρκης contentus.

***αὐτάρκεις** sufficientia.

αὐταρκῶς -ησον contentus esto.

αὐτάρκως abunde, commode, prolixè, satis.

αὐτεξούσιος emancipatus, licentiosus, suae potestatis, sui iuris, III 438, 5 s. interpr., -ον ποιῶ emancipatum facio, emancipo.

αὐτεξουσιότης v. ἄφρσις (emancipatio).

αὐτεπάγγελτος ultionius.

αὐτίκα continuo, cum maxime, ex-templo, ilico, mox, protinus, statim, - μάλιστα cf. cum maxime.

αὐτόβουλος arbiter.

αὐτογενής narcissus, sibi genita.

αὐτόγνωστος sibi notus.

αὐτοετής anniculus.

αὐτόθεν inde, indidem.

αὐτόθι cum maxime, ibi, - πάλιν inibi rursum.

αὐτοκέφαλος cf. autocephalus.

αὐτοκρατορία principatus.

αὐτοκρατορικός -ή imperatoria, imperialis. Cf. διάταξις.

αὐτοκράτωρ imperator, monarchus, princeps.

αὐτόματος iniussus, per se, spontaneus, -ον automatum, per se, sponte.

αὐτόμολος transfuga.

αὐτομολῶ descisco, transfugio.

αὐτονομία libertas, privilegium.

αὐτόνομος magister morum.

αὐτοπροαίρετος ultionius, voluntarius.

***αὐτόπνυκτος** -α φύλλα ipsiplices.

αὐτός idem (cf. ideo), iosipse, ipse, is (cf. eo 2.), iste, istic, putus, -οι insipiti, -ων suus, ὁ -ός idem, idemque, is, τὸ -ό idem, identidem (cf. id ipsum, tantundem), τοῦτο -ό id ipsum, -ῇ παύτῃ ipsa (ea i.), -ὸ μόνον tantummodo, ἐκείνῃ -ῇ ipse (ea ipsa), ἐκ τοῦ αὐτοῦ illinc, indidem, ἐξ αὐτῆς actutum, e vestigio, ilico, εἰς τὸ αὐτό in unum, εἰς αὐτόν is (im), ἐν τῷ αὐτῷ eodem, inibi, obiter, ἐπὶ τὸ αὐτό ibidem, in id ipsum, in semet ipsum, in unum, κατὰ τὸ αὐτό per idem, κατ' αὐτοῦ ibi, ibidem, παρ' αὐτοῖς penes eos. Cf. ἐγώ, ἡμεῖς, σύ, σφεῖς.

αὐτοσχέδιον vel -δον extemplo, prae oculis dictio, - οὐκημάτιον ἀπὸ ξύλων ὁρθῶν γινόμενον καὶ σανίδων pertica (-as).

αὐτοτελής absolutus.

αὐτοῦ ibi, ibidem.

αὐτονογός auctor (a rei).

αὐτοφυής genesta, iniussus, naturalis, spontaneus, viburnum.

αὐτόφωρος ἐπ' -οι manifeste.

αὐτόχθων aborigo, indigena, indigenitus, patricius.

αὐτοψία in conspectum.

***αὐχενίας** cervicosus (v. p. 436).

αὐχὴν cervix, collum, - ἀνθρώπων cervix, vertex, - πηδαλίον temo, - πλοίου gubernaculum.

αὐχμηρός hirsutus, hispidus, paedidus, squalidus, squalis.

αὐχμηρότης siccitas.

αὐχμός siccitas, squalor, - ὁ ὄντος illuvies, - ἡ ἐν τῇ γῇ ξηρότης siccitas.

*αὐχμοὺν (?) squalidus (-um).

αὐχμῷ squalore.

αὐχμῷ gloriōr (-o).

ἀφαίρεσις ablatio, adeptio, exemptio.

Cf. aphaeresis.

ἀφαιρετικός et -ῆ ablativus. Cf. aufer-tice.

ἀφαιρῶ vel -οῦμαι abstulo, adimo, amputo, aufero, decido, demo, deripio, descisco, detraho, dirimo, eximo, extorqueo (ἀ. μετὰ βίας), subtraho, -εθεῖς adeptus, exemptus, -εθεῖς τῶν ὄρεων castratus, -εθέντα ablata, ἀφειλάμενον absumptum, ἀφρημένων de-tractis.

ἀφάκη tendicula (= lentic.), vicia.

ἀφάλλομαι desilio, exsilio.

ἀφανερὸν nec manifestum

ἀφανής ignotus, imperspicuus, obscurus.

ἀφανίζω absumo, appello 1., deformat, depravo, disperdo, evanesco, extermino, pravesco, ἡφανισμένος obsoletus.

Cf. τυκάνη.

ἀφανισμός exterminium, interitus.

ἀφανιστής exterminator.

ἀφάννας apinae.

ἀφανῶς obscure, pedetemptim.

*αφαρναξ praefertor.

*ἀφαρπαγή abreptio.

ἀφαρπάζω abripio, arripio, deripio, diripio, eripio, -αγείς abreptus.

ἄφατος infinitus, - ὁ μὴ λεκτός nefandus.

ἄφατος affatim.

ἀφειγγές illuminatum, obscurus (-um).

ἀφεδράζω eloco.

ἀφεδρος culina.

ἀφεδρών conclavis, culina, latrina, secessus.

ἀφειδής: - ὁ ὀργίλος asper, rigidus, - ἐπὶ δαυιλίας largus.

ἀφειδῶς sine parsimonia.

ἀφελής simplex.

*ἀφέλκνσις deductio.

ἀφέλκω et -κῶ abstraho, detraho, subtraho.

ἀφελκῶ exulcero.

ἀφελπίζω = ἀπ. despero, exsecro (-o), ἀφελπισμένος desperatus 2. Cf. ἀπειλπίζω.

ἀφελπισμός desperatio, desperatus 1.

ἄφεσις demissio, emancipatio, emissio, remissio, - γάμον repudium, - χειρὸς εἰς ἀντεξουσίτητα emancipatio.

ἀφειρηρία (et -αι) carcer (et -es). Cf. βρόχος.

ἀφειτής: -αι tentores.

ἀφειψημα defrutum.

ἀφειψω decoquo.

ἀφή tactus, tractatus, tractus, - παλαι-

στών argula, - νοσοῦντος προβάτου contagium. Cf. ἄγριος, λειός.

ἀφήγησις enarratio.

ἀφηγοῦμαι dissero, pernarro.

ἀφήλις adultae aetatis, illex, improles, minor.

ἀφελιώτης v. ἀπηλιώτης.

ἀφελῶ refringo.

*ἀφελωσις refractio.

ἄφθαι cf. apthae.

ἄφθαρτος illibatus, incorruptibilis, incorruptus, intemeratus, inviolatus.

ἄφθονία copia.

ἄφθονος: - ὁ μὴ φθονῶν nulli invidens, sine invidia, - ὁ πολὺς opimus, -ον τὸ πολὺ abunde, uber (-ere).

ἄφθορία pudicitia.

ἄφθορος impubes, incorruptus, investis.

ἀφιδρῦμα delubrum, effigies, simulacrum, -ατα argei.

ἀφιδρῦω cf. erigo.

ἀφιδρωτήριον assa cella.

ἀφιερῶ consecro, dedico, devoveo, -ωθεῖς dicatus, -ωμένος sacrosanctus.

ἀφίημι demitto, dimitto, emitto, omitto, praetereo, remitto, sino, ἀφειθεῖς missus, ἀφειμένος solutus. Cf. ἐλεύθερος.

ἀφικνοῦμαι advenio, proficiscor.

*ἀφιλανθρωπία inclementia, inhumanitas.

ἀφιλάνθρωπος inclemens, inhumanus.

ἀφιλανθρώπως inclementer.

ἀφίλητος inamabilis.

ἀφιλοκλήτος incompertus.

ἀφιλόλογος sine studio.

ἀφιλόπονος instudiosus, sine studio.

ἄφιλος sine amico.

ἄφιξις adventus, interventus, profectio.

ἀφίπταμαι avolo.

ἀφίστημι removeo, -αμαι abscedo, ab-sisto, absto, deserto, desisto, discedo, recedo, resisto, -άμενος absistens, ἀφειστικῶς et -εστῶς distans, eminus.

*ἀφιστοσύνη conivencia.

ἄφλαστος aplustria.

ἄφλογος II 253, 29 sine interpr.

ἄφνω protinus, repente, repentim, repentine (-nus).

ἄφοβος immetuens, interritus.

ἀφόδευμα: - ἀνθρώπου merda, - ὅς socordia (= sucerda).

ἀφοδενῶ caco. Cf. desurgo.

ἀφόννυμι v. ἀπόννυμι.

ἀφομοίωμα effigies, instar.

ἀφομοίωσις assimilatio.

ἀφόρητος intolerabilis, intolerandus.

*ἀφορητότης intolerabilitas.

ἀφορία infertilitas, sterilitas.

ἀφορίζω vel ἀπορίζω delege, deporto, destino, determino, praelego, reseco, -ει deputat, -ισθεῖς abterminatus (cf.

defectio), -ισθέντες adimitio, πρὸς τὰ -ισθέντα ad destinata, ἀφωρισμένος destinatus, illitus, segregatus. Cf. τῶπος.

*ἀφόρισις destinatio.

ἀφορισμός vel ἀπορ. ademptio, attributus, definitio, determinatus, detributus.

ἀφορμή fomes, occasio (et o. spontea). Cf. aphormas.

ἀφορος infecundus.

ἀφορῶ conspicio, respicio, -όντες intuiti.

ἀφοσιῶ dedico, destino, devoceo, dissimulo, scelero, -οῖ dicat (v. p. 437), -οῦμαι devoto, dissimulo.

ἀφοσιώσις conventitia, devotio, dicatio.

ἀφουρῶ v. ἀπουρῶ.

ἀφουσία v. ἀπουσία.

ἀφουσις v. ἀποψις.

ἀφραστος inedisseribilis.

ἀφρίζω spumo.

ἀφρισσα (?) dracontea.

Ἀφροδίσειος Aphrodiseos. Cf. menses.

ἀφροδισιαστής venerosus.

ἀφροδίσιος acorus, venereus, -ια venerealia.

Ἀφροδίτη luxuria, Venus. V. κήπος, μίσος.

ἀφρόνιτρον aphronitrum.

ἀφρόντιστία incuria.

ἀφρόντιστος incuratus, incuriosus.

ἀφρονῶ: -ει dementat.

ἀφρός spuma, - γάλακτος serum, - νίτρον aeris flos.

Ἀφρος Afer, -ον Afrum (vinum), -οι Poeni. Cf. καλύβη.

ἀφρόσκορδον ulpicum.

ἀφροσύνη amentia, insipientia.

ἀφρώδης spumeus.

ἄφρων baburrus, bardus, datus, demens, imprudens (cf. impudicus), insaniens, insipiens, socors, vanus. Cf. aphron (expl. fatuus, insipiens).

ἀφύδι(ο)ν marinum, mel marinum.

ἄφῆτ et -ῆα apua, lac marinum, maena, mel marinum (cf. p. 438). Cf. balaena.

ἄφνης bardus, bargus, dubingeniosus, duri ingenii, sine genio.

ἄφύλακτος incautus.

ἄφυνῶ ab dormio.

ἄφύρατον τὸ μὴ μεμαγμένον infermentum.

ἄφωνία mutitas.

ἄφωνος mutus, -α τὰ στοιχεῖα mutus (-a).

Ἀχαΐα cf. Achaia.

Ἀχαϊκός: -ῆ θάλασσα Achaicum mare.

Ἀχαιός Graecus.

ἄχαλινωτος effrenatus, infrenus.

ἄχανής amens, immensus, obmutus.

ἄχαρης illaetabilis.

ἄχαρις ingratus, insulsus.

ἄχάριστος ingratus, inofficiosus.

Ἀχέρων Acheron, Avernus.

ἄχθομαι ango (-or), dolesco, -εται molestē fert, ἡχθέσθην offendo (-nsus est), ἄχθόμενος anxius.

ἄχθος angor, anxietas, anxietudo, anxius, onus, sarcina.

ἄχθοφόρος baiulator, gerulus, onera ferens, sarcinarius, -ον κτήνος iumentum. Cf. phalangarius.

ἄχθοφορῶ baiolo.

ἄχιλλεος panax.

ἄχλὺς aurugo, caligo, nebula.

ἄχνη albens lanugo, arista

ἄχόρταστος insatiabilis.

ἄχος tristitia.

ἄχραντος illibatus, intemeratus, inviolabilis, inviolatus.

ἄχράς iunipirum, mespilum, pira silvatica, pirastrum, prunum. Cf. lappa.

ἄχρεῖος nequam (et nequus), nequior, nugas, nugator, spurcus, tricosus.

*ἄχρειοσύνη nequitia.

ἄχρειότης nequitia, et -τητες nuga (-ae).

ἄχρησίμους futilis, gerro, incommodus, inutilis.

*ἄχρησιμότης incommoditas.

ἄχρηστοποιῶ debilito.

ἄχρηστος debilis, incommodus, inutilis.

ἄχρηστῶ nebulor.

ἄχρι et -ις donec, dum, tenus, usque, versum, - οὐ donec, donicum, - τοσούτου tantisper, - τοῦ δεῦρο huc usque, - τοῦτον quatenus, - ὧδε protinus.

ἄχρονος sine tempore.

ἄχροος decolor, incolor.

*ἄχρωμία impudicitia.

ἄχρωμος frontosus, impudicus.

*ἄχυρεὼν palear, palearium. Cf. palea (-arum). Cf. ἄχυρῶν.

ἄχυρον acus 2., palea, -α glumica (= glumae). Cf. θρίναξ.

ἄχυρῶν palear. Cf. ἄχυρεὼν.

ἄχώνευτος: - γῆ, ἡ τὸ χρυσίον ἐκβάλλουσα balluca.

ἄχωρ tineas capitis. Cf. achoras.

ἄχώρητος incapabilis, inseparabilis.

ἄχώριστος individuus, indivisus, inseparabilis. Cf. caloristas.

ἄψανστος illibatus.

ἄψενδής verax.

ἄψηλάφητος intractabilis, -ων impalpabilibus.

*ἄψιδωτόν arcuatus.

ἄψιμαχία (διὰ λόγων) altercatio, iurgium.

ἄψιμαχῶ iurgo.

ἄψίνθι(ο)ν absinthium, serpyllum, - ποντικόν sisymbrium.

ἀψίς arcus, circumferentia, forfex, fornax, fornix, -ισιν aedibus regiis. Cf. absida.
 ἄψυκτος cf. absyctos (gemma nigra).
 ἄψυχος exanimatus, inanimis.

ἄωρεῖ immature. Cf. albente matutino.
 ἄωρία immaturitas, ἐν -α in immaturitate. Cf. albente matutino.
 ἄωρος acerbus, immaturus, intempesta.
 *ἄωτεγχύτης arutaena.

B.

βαβαί babae.

*βαβάλιον cunabulum, cunae.

*βαβαλιστήριον cunabulum, cunae.

Βαβυλωνιακοῦ et -ικοῦ δέρματος εἶδος beneventanum.

βάδης et βάδης prelum.

βάδην gradatim

βαδίω ambulo, gradior, grassor, pergo, vado, -ουσα gredinunda, ἔμπροσθεν -ων antecessor.

βάδις incessus.

βάδισμα grassa, gressus.

βαδιστής tolutarius, tulutanus.

βαθέως alte.

βαθμηδόν gradatim.

βαθμός gradus, guturnium, ordo, πλάνου -οῦ transverso gradu, τρίτω -ῳ tertio stipendio, κατὰ -όν gradatim.

βάθος altitudo, altus (-um), profundus (-um), - ποταμοῦ alveus, κατὰ - πενίτης.

*βάθραξ rana.

βάθρον scamnum, sedes, sedile, sedilium, sessio, subsellium, ἐκ -ων funditus.

*βάθρυνσις exaltatio.

βαθύνω alto, exalto.

βαθύς altus, densus, -εἰα intempesta, -ύ altus (-um), profundus (-um). Cf. σκότος.

*βαίγη v. βαίτη.

βαίνω beto, gradior, ingredior.

βαῖος (= -ον) pumex (= phoenix).

βαῖς palma.

βαίτη et *βαίτης crupta (etiam βαίγη), pellis lanata. Cf. macusta (βανκη).

*βαιτοράφος (?) pellicio.

βαϊτύλος abaddir. Cf. baetulum.

βάκανον cf. baccane.

βάκηνος baro, barosus. Cf. bacerus.

*βακλίζω: -ισθῆς fustigatus.

*βακλίον bacillum.

βάκλον fustis.

βακτηρία baculus, - καμπύλη lituus.

βακτηρίδιον bacillum. Cf. bastiridio(?)

βακτηρίον baculus.

βάκτρον baculus.

Βαχχεῖα Bacchanal (-alia).

βαχχεύω bacchor.

βαχχίον (?) personacia (βάτιον Stadler).

βαλανειοκλέπτης et βαλανοκλέπτης fur balnearius.

βαλανεῖον balneum, balneum.

βαλανεύς balneator (et balnitor).

βαλανηφόρος glandifer. Cf. βαλανοφ.

βαλανικόν balneaticum.

βαλάνιον, τὸ τῶν παιδίων κοπροποῖον potaculum.

βαλανοκλέπτης v. βαλανειοκλέπτης.

βάλανος glans, vermiculus, III 264, 39 sine interpr. — β. κλείθρον ἢ ἐφηλωτοῦ καὶ ἀνδρείας φύσεως vermiculus. Cf. balanus.

*βαλανοφόρος v. φηγός.

βάλαντιον etc. v. βάλλ-.

βαλλαντίον centumfolia, flos ammoniaci, flos mali granatae, millefolium.

βαλλαντίδιον saccellus.

βαλ(λ)άντιον fiscus, saccellus, sacculus, saccus.

βαλλαντιοτόμος saccellarius, II 255, 40 sine interpr.

βαλλαντιοφύλαξ saccellarius.

*βαλλάξ: -άδες aquarioli.

*βαλληματία cf. ballematia (expl. inhonestae cantiones et carmina et ioca turpia sim.).

βαλλίζω ballo.

βαλλίστρα tormentum murale.

βάλλω conicio, iacio, iacto, iaculor, icit (-ει), mitto, tango, βέβλημαι iaceo, βάλλω παραφνάδας pullulo, βάλλω μένων ducta (-is), βληθείς v. θεμήλιος.

βαλλωνή marrubium.

*βαλσαμίτης balsamita, sisymbrium.

βάλσαμον balsamus.

βαμβεῖνών ballat (-ει), haesito, titubo, trepido, vacillo, - γλώσση titubo.

βάμμα infectio, infectus 2., tinctorium, tinctura. Cf. κόκκος.

βάνανσος ambitiosus, arrogans, barosus, mechanicus.

*βανανσότης arrogantia.

*βαος pupa (= βατίς? βάτος?).

βάπτης tinctor.

βαπτίζω mergo.

βάπτισμα tinctio, tinctorium.

βαπτισμός tinctio. Cf. baptismus.

βαπτιστήριον tinctorium. Cf. baptisterium.

βαπτός tinctus.

βάπτω fuco, imbuo, inficio, officio, tingo, veneno, βεβαμμένος infectus, tinctus.

βάραθρον barathrum, tartarus.

βαρβαρικός v. πάλλιον, προσφώνησις.

βαρβαρισμός graeculatio. Cf. barbarismum (expl. loquellae vitium sim.).

βάρβαρος barbarus, barginus (-gionna).

*βαρβαρόστομος cf. barbarostomus (expl. homo qui barbarismis plena profert verba).

βάρβιτον cf. barbiton.

*βαργοί (?) resumpapo etc.

βαρέως graviter.

βάρησις gravatio, pressus 1.

βάρης cf. barisa.

βάρος gravamen, onus, pondus, sarcina, βάρη gravamenta.

βαρύνχος raucus.

βαρυνσίς gravatio.

βαρύνω gravo.

βαρύνοσμον (herba) galba (-anum).

βαρύνποον graveolens.

βαρύς grandis, gravis, ponderosus, -τία gravis, πάνν - praegrandis, valde grandis. Cf. ἄμαξα, γυνή, ὕβρις.

βαρύνσταθμος onus, pondus.

βαρύντης gravitas.

βαρύντιμος pretiosus.

*βαρύνωτος plautus.

βαρῶ gravesco, gravo, premo, πάνν β. praegravo, βαρόνμενος aggravatus, βεβαρημένος oppressus.

βασανίζω coerceo, crucio, torqueo, -ομαι τὴν ψυχὴν disruciur animi.

βασανιστήριος -ον arbellum, eculeus, tormentum. Cf. ὄργανον.

βασανιστής battualia (battuator), eculeus, tortor.

βάσανος cruciatus, digitale, fidicula, gabalum, tormentum, torquimentum, tortus 1., verberatio, - ψυχῆς cruciatus. Cf. ἐξέτασις, ὑπηρέτης.

βασίλεια cf. basilea.

βασίλεια principatus, regnum.

βασίλειον imperium, palatium, regia, regimonium, reginatio, regnum.

βασίλειος primus.

βασιλεύς Augustus, Caesar, imperator, princeps, regnator, rex. Cf. ἀσπασικός, γράμμα, οἰκία, νιός, basileus.

βασιλευτέον imperandum.

βασιλεύω impero, regno, rego, ὧν ἐβασίλευσεν quorum regnabat.

βασιλική basilica, calabra, regia, regianum. Cf. calvaria.

βασιλικόν fiscalion, gutta myrrhae, ocimum, regia.

βασιλικός imperialis, principalis, regalis, regillus, regius, reguliosus, regulus. V. γνώμη, θρόνος, καθέδρα,

κράτος, κύμινον, οἰκία, οἶκος, ὄρνειον, ὄρνις, πεξίδιον, πινακίς, ῥάβδος, φίλημα, φύλαξ.

βασιλικῶς regaliter, regie.

βασίλλης regina, - πόλις regia urbs. Cf. ἀνήρ.

βασιλλίσκος basiliscus, regaliolus sim. (et β. ὀνύφιον), regius, regula, regulus.

βασίλισσα regina, cf. basilissa (expl. imperatrix). Cf. Ἥρα.

βάσις basis, gressus, pulpitum. Cf. ἔξοχη.

βασκαίνω fascino, invideo, liveo.

βασκανία fascinum, livor, obtrectatio.

βάσκανος fascinator, fascinum, invidiosus, πάνν - praefascinus.

βασταγή devectio, evectio.

βασταγμός baiulatio.

βαστάζω baiulo, gero, gesto, porto, suf-fero, vecto, veho, πλειονες ἅμα -οντες phalangarius (-i).

*βαστακτήρ bacterium.

*βαστάκτης baiulator.

βατήρ limen.

βατίς (piscis) raia sim., reiva sim. Cf. βάος.

βατις? (serpens) cf. batis.

βατις? (herba) cf. batis.

*βατόμορος morula.

βάτος (quiscis): cf. βάος.

βάτος (herba) batis (et batos), mora domestica, morum agreste, morum silvaticum, rubus, ruscus (cf. ruta), sentis sim., sentix, - Ἰδαία mora silvatica, rubus, r. caninus, r. maior, r. terrenus, κυνὸς - rubus caninus (cf. etiam κυνόςβατος).

βάτος (mensura) cf. batus.

βατράχιον et βοτρά. batrachion sim.

βάτραχος rana, φωνεῖ - quasat. Cf. βάτραξ, βότραξ.

*βαττολάλος garrulus.

βαττολόγος neniosus.

βαττολογῶ deliro.

βανκάλι(ον) gillo, lagoena.

*βανκη macusta.

*βανκίδιον gillo.

*βανκίς viniferum.

βαφεῖον infectorium, tinctorium.

βαφεύς infector, offector, tinctor.

βαφή fucatio, infectio, infectus 2., infectio, tinctura.

βδέλλα bidella, hirudo, sanguisuga, suga, - ὕδατος vel λιμναία hirudo, sanguisuga, - χερσαία hirudo.

βδέλλιον cf. bidellium.

βδέλυγμα abominatio, exsecratio.

βδελυκτός abominabilis.

βδελυρός facinorosus, fastidiosus, sceleratus.

βδελύττομαι abominor, exsecror.

***βδέσμα** visium
βδέω visio.
βδόλος visium (-io).
βέβαιος certus, firmus, ratus, stabilis, tuturium (tutus), vividus. *Cf.* ἄπρωτος.
βεβαιότης certitas, firmitas.
βεβαιῶ affirmo, confirmo, corroboro, firmo, offirmo, stabilito.
βεβαιῶμα firmamentum, statumen.
βεβαιῶς certe, firmiter.
βεβαιώσις auctoritas, confirmatio, fideiussio.
βεβαιωτής auctor (secundus a.), fideiussor, sponsor.
βέβηλος pollutus, profanus.
βεβηλῶ contamino, profano.
***βελλινωτον** symphoniacia (βαλανωτόν *Buech.*).
βελοθήκη goruthus, pharetra.
βελὼν acucula, acus 1., pastinaca 2.
βελονοθήκη aciarium.
***βελονογράφος** pelliö.
***βελογράφος** (*Eius.*) sartor.
βέλος sagitta, spiculum, *πυπόμενα* βέλη iacienda missilia, iacula missilia. *V.* θήκη.
βέλτιστος bonus (optimus).
βελτίον bonus (melior), potis (-ior).
βενθίδειον absinthium.
Βέργη *cf.* Berce.
βέρεδος veredus.
βερέκοκκον (= βερέκ.) prunum.
***βεροῦτα, ἰδὸς ἄκοντιον** amentum.
βετέκα lingua canina.
βήκιον salvia.
βήλον pallia.
βήμα gradus, grassa, gressus, passus, suggestum, tribunal, - τὸ ἐν τῷ ποδὶ et τὸ ἀνθρώπου passus, - ἄρχοντος tribunal.
βήναβλον *rel* -βλον lancea, venabulum.
βήξ tussis.
βηξιλλατίων vexillatio.
***βηξιλλοφόρος** vexillifer.
βήρυλλος *cf.* beryllus.
βήσαλον later cortus, laterculus.
βησασά ruta, ruta agrestis.
βησίον ampulla.
βήσσα vallis.
βήσω tussio.
***βηχανημα** arcarius.
βηχιον ungula caballi.
βία flagitium, violentia, vis, -αν ποιῶ vim facio, μετὰ βίας ἀφαιρῶ extorqueo.
βιάζομαι (*Med.*) compello 2., conor, inhibeo, porceo, vim facio, violo, - παρθένον comprimo, vitio, βιασάμενος enixus. *βιάζομαι* (*Pass.*) vim patior.
βίαιος impetueus, pertinax, violans, violentus. *Cf.* viaca.
βιαιῶς violententer. *Cf.* ἀπαιτῶ.

βιαστής violentus.
βιαστὼν violaturo.
βιβάξων gallo, ὁ -ων coleatus.
***βιβαρευτής** cetarius.
βίβασις ἦτοι ὄχεια admissum.
***βιβασμός** admissura.
***βιβαστής** admissarius.
βιβλίδιον: διὰ -ον per libellum.
βιβλιογράφος libellio, librarius, scripturis, III 277, 71 *sine interpr.* *Cf.* bibliographus.
βιβλιοθήκη bibliotheca.
βιβλίον caudex (cod.), libellus, liber (*cf.* bibulum), -α ἱερατικά indigitamenta, διὰ -ον per libellum. *Cf.* διφθέρα, σύνταξις, τόμος, ἀντιβάλλω, ἀνταναγκηνώσκω, περιοχί.
βιβλιοπώλης libellio, librarius. *Cf.* bibliopola.
βιβλιοφόριον serinium.
βίβλος caudex (cod.), liber. *Cf.* byblus.
βιβρώσκει: βρωθέντων comesum (comestis), βεβρωμένος manducatus.
***βίξι(ο)ν** mamilla, uber. *Cf.* ξειξιν.
Βιθυνόν Bithynum, Graecanicum.
***βικετός** introitorius.
βικίον doliolum.
βικίον (?) et βικία (ὁ χρότος) vicia.
***βίκος** vicus.
βίκος doliolum, fidelia.
βιοθάνατος *cf.* biathanatus.
***βιοκρίτης** censor.
βιοκολύτης *cf.* biocolyta (*εαμλ.* qui violentias prohibet).
βιολόγοι Atellanus (-i).
βίος conversatio, res humana, vita, - κοινός τῶν ἀνθρώπων res humana, διὰ -ον perpetuo, sempiterno. *Cf.* πρόληψις.
***βιροπολόκος** viminarius.
βίρρι(ο)ν birrus, lacerna.
βίρρος birrus, - συγκλητικός ἔχων πυρφυραν paenula.
βιῶν vino.
βιώνης ὁ ἀπὸ δημοσίου ἀγοράζων οὐσίαν sector.
βιωτικός saecularis.
βλαβερός detrimentabilis, incommodus, laesus, nocens, nocibilis, nocivus, nocuus, sons, soticus.
βλάβη damnum, detrimentum, fraus, iactura, incommodum, laesio, nocentia, offensio. *Cf.* eniber.
βλαισόπους scaurus.
βλαισός balbus, valgus.
βλαχία (= -χέα) iactatio.
βλάκνον v. βλακνον.
βλάξ iactans.
βλάπτω incommodo, laedo, malefacio, noceo, obsum, officio, οὐ βλάπτω non laedo, βλαβερός laesus.

*βλαρός inconditus, insulsus, vanus.

*βλαροῦμαι insulso.

βλαστάνω germino, pullulo.

βλάστη γermen.

βλάστημα germen, pullulatio, virgultum.

βλάστησις germinatio.

βλαστολογία pampinatio.

βλαστολογῶ pampino, III, 265, 7 *sine* interpr.

βλαστός germen, pampinus, pullulus, surculus, turio, III, 265, 6 *sine* interpr.

- ἀμπέλον pampinus.

βλασφημία infamia. Cf. blasphemia.

βλασφημῶ maledicis.

βλασφημῶ devoveo, iurgo, maledico.

*βλατταρισμός blateratio.

βλαντίον solea.

βλήχρον rel βλάχρον (= βλήχρον) filio (= filix).

βλέμμα aspectus.

βλεπτός visibilis.

βλέπω aspicio, cerno, despecto, despicio, prospicio, specto, video, viso.

βλέφαρον palpebra. Cf. τράχμα.

βλήμα missus (-um).

*βλήσιμος missilis.

*βλητής iaculus.

βλητός missilis.

βληχή balatus.

βληχηθμός (προβάτων) balatus.

*βληχμός balatus.

βλήχρον r. βλάχρον.

βληχρός abes.

βληχῶμαι balo, -εται ἡ οἷς belat.

βλήχων pulcium. Cf. γλήχων.

βλίτον (-ος, βλίττος) blitum, - εἶδος λαχάνων II, 258, 18 *sine* interpr.

βλοσυρός acerbus, torvus, trux.

βλόζω mano, -ον et -όμενον emanans.

βλωμός cf. quadra.

*βόα, ἰχθύος εἶδος natix. Cf. boa.

βό(ε)ιός: -ον bovina caro, -ον et -α bubula. Cf. ἀσιός, κόπαιον.

βοή clamatio, clamor, vociferatio.

βοηδρομιών Boedromion. Cf. menses.

βοήθεια adiumentum, adiutorium, adminiculum, auxilium, favor, intercessio, opitulation, ops, patrocinium, praesidium, propugnaculum, subsidium, suffragium, - αμάξης sufflamen, -αι suppeties, διά -ας per instantiam, πρὸς -αν ad auxilium.

βοήθημα adiutorium (cf. boethema), adiuvamentum, adminiculum, remedium, subsidium.

βοήθός adiutor, adiutrix, auxiliarius, auxiliator, [boethos v. p. 435], intercessor, patronus.

βοηθῶ adiuto, adiuvo, aspiro, intervenio, iuvo, opem fero, opitutor, patrocinor, subvenio, succurro, suffrago, suppetit

(-εἶ), -εἶται diesnatur, ἐν τῷ -εἶν adiuando, βοηθοῦμενος εἰς τὸ συνηγορηθῆναι susceptus. Cf. προίστημι.

βοηλάτης bubuleus.

βοθρος fossa, fovea, lacuna, pessus, saepes, scatebra, scrobis *sim.*, vorago.

βόθυνος fovea, scrobis, -οι salebrae.

βοῦδιον buculus. Cf. βούδιον.

βότνα bubula, bubulina.

βότιος v. βοεῖος.

βόλβιτον et βόλιτον bolbitum, finus.

βολβός bulbus, squilla, -όφθαλμοῦ bulbus. Cf. vulbos.

βολή iactus, iaculatio, ictio, ictus, missio, -αῖ missilis (-ia), βολή όφθαλμοῦ acies. Cf. σκοπός.

*βόλιμος missilis.

βόλιον calculus, tessella, tessera.

βολίς gaesum, iaculum, spiculum, tragula. Cf. bolides.

βόλος tessera. Cf. bolus (*crpl.* iactus).

βόμβος bombus, frendor, strepitus, tintitus, - τριφῶν tiunitus.

*βομβόζει bilbit.

βομβύλιον gutus.

βομβυλιός culex.

βομβύς aranea, balui, bombyx, sandyx. Cf. bambis, lana similis floris arboris.

βομβό bombio, -ήσας fritinniens.

βοοθυσία, βοοφθαλμον, βοοστάσιον v. βοοθ. etc.

βούβορος caecum, limus, [cyllenus v. 437].

βορέας et βοροῦς aquilo, boreus, vulturinus.

βορός edax.

βοσκάς querquedula.

βοσκή pabulum, pascua, pastio.

βόσκημα pascua, pecus, -ατα pastura.

βόσκησις pabulum.

βοσκός pastor.

βόσκω pabulo, pascuo, -ηθείς pastus.

Βοσπόριος Bosporius. Cf. menses.

Βόσπορος Bosphorus.

βόστρυχος bostrychus, cincinnus.

βοτάνη gramen, herba, medicamentum, verberna, -ης γένος aconita, culta (cf. p. 436), ebulus, luma 1., muscus. Cf. ὑρός, φαρμακευτικός.

βοτανίζω inherbo, runco, sario.

βοτανικός herbarius, herbaticus.

βοτάνιον: Ἑρμοῦ - mercurialis.

*βοτανίς gramen, verberna.

βότραξ cf. batracha.

βοτράχιον v. βατρέ.

βότρυς acinus, botrus, latex, racemus, ὄμφαξ - uva acerba, uva immatura. Cf. κλήμα.

βούβαλος bos silvester, bubalus, sisu, urus.

βουβών inguen, -ῶνες glandulae.
βουγλωσσα buglossa, lappa draconis, lingua bovis.

βουγλωσσος et -ον solea.
βουδιον bos, bucula, -α bob. Cf. βοῖδιον.

βουθυσία immolatio.

βουθύτης bucula.

βουθυτώ immolo, victimo.

βουκάνη bucinum.

βουκανίζω et **βουκινίζω** sim. bucino.

***βουκανιστήριον** bucina, bucinum.

βουκανιστής bucinator.

βουκέντης tabanus.

βούκεντρον stimulus.

βούκερας fenum graecum.

βουκκίζω gusto, ianto.

***βουκκισμή** gustarium.

***βουκκισμός** iantaculum.

***βουκκίων** bucco.

***βουκκία** (Eius.) acus 1.

βουκολικός gregarius.

βουκόλιον armentum, bucula.

βουκόλος armentarius.

βούκρανον sabina.

βούλαρχος accensor.

βουλεία decurionatus.

βουλευτήριον curia, ordo.

βουλευτής curialis, decurio. Cf. buleuta (expl. decurio, senator).

βουλευτικός cogitator, curialis, decurionalis, sensatus.

βουλεύω: -ομαι cogito, delibero, -όμενοι κατὰ τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων per-duellio (-ones).

βουλή calabra, consilium. curia, decurionatus, ordo (cf. ordior telam), -αί insidiae, -ῇ ἐπὶ τοῦ ἐνθυμονόμενον cogitatio, consultatio, deliberatio, -ῇ ἐπὶ τοῦ συστήματος curia, ordo, -ῇ ἐπὶ κοινοῦ σκέψματος consilium. Cf. θεός.

βούλησις arbitrium, voluntas, -τελευταία elogium.

βούλιμος fagedinicus, -ὁ μέγας λιμός fureilla. Cf. bulimus.

βουλιμώδης cf. bulimodes.

βούλομαι malo, volo, -όμενος volens, οὐ β. nolo, μάλλον β. malo, ἣν βούλει quam vis.

βούμαστος cf. bumasta (expl. genus vitis).

βουνιάς (cf. μουνιάς) apii semen, napus. Cf. Iovis barba, sinape.

βουνύς acervus, collis, cumulus, tumulus.

βούπαις catulaster, prima barba, puber. Cf. pubeta.

***βουρίδια** silurus.

***βούριχος** mannus. Cf. burichus.

βοῦς bos, bucula, vacca, -Γερμανός urus, -θήλεια vacca, βόες triones, ἀπὸ βοῶς καὶ τιτύρου iber. Cf. ἀγέλαρχης,

γέννημα, θορξέ, θυσία, κέντρον, νόσος, ὄρος, σιευτής, σιεύω, σταθμός, τημελώ.

βουστάσιον (et βοοστ.) bostar, bovine, bovillum, stabulum.

βούστασις (et βοόστ.) bovine.

βούτομον (et -ος) carex, spina, spina alba, III, 264, 57 s. interpr.

βούτραγος boisos, bubalus.

***βούτ(τ)ης** doga, cf. antelabra. V. βοῦττις, σκεῦος.

βουττίον cupellum (-a).

βοῦττις cupa, cupellum, doga, -μεγάλη cupa seu vagna.

***βουτοποῖός** dogarius.

βουτύπος ἦτοι κυράμνια tabanus.

βούτυρον buturum.

βούφθαλμον et -ος aquiliata; ambrosius (-a), calta, oculus bovis. Cf. vaccinium.

βουφορβός armentarius, bubulcus.

βοῶ clamito, clamo, vocifero (et -or), -ἐπὶ ἀγροίκων eiulor, βοῶντες bovantes; βοᾷ ἔλεφας barrit, β. ἱκτίς iugit.

βοῶν ὁ τόπος bovine.

βοώτης booties, bubulcarius, bubulcus.

βραβεῖον brabium, palma, signum victoriae.

βραβευτής intercessor, cf. brabeuta (expl. qui palmas dat et brabifer).

βραβεῖον intercedo.

***βραγχάς** raucus.

βραγχιῶ rauco (et -or), raucus sum, βραγχίων raucus.

βράγχος guttur, sugglutio. Cf. branchus (expl. praefocatio), βρόγχος.

βραγχός raucus.

βραγχώδης raucilitas.

βραδέως sero, tarde, βράδιον serus(-rius).

βράδος tardatio.

βραδύνω cesso, immoror, moror (-o), remoror, tardo, trico, -ῶναι diutare.

***βραδυνπητή** (= βραδυνπητής?) avis tarda.

βραδύς bardus, brutus, lentus, segnus, serus, tardus, -εῖα remoratrix, serus (-a), -ό tardus (-e).

βραδύτης mora, remora, sera, tarditas.

βράξ scaturrio, -ει succutit. Cf. βράσσω.

βράθν sim. brativas, herba sabina, sabina.

βράσμα ᾠδατος ἀπὸ γῆς scatebra.

βράσσω (cf. βράξω) ferveo, -τὸ λικνίζω vanno, -οντα undantia flammis.

***βραστήρ** (ἦτοι λίκνον) vannus.

βραστόν fervens.

βραχέως cf. βραχυτάτως.

βραχιάλιον γυναικός violola.

βραχίων (ὁ τῆς χειρός) brachium, laceratus. Cf. μῦς.

βράχος (θαλάσσης) brevis (-e), vadum.

βραχυλογία cf. brachylogia.

βραχυλόγος breviloquus.

βραχύνω brevio.

βραχύς brevis, parvus, paulus, -ὸν compendium, -ίων ὁ μικρός brevis, διὰ βραχείων πάντων brevissime, breviter, paucus (-is), cf. διηγοῖμαι; ἐν βραχεί in brevi, ἐπὶ βραχὺ paulisper, κατὰ βραχὺ parumper, paulatim, μετὰ βραχὺ paulo pos, παρὰ βραχὺ paulo brevius, paulo minus, πρὸ βραχὺ ante pusillum, πρὸ βραχείως (-ος cod.) nuper. Cf. οὐκηνάτιον.

βραχυτάτως brevissime.

βραχύτης brevitās, parvitas.

βραχώδης vadosus. Cf. τύπος.

βρέβιον matrix.

βρέγμα occipitium, occiput.

βρέφος boat (boa), infans, pecus, pupus, -ἐκτιθέμενον expositivum. (γ. δακρύω, ἔρπω, κάθημαι, κλανθμός, οὐρῶ, φιλῶ.

βρεφοτροφεῖον cf. brephotrophium.

βρέχω delibuo, fluo, humecto, mado, pluio, udo, -ἐλαίω delibuo; βρέχομαι mado, -εται imbricitur, βρέχων fons; βεβρεγμένος madidus, udus, -ον bulliente, -ῇ ἡ γῆ inundata terra, irrigata terra.

βρίζα secale, sicale.

βριμοῦμαι fremdo

βρόγχος bucca, glutus, gula, guttur.

(γ. brunchus, βράγχος.

***βροϊκός** brutus.

βρόμη et **βρόμος** ὁ καρπὸς avena.

βρόμος (= βρώμος) ἡ κακὴ ὁσμή bro-mus (expl. squalor, fetor, sordum maris), foetor, odor, -ὀσμήντης mentastrum.

βρωῶ (= βρωῶ) foeteo.

βρονταῖος tonitor, tonitalis, tonitru-bilis.

βροντή tonitru sim.

βροντῶ tono, ὦν v. Ζεύς.

***βρόστος** r. βρόχθος.

βροτός mortalis.

βροῦχος (= -χος) bruchus, saxifraga.

βροχετός nimbus, pluvia.

***βροχετώδης** pluvialis.

βροχή mador, pluvia.

βρόχθος et **βρόστος** glutto, glutus, gula, guttur, sugglutio.

βροχίζω laqueo, pedico.

βροχίον laqueus.

βροχίς pluvia.

βρόχος compedes (-pes), laqueus, pedica, -ἐν ἀπειρηταῖς τεταμένους transenna.

βρυγμός rugitus, stridor.

βρύον alga, lana marina, lanugo, muscus, -α frons (-dis). Cf. broia.

βρυχήθμος fremitus.

βρύχω stringo.

βρυγῶμαι fremo, III, 259, 12 s. interpr., -όμενος fremens.

βρύω germino, scato, undo.

βρυωνία bryonia, cucurbita agrestis, cucurbita silvatica, vincula, -ἀγρία chamaepitys.

βρώμα esca. (γ. bromia (expl. edacitas).

βρώμος v. βρόμος.

βρώμος v. βλώμος.

βρώσιμον edibilis (-e), edule, edulium.

βρώσις eruca, esca, -ῇ τροφή cibus, esca, -ῇ ἀπὸ σκωλήκων ἵτοι σπητῶν robigo, tineu, πόσις καὶ β. v. συναθροίζω.

βρωτή tineu.

βρώτης edax.

βρωτός -ᾶ καὶ ποτᾶ penus (penusa).

***βύαι** (Eins.) gingiva (-ae).

βυβλ- r. βιβλ-

βυζάντιον Constantinopolis.

βυθίζω commergo, mergo, pessumdo, urino.

βύθιον profundus (-m).

***βύθισις** mersio, mersus 1.

βυθός altus (-m), gurgus, pessum, profundus (-um).

βυχαν- r. βουκαν-.

βυρῶ obturo.

βύρσα byrsa (expl. corium bubalum), corium, pellis, tergus et tergum. (γ. ὄσμη).

βυρσεῖον r. βύρσιον.

βυρσέος coriarius, pellio. (γ. byrseus.

βύρσιος coriarius.

βύρσιον (= -σεῖον) coriarius (-um).

βυρσοδέψης coriarius.

βυρσοδεψικόν erginarium.

βύσμα obturamentum.

βυσσός cf. byssus.

βύσσινος cf. byssinus.

βυτινή cf. bothana, victine.

βύω obdo, obturo.

***βώκη** boca. Cf. βῶξ.

βωλάριον glebula.

βωλίτης boletus.

βωλιτ- cf. bolitis.

βωλοκόπος occiliator.

βωλοκοπῶocco.

βῶλος ὁ ἐτὶ ἡ lumen scissum, gleba, glebo, globus, rudus, -ῇ ἀγαθὴς globus, -ῇ μᾶζα massa, -ἀργύρεον ἡ ἄλλης ὕλης massa, -γῆς gleba. Cf. τινάκην.

***βωλοστροφῆσιν** pastilenda.

βωλοστροφῆτα γῇ pastilenda.

βωλοστροφία pastinatio, repastinatio.

*βωλοστροφίον pastinum.
βωλοστροφῶ occilio,occo, pastino, re-
pastino.
*βωμισκάριον altarium.
βωμισκος arula.

βωμολοχος ὁ πανοργος fanaticus.
βωμός altar, ansa (asa), ara. Cf. χορεία.
*βωμοσκόπος hariolus, haruspex.
*βωμοφόρος arillator.
βῶξ boca. Cf. βόκη.

Γ.

γαγάτης cf. gaguthenos.
γαγγαλιζω et γανγ. titillo, vello. Cf.
gargarizo, gangalizeis.
γαγγαλισμός et γανγ. titillatio, vellitio.
(Cf. diachrisma (γαργαρ.)).
γάγγαλος: -ον ἔχων titillosus.
γάγγραινα cancer. Cf. gangraena.
γαζοφυλάκιον aerarium (cf. gazophy-
laciuni). Cf. ἑξαρχος, ἑπαρχος.
γαζοφύλαξ praefectus. Cf. gazophylax
(expl. gazae custos).
Γαῖα tellus.
Γαῖος: -ε Gaie.
γάλα lac V. ἄφρος, ὀρός.
γαλαθνήος lactans, lactantina, -όν
lactantina, lactatus, -ά lactentes,
lacteus (-α), -όν ὅπτιον porcellum assum.
γαλακτίας lacteus. Cf. γαλαξίας.
γαλακτιζων lacteus.
γαλάκτινος et -τος lacteus.
γαλακτίτης tithymalus.
*γαλακτοπώλης lactarius.
γαλακτώδης egelidus, gelidus, lactosus.
γαλαξίας galaxias. Cf. γαλακτίας.
*γαλβάνη (ἢ χαλβάνη) galba. V. χαλβ.
γαλέα, -ἔη et -ῆ mustela 1. et 2., -ῆ
ἀγρία viverra.
γαλεάγρα cavea (cf. etiam gavia), mustel-
larium, cf. vivernus. Cf. στροφεύς.
*γαλέαγρος suro (= furo).
γαλεός (ὁ ἰχθύς) catellus 2. (et -α), ca-
tulus. Cf. acipenser (γαλοῖος).
γαλεός mustela 1. (-us).
γαλή v. γαλέα.
γαλήνη tranquillitas, -ης οὔσης cum
placidum ventis. Cf. tranquillus (-um),
tussis.
*γαληνίδιον tranquillus (-um).
γαληνός serenus, tranquillus, θάλασσα
-ῆ mare tranquillum.
γαληνότης serenitas, tranquillitas.
*γαλιάριος calo.
γαλίκρεας v. καλλίχορ.
*γαλληνάριος gallinarius.
Γαλλία c. ὄρος.
Γάλλος: -οι bos (Boi). Cf. κόπαιον.
*γαλοιός c. γαλεός 1.
γαλουχούμενος lactans.
γάλις v. κάλις.
γάλωσ glos.

γαμβρός gener.
γαμετή coniux, nupta, uxor, uxor nupta
et uxor marita, - ἀδελφή glumra (cf.
Arch. XII, 414), -το πάδελφου τοῦ ἀν-
δρός glos, - ἐγγόνου pronurus, - νιοῦ
nurus. Cf. ἀπόλουςις.
Γαμηλιών Gamenon. Cf. menses.
γαμήλιος coniugalis, genialis, nuptialis
(γαμηλῆς).
*γαμήσιμος nubilis.
γαμίζω marito.
γαμικός coniugalis, iugalis, matrimo-
nialis, nuptialis.
γάμμα gamma, tres.
γάμος coniugium, conubium, hyme-
naeus, matrimonium, nuptiae, -ον συν-
άπτω copulo. Cf. ἀρμωστής, ἄφεις,
διάξενξις, διάλυσις, δίεσις, λύσις, ἐκ-
δίδωμι, κατεγγυνῶ, συνάπτω, τρίτος.
γαμοστόλος pronuba, -οι nuptiatores.
γαμῶ nubo, uxorem duco (cf. ducit
uxorem), -οῦμαι nubo, γεγαμημένη ma-
ritata, nupta.
Γαννυμήδης Catamitus.
γανῶ stagno.
*γανωτής stagnator.
γάρ denique, enim, nam, καὶ - namque.
V. ἴνα, καί, οὔτε, σύ, ὥστερ.
γαργαλ- c. γαγγαλ-.
γαργαρέων acinus, uva.
γαργαρισμός c. γανγ.
γαρέλαιον liquamen, liquamen et oleo.
*γαρεροῦν vel γαρεοῦν (?) liquaminarius
(-um).
*γαρισμή gustus.
*γαροπώλης liquaminarius.
γάρον et -ος garum, liquamen. Cf. ὁσμή,
τρυνία.
γαστήρ alveus, alvus, uterus (et uter),
venter.
γαστροίξω sagino.
γαστριμαργία cf. gastrimargia (expl.
ventris ingluvies, appetitus ventris).
γαστρομαργος prodigus. Cf. gastri-
margus (expl. lurchu, glutton).
γαστρίον aqualiculus. Cf. gastrum.
γαστροκνημία sura, ventriculus.
γαστροκνημία sura (-ae).
γανυός cupa, gaulus (expl. genus navis),
-ποιμενικόν ἀγγεῖον sinum (cf. signum).
γανυάκη cf. γανν.

***γαννάπης** v. γανσάπης.

γανράιαμα exsultatio.

γανριῶ exsulto, gestio, -ᾱ bābit, burdit, πρὸς τὸ -ᾱν ad exsultandum, γανριῶν exsultans.

γαῦρος alacer, gaudens, laetus.

γανρότης alacritas.

γανῶως alacriter.

γανσάπης (γαννάπης cod.) gausapa.

γέ verum. Cf. ἄρα, ἄρα, ἐγώ, εἰ, ἐτι, εὖ, καίτοι, μὲν

γεέννα (Eins.) geenna.

γεηπονία cultura. Cf. γεωπ.

γεηπόνος agricola, cultor, γηπ. cf. geoponus.

γεισίον cf. gissus (-ium) (expl. labium, terminus, finitio).

γεισόσος terminus (ubi alide III, 495, 51 gissus: terminus). Cf. gissus (expl. de-finitio).

γεισῶ: γεγισσώμενα crustata.

γείσωμα cf. anulus, gisma (expl. angulus), terminus.

γειτνιάσις vicinia, vicinitas.

γειτονεύων vicinus.

γειτονία vicinia.

γειτοσύνη vicinia.

γείτων vicinus.

γελαστής ridiculosus.

γελοιᾶζω iocor.

γελοιαστής ridiculus.

γελοῖο: delirus, iocularis, ridiculosus, ridiculus, -ον iocus.

γελοιωδής iocosus, iocularis, ridiculosus.

γελῶ rideo.

γέλως risus.

γελωτοποιός scurrā.

γεμίζω compleo, impleo, γεγεμισμένος cumulatulus.

γέμω plenus sum, -ων cumulatulus, impletus, plenus.

γεμῶ impleo.

γενάρχης generator, genitor. Cf. γεναρχής.

γενεά generatio, natio (cf. etiam navitio), nativitas, procreatio, progenies, proles, propagatio, saeculum, suboles, - διακρίνουσα γένη sexus, -ᾱς μεγάλης γενερός.

γενεαλογία genealogia, nativitas.

γενεάρχης cf. genearcha (expl. generis princeps). Cf. γενάρχης.

γενεαρχία cf. genearchia (expl. generis initium).

γενεθλιακός natalicius. Cf. genethliacus (expl. laus natalis, gentilis sim.).

γενεθλιος genealis, natalicius, natalis.

γενειάζω et -άσκω barbesco.

γενεϊτής barbatus.

γένειον barba, mentum. Cf. ἱούλος, χνούς, καθήμι.

γενεσιολόγος II, 262, 21 sine interpr.

γένεσις genesis, genitura, nativitas, procreatio.

γενέτειρα genetrix.

γενέτωρ genitor.

γένημα et -ατα segenies. Cf. γέννημα.

γενικός generalis, genetivus, nativus -ῖ genetivus, -όν genicon.

γενικῶς generaliter, generatim.

γενναῖος alacer, fortis, navus, praestans (-ntissimus), validus, vehemens, -αία virago, viverna.

γενναῖότης fortitas, strenuitas.

γενναῖως fortiter.

γέννημα natio, nativitas, seges (cf. γένημα), -ατα nascentem (-ia), -α βοός bucerum.

γέννησις generatio, nativitas, procreatio.

γεννήτειρα creatrix, procreatrix.

γεννήτης genitor, sator. Cf. creator, procreator.

γεννητικός genialis.

γεννητός genitus.

γεννήτρια creatrix. Cf. creator, genitor, procreator.

γεννητωρ creator, generator, genitor.

γεννῶ creo, edo, genero, genito, gigno, nascor (-o), pario (pepero), procreo (ἐπὶ πατρός), -ώμαι nascor, -όμενον nascentem (cf. postumus), -ηθείς genitus, natus, oriundus, ortus, praeditus, progenitus, -ηθείς μετὰ θάνατον (vel τέλεω η') πατρός postumus, -ηθείς ἐπὶ πόδας ἡγρίππα γεγεννημένος creatus, genetivus, τοῦ γεννηθήναι nascendi.

γένος familia, gens, genus, natio, res, sexus, - τὸ ἔθνος gens. - Ἠφαίστος artemis, monoclonos, τοῖς ἰδίοις γένεσιν nativum (-is suis), ἀπὸ γένους r. ἐγγενής, κατὰ γένος generatim. Cf. ἀπαρχή, ἀρχή, διάδοχος, ἐπίδοσις, καταγωγή, οἶος, σειρά, ἀρρενικός, θηλυκός, οὐδέτερος.

γεντιανή gentiana.

γενυς guttur.

γεομέτρης, γεοπονία etc. r. γεωμ., γεωπ.

***γεράδεσμον** egestrum.

γεραῖος grandaevus, longaevus, γεραίτερος senior.

***γερανίζουσι** gruunt.

γεράνιον eculus, hypericon.

γέρανος grus.

γέρας honor, praemium, γέρα devotio.

γεργέριμος, ἐλαία μελανή drupae.

γερδία texitrix.

***γερδιακός** v. κανών.

γέρδιος textor.

**γεργοποιόν* textrinum.

Γερμανός v. βοός.

**γεροντίριον* senecio.

γεροντικός senialis (senilis), -ὄν σῶμα vietus (-um).

γερόντιον senecion.

γεροντοκομείον cf. gerontocomium.

γερούσια anitas, contagio, senaculum, senatus (cf. gerusia).

γέρρον fiscella, III, 263, 31 *sine interpr.*, - *εἶδος ἀσπίδος Περσικῆς* crates.

γέριον aevi maturus, decrepitus, grandellus, senex, vetulus.

γεῦμα gustus.

γεύσις gustatio, gustus, sapor (cf. p. 438). (cf. *πικρία*).

γευστήριον gustatorium.

**γευστήριον* cupellum, gustatorium.

**γευστήριον* gustatorium.

**γευστήρις* meraria, merarium, supuratorium.

γεύω : -ομαι gusto.

Γέφυρα pons.

**γεφυροβάτης* pontarius.

γεώδης terrenus. (cf. *γή*).

γεωλόφος collis.

**γεωμαντία* cf. geomantia (expl. qui de terra divinant).

γεωμέτρης vel *γεωμ.* agrarius, agri-mensor, geometres. (cf. *διόπτρα*).

γεωμετρία cf. geometria (expl. terrae mensura).

γεωμετρικός cf. geometrica, geometri-cus, -ὄν recta linea. (cf. *σχόινος*).

γεωπονία vel *γεοπ.* excultus. (cf. *γεηπ*).

γεοπονῶ exculto.

γεωργητός culta.

**γεωργήτρια* cultrix.

γεωργία agricultura, arvum, cultura, cultus, excultus, rusticatio.

γεωργικός : -νόμος agraria lex.

γεωργός accola, agricola (cf. p. 434), colonus, cultor, operarius, ruricola, rusticus, vilicus.

γεωργῶ colo, culto, excolo, exculto, per-colo, rusticoor.

**γεωριθίδες* talpa.

γή arvum, humus, tellus, terra, - ἡ θεὸς tellus, - *μήτηρ* terra mater, *γή σάματος* humus, *γαῖ ora* (-ae), *γή ἀμμόδης* sabulum, - *ἀργή* incultus (-a), - *ἀργυρεῖς* creta argentea, - *ἀχώνετος* balluca, - *βεβεργμένη* v. βρέχω, - *βωλοστροφίτεια* v. βωλ., - *γεώδης* (?) creta argentea, - *εἰργασμένη* terra culta, - *εχονσα* *χάλικα* scrupus, - *λευκή* creta, - *Ληνία* vel -*ιὰς* limnias, - *μηλίνη* sabulum, - *οἰνοφόρος* vinifera terra, - *πᾶσα* terra, - *υἷα* (semen uvae), - *ποτισθία* v. ποτίζω, - *Σαμία* creta argentea (cf. *γῆς*), - *σιτοφόρος* II, 432,

18 *sine interpr.*, - *σπορίμη* arvum, sativa terra, - *χέρση* dumus, inculta terra. (cf. *γῆς*, *ἐντερον*, *κίνησις*, *μεταβολή*, *σωρός*, *χάσμα*, *χοδς*, *πέτομαι*, *σχίζω*).

γηγενής terrigena.

γηδίων : *χρυσίου* et *χρυσού* ἀκαθάριστον balluca.

γῆθω : -ων ovans, *γυγηθῶς* hilaris, *γῆθωμαι* gulesco.

γῆινος v. *σκοπίος*.

**γῆποδες* (?) pedester (-tres).

γῆπόνος v. *γεηπ*.

γηραλέος grandaevus, longaevus.

γῆρας senecta, senectas, senectus, senium, tunica serpentis, - *ὄφως* superficies, - *κατ' ὄργην* *θεῶν* anas.

γηράσχω anesco, senesco, -*ει* anet.

γηρῶ senco, -*ᾶ* anet.

**γῆς* (= *γῆ*) : - *ἀστέρα* *sim.* creta 2., creta Cimolia, gestasaron, - *Σαμία* ges samia (cf. *γῆ*).

γίγαντομαχία cf. gigantomachia.

γίγικρον acinus, baca, granillum, nucleus, tittiri, vinacium (cf. *gigarta*), uva (semen uvae; cf. *tellus*).

γίγας terrigena, -*αντες* anguipedes.

γυγῆδιον cerfolium, pastinaca.

γύγλυμος vertibulum.

γί(γ)νομαι efficio (-or), fio, sum, *γενέσθω* habeo (-atur), *μή γένοιτο* μηδ' αὖς absun (absit), *γενοῦ* sum (esto), *γί(γ)νόμενος* futurus, -*ον* perpetratum, *γενήσόμενος* futurus, *γεγονός* factum (cf. *ἴσος*, *ὅμοιος*), *γενόμενος* factus, *habitus*, -*ον* factum, *γεγενημένος* ortus, -*ην* praebitam; *πάλιν* *καὶς* *γίγνομαι* repuerasco, *ἠπόππος* rel *ὑπυλος* γ. *suppuro*, *ἀνάστατος* *γίγνεται* solum vertit, *ἐν* *εἰδήσει* *γεγόμενος* certioratus, *οἷα* *γίνεται* ut fit. (cf. *αἶγιος*, *γνωστός*, *ἐγκρατής*, *εὔχρηστος*, *μῖσος*, *τρυφερός*, *ὠρεαίως*).

γινώσκω certior fio, cognosco, compario, compertum habeo (cf. p. 436), *dinosco*, intellego, *noro*, *nosco*, *scio*, *sciscitor*, - *τὸ ἀκριβές* certior fio, *γνωσθῆναι* *innoscere*, *γινώσκων* gnarus, *γνωσθεὶς* compertus, *ἐγνωσμένος* notus. (cf. *διέρχομαι*).

**γίλβος* gilbus.

**γλαῖβα* v. ὀλήκη.

**γλάνιος* silurus.

γλαύκιον aerugo, chelidonia, flos pastinacae, iris illyrica, semen feniculi (s. f. aut pastenaca).

γλανκός caesius 1. et 2., cattineis oculis, ferrugineus, glaucus 2. (cf. glaucus color), III, 330, 17 *sine interpr.*

γλαῦκος (ὁ *ἐχθός*) glaucus 1., peloris.

γλαῦκωμα cf. glaucoma (expl. offusio oculorum).

*γλανωματικός *cf.* glaucomatici.
 γλαῦξ (ὀρνύφιον, ὄρνις) bubo, noctua.
 γλαφυρός festivus.
 γλαφυρότης festivitas.
 *γλευκίται musteum (-i).
 γλεῦκος *et* -ον mustum *et* mustus (*cf.* mutus). *V.* ἀπαρχή.
 γλήχων puleium, - ἄριον mentastrum (*cf.* menta sicca). *Cf.* βλήχων.
 γλίσχρος flaccus, -ον lapsile.
 γλοιός destrigmentum, detrimmentum, oleago, strigmentum.
 γλουτός clunis, coxa, natia, ἀπὸ -οῦ caldutera.
 γλυκαίνω indulco.
 *γλυκεοπράτης dulciarius.
 γλύκον (?) sapa.
 γλυκύπικρον dulcacidum.
 *γλυκνπράτιον dulciarium.
 γλυκύρριζα, -ον *sim.* glycyrrhiza, radix pontica.
 γλυκὺς dulcis.
 γλυκυσίδη hastula quae nocte lucet, paeonia.
 γλυκῦτης dulcedo, dulcitus, iucunditas.
 γλυπτήρ dentiscalpium.
 γλύπτης sculptor, sculptor (*et* sculpator).
 γλυπτός: -όν scalptivum, -ά sculptilia.
 γλυφεὺς sculptor.
 γλυφή sculptum, sculptura, - σφραγίδος sigillum.
 γλυφίς dentiscalpium.
 γλύφω cudo, scalpo, sculpo, - κάλαμον tempero (*cf.* tempero calanum), - λίθον sculpo, γλύφον sculpa, γεγλυμμένος caelatus, sculptus.
 γλώσσα lingua. *Cf.* glossa, βαμβαίνω.
 γλώσσημα *cf.* glossema (*expl.* interpretatio sermonum).
 γλωσσίς lingua *sim.*, - πορφύρας II, 263, 45 *sine interpr.*, - ὑποδήματος lingua *sim.*
 γλωσσοκόμιον locellus.
 γλωσσοκόμος *et* -ον cistella, locellus, locus.
 γλωσσοτομία elinguatio.
 γλωσσοτομῶ elinguo.
 γνάθος bucca, buccosus, maxilla.
 γναθῶ stagno.
 γνάθων buccosus.
 γναπτέα polienda (*κν.*).
 γναπτός politus.
 γναπτω *et* *κν.* polio; ἐγναμμένος *et* γεγν. politus, -ον fullatum.
 γνάφαλλον *et* *κν.* tomentum.
 γναφεῖον *et* *κν.* fullonium.
 γναφεὺς *et* *κν.* fullo.
 γναφικός *v.* κτέλς.
 *γνάφισσα fullonia.

γνήσιος carus, germanus, sincerus, -ία filia, natus (-a). *Cf.* ἀδελφή, ἀδελφός, θυγάτηρ.
 γνησιότης germanitas.
 γνησιῶς sincere (*et* -rius).
 γνόφος aurugo, caligo, nimbus, tempestas. *Cf.* ἀναφανῶ.
 γνοφώδης *v.* χειμών.
 γνώμη consilium (*et* deliberium), sententia, - βασιλική gruma, ἐκουσία - η sponte, κατὰ -ην ex sententia, prospere.
 γνωμοδότης consiliarius, consiliator, suasor.
 γνώμων gruma (*cf.* γνώμη), norma.
 γνωρίζω cognosco, insinuo, intimo, noto, -ει gnarurat, -εται gnaritur.
 γνώριμος gnaruris, notabilis, notus.
 γνωρίσματα τὰ περιδέραια crepundia, monumentum (-a).
 γνώσις gnaritas, nota, notio, notitia, notum (gnotum), peritia. prudentia, scientia, - ὅπαρχει inest notitia.
 γνώστης cognitor.
 γνωστός cognitus, compertus, notus, -όν notio, -ός γίγνομαι innotesco.
 γόγγρος (ὁ ἰχθύς) congrus.
 γογγύζω murmuro, musso.
 γογγύλη rapa.
 γογγυλῖς napus, rapa. *Cf.* lappa maior.
 *γογγυλωτόν rapatum
 γογγυσμός murmur, murmuratio.
 γόγγυσος murmurator, murmuriosus, murmurosus.
 γογγυστής murmurator, murmuriosus, murmurosus.
 γοερός flebilis.
 γόης cindator (= circulator), magus, maleficus, - ὁ κόλας ambitiosus, blanditor.
 γοητεία ἐπὶ κολακείας blanditio.
 γοητεῖω ὃ ἐστι κολακεῖν blandio (-or).
 γόμος onus, sarcina.
 *γομοφόρος sarcinarius.
 γομφίος molaris.
 γόμφος clavus, molaris, - ὁ καλούμενος ἑπίουρος compages, sudis, - ὁ ἰχθύς II, 264, 31 *sine interpr.*, - οὐ gingiva (-ae), maxillares, succides.
 *γομφός (adi ?) obtusus.
 γομφῶ: -οῖ retundit, γεγομφωμένος dentalis.
 γομῶ impleo, onero, γεγομφωμένος onustus.
 γονατίζει geniculat.
 γονάτιον: -α genicula. *Cf.* λοπάς.
 *γονατόδεσμος genuale.
 γονεύς parens.
 γονή fetus 1., posteritas, progenies, proles, propago, semen hominis, sexus, suboles, - ἀνθρώπων 3 ἐστὶ σπέρμα virus, - τιλία suboles.
 *γονιαίος (*Eins.*) molaris.

γόνιμος fecundus (*cf.* fac.), ferax, fertilis, fetus 2., genitalis, -ον uberosum.
γονιμότης fecunditas, fertilitas.
***γονοκτονία** parenticidium.
γονοποιῶ fecundo.
γονόρροια *cf.* gonorrhoea.
γόνος filius 1., genitus, proles, semen hominis, suboles, - Ἀπόλλωνος mentastrum, - ἑξωγος polygonos, - Ὠρον marrubium.
γόνυ genu, nodus, - καλᾶμον nodus. (*Cf.* ἰγνύα.
γονυπετής genuarius.
γονυπετῶ geniculo (*et* -or), genua ad-volvo, ingenuo, progeniculo (-or).
***γονυπλήξ** ruscus.
γόος fletus.
***γοργία** agilitas.
γοργός agilis (*cf.* gorgos), argutus, celer, pernix.
γοργότης agilitas.
Γοργών (*gen.* Γοργόνος) Gorgon.
γοργῶς strenue, -ότερον agiler, celeriter (-ius).
Γορπιῶς Gorpeios. (*Cf.* menses.
γοῶν denique, -altum. (*Cf.* ἐγώ.
γονοτόμια progeniculo.
γραία anicula, veterana.
γραϊδίον anicula.
γραϊκός anilis.
Γραικοί Graeci.
γράμμα littera (*cf.* grammā), scripulus, - ὁ σταθμὸς et τὸ τέταρτον τοῦ χορσίνου scripulus, - ἡμίφωνον semivocalis (-e), - βασιλεῖος apex (*et* divini apices); **γράμματα** affatus, - δῶδεκα semuncia. (*Cf.* ἄκρος, πόδιον, ἀπαλιφω, ἐπαγγελουαί.
γραμματεῖον *et* -άτιον cautio, chiro-graphum, instrumentum, libellus, nomen, tabula. (*Cf.* ἄπορον, ἐξέστης.
γραμματεὺς litteratus, scriba, scriptor, tesserarius, III, 277, 70 *sine* interpr. (*Cf.* grammateus *expl.* litteratus, grammaticus), grammatus.
γραμματισφόρος tabellarius.
γραμματίζω: **γεγραμματισμένος** litteratus.
γραμματικός grammaticus, litteratus, III, 277, 61 *sine* interpr., -ή grammatica, τέχνης ἡς artis grammaticae.
γραμμῆτιον *c.* -τέιον.
***γραμματισμός** limpidus.
γραμματοδιδασκαλεῖον ludus litterarius.
γραμματοδιδασκαλος ludi magister.
γραμματοφυλάκιον tabularium.
γραμματοφυλάξ tabularius.
γραμμὴ linea, lista.
γραμμισθεὶς directus.
***γραΐτης** anitus.

γράσος hircus. (*Cf.* grace.
γράστis farrago.
γράσων hircosus.
γραῖς anicula, annuus (-a), anus. (*Cf.* gravascella.
γραφεῖον *et* **γραφίον** grafium, scriptorium, stilus. (*Cf.* θήκη, κεφαλαῖον.
γραφεὺς librarius, scriba, scriptor, - κληρονόμων ennemio.
γραφὴ scriptura, - ἡ ζωγραφία pictura.
***γραφία** scriptio, scriptura.
γραφικὸν μελάνον atramentum pictorium.
***γραφιοθήκη** (= γραφειοθ.) grafiarium.
γραφίον *c.* γραφίον.
γράφω scribo; **γεγραμμένος** litteratus, -a scripta.
γραῶδης anilis.
γρηγόρησις vigilantia.
***γρηγορητής** vigil.
***γρηγορία** vigilia.
***γρηγορικός** vigilans.
Γρηγόριος Vigilus.
γρηγορῶ vigilo (*Cf.* gregoro.
γρίπος everruclum.
***γρίπος** serro. (*Cf.* γρηπός.
γρίφος *cf.* griphus (*expl.* falsa opinio).
***γρομφάω** grunnio.
***γρούφαινα** σὺς θήλεια scrofa, scrofina.
γρομφίς scrofa.
***γρονθοκοπῶ** pugnā caedo.
γρόνθος pugnus.
γρὺ ciccum, muttum.
γρύζω mussito, muttio.
γρυλλίζω grunnio. (*Cf.* γερννίζω.
γρύλλος *cf.* gallus, gillus, gryllus.
***γρυ(ν)ίζω** grunnio. (*Cf.* γρυλλίζω.
γρυπός adunco naso, aquilinus, nasutus, - *cf.* grypus (*expl.* superbus, cervicosus). (*Cf.* serro.
***γρύτα** scruta.
γρυτέω scruto (*et* -or).
γρύτη scruta.
***γρυτοπωλείον** scrutarium.
γρυτοπώλης grutarinus, scrutarius.
γρύψ gryphes.
γύης *et* γύας ὁ τοῦ ἀρότρου dens aratri, dentale, - ὄντως dentale.
γύια artus 2.
γυμνάζω exerceo, fatigo, gesto, ventilo, - μετὰ ὅπλων exerceo, exercito (*cf.* etiam palearia), -ομαι gesto (*et* -or), vecto (-or), ventilo.
γυμνασία exercitatio, gestatio (*cf.* gymnasia *et* gymnasium), - ἡ μετὰ ὅπλων exercitatio, -αι τῶν μονομάχων battualia.
γυμνασιάρχης *cf.* gymnasiarcha.
γυμνάσιον gymnasium (*cf.* gemesius, gymnos), thermae.
γυμναστής exercitator, gestor.

γυμνικός cf. equus gymnicus, g. agon.
***γυμνοχοχλίας** limax.
γυμνός nudus. Cf. gymnos.
γυμνότης nuditas.
γυμνῶ denudo, destringo, nudo, spolio, -ωθεῖς destriectus.
γύμνωσις denudatio, expilatio, nudatio.
***γυμνωτής** denudator.
γυναικάριον muliercula.
γυναικεῖος -ον congregatio feminarum, muliebris (-brum), cf. gynaeceum (expl. textrinum). Cf. ἵστος, κόμη, κόσμος, ὄρεος, σχῆμα, ὑπόδημα, φῆσις.
γυναικοκρατούμενος uxorius.
γυναικομανής uxorius.
γυναικώδης effeminatus, muliebris.
γυναικῶν mulierum habitaculum.
γυναικωνίτης mulierum habitaculum, II, 265, 45 *sine interpr.*
γυναιμανής muliebrius, uxorius.
γυνή femina, mulier (cf. gyne), uxor, - βραρεία gravis, - φαρμακὸς venefica, - φαρμακὶς strix (striga), venefica, - ἀδελφοῦ fratris uxor, γυναικες

δύο ἀδελφῶν ianitrix (-ices). Cf. ἀνῆρ, ἔμμηρος, ἐπίτροπος, ἰστός, κοσμητής, κόσμος, κόσμος, πεξίδιον, προσβάλλω, φιλῶ.
***γύπι** (= -ιον, νῖα = γόπη) vultur, vulturius.
γυργαθός reticulus.
γυρεῦω guro.
***γυρῖν** pollis.
γυρῖνος (?) luciolus.
γύρις farina, pollis sim., - ἡ παῖς, pollis.
γυριστήριον κόσκινον pollinare cribrum.
γυρίτης ἄρεος pollina, pollinaceus.
γύρος circuitus; cf. gyrus (expl. circulus), scotomatice, - ἀμπέλον scrobis.
γύρ milvus, vultur, vulturius.
γυρπλασία pluteus.
γύψος gypsum. Cf. argilla, plaustrum 2.
γυρῶ ceso.
γωβίος v. γωβ.
γωνία angulus, - ἱματίον ora, - αι ὀφθαλμῶν anguli oculorum.
γωνιαῖος angularius.
γωνυτός cf. goruthus (expl. pharetra).

Δ.

δάγμα morsus.
δαδῖον taeda.
***δαδονχήματα** taeda (taedae, luculentiae).
δαήμων astutus, callidus, ingeniosus.
δαήρ (ὁ ἐστὶν ἀνδράδελφος) levir.
δαίδαλος artifex, daedalus.
δαίμονιακός cf. daemoniacus.
δαμόνιος cf. infestus s. f., -ον larva.
δαίμονισμός larvatus.
δαίμων daemon, genius, - ἀγαθός bonus genius, peucedanum, - ὁ ἐφορῶν τόπον τινα genius; δαίμονες manes, - θεοὶ di manes, - καταχθόνιοι manes, - ἦτοι θεοὶ κατοικίδιοι lar (lares), - νυκτερινοὶ lemures, δαμόνων μήτηρ Larunda.
Δαΐσιος Desios. Cf. menses.
δαΐτος cocus.
δάκνω mordeo, -οντες infestante (-es), δηχθεῖς morsus.
δακρύδιον scammonia.
δάκρυνον lacrima, -α ἐλαίας gumen olivae, μιτὰ δακρῶν v. ἐκτενέω.
δακρῶν lacrimo, -ει βρέφος mussiat.
δακτυλήθρα digitale (et digitabulum), - ἡ βάσανος digitale.
δακτυλιάς anularius, -ον anularium.
***δακτυλιδιογλύφος** anuli sculptor, sculptor anularius, sculptor anuli.
δακτυλίδι(ο) anellus, anulus.
***δακτυλidoποιός** anularius.

δακτυλιοθήκη II, 266, 12 *sine interpr.*
***δακτυλιοποιός** anularius.
δακτύλιος anellus, anulus, anus 2., - ὁ τῆς ἔδρας anus 2. Cf. ἐκτύπωμα, σφινδύνη.
***δακτυλιοφόρος** anatus.
δακτυλοδείκτω digito.
***δακτυλοποιός** anularius.
δακτύλος digitus, cf. dactylus, pes, - ποδός μέγας allux, - ὁ μέσος τῆς χειρός verpus, - αι ποδῶν ἔσω βλέποντες falco (-ones). V. ἄκρος, λαβή, πούς.
δαλματική et δελμ. dalmatica, sarmatica. Cf. colobium.
δαλός pruna, titio, torres, - μέγας torres.
δαμάζω domito, domo, -ων domans.
***δαμάλειον** et -α vaccina.
δαμάλη iuvenus (ib. vacca).
δάμαλις bucula, iunx, iuvenca, iuvenus, vacca, vitula.
δάμαρ uxor.
δάμασις domito 1., domitus 2.
δαμασκηρόν damascenum, prunus.
***δαμαστής** domitor. Cf. damnator.
δαμαστός domitus 1.
δαμασώνιον damasionium, nasturcius hortulanus.
***δαμηστής** damnator. Cf. δαμαστής.
δαμιονργός cf. δαμιονργός s. f.
δανειακός feneratorius.
δανεῖζω commodo, fenero, mutuo, -ει mutuum dat., -ομαι mutuo (-or).